

تۇرسۇنئاي ھۈسەيىن، زەينۇرە ئىدىيە

بۇلۇڭ ئاۋازىسى

قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى

تۇرسۇنشاھى ھۈسەيىن زەينۇرە ئەيسا

بۆلىۋول ناۋاسى

مەسئۇل مۇھەررىرلىرى: ئابلىز ئۆمەر
توختى ئابىخان

قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى

بۇلۇل ئاۋاسى

ۋەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى نەشر قىلدى
شىنجاڭ شىنخۇا كىتاپخانىسى تارقاتتى
شىنجاڭ شىنخۇا 2 - باسما زاۋۇدىدا بېسىلدى
ئولچىسى: 1092×787 م.م. $1/32$ باسما تاۋاق: 4.5
1982 - يىل 10 - ئاي 1 - نەشرى
1983 - يىل 4 - ئاي 1 - بېسىلىشى
سانى: 3.500—1
كىتاپ نومۇرى: M 10264.22
باھاسى: 0.23 يۈەن

مۇندەرىجە

بەشكىرەم گۈلباغلىرى

تۇرسۇنئاي ھۈسەيىن

1	بەشكىرەم گۈلباغلىرى (سېكىل)
5	قۇياش ۋە ھەسەن - ھۈسەن
7	ۋەتەن توغرىلىق ناخشا
8	خالۋاپ ئانا
9	گۈلۇغۋارسەن باتۇر جېيىغاڭجۈن
11	يېڭى يىل كېچىسى
14	گىلەمچى قىز مۇنبەردە
16	ئۇ، قەلبىمدە. كۈيۈمدە مېنىڭ
18	سەبەر ناخشىسى (داستان)
49	ئارخىسكىتۇر
50	بىر قىزغا
52	يولدا
53	شېر يازسام
55	يۇرتۇم
60	ئانا
60	يېقىلسا

61	كەچقۇرۇن
62	دوڭكول
64	ئۇستاز
66	بىر تەھرىرگە خات
68	چولدىكى بىكەتتە (داستان)

ئاق ئەتىر گۈل

زەينۇردە ئەيسا

85	قاش تېشىنىڭ سوزى
87	ئورگىلەي تاتلىق بالام
88	ئايىدىڭ كېچە
89	قايدىدۇر
91	ساھىبجامال قىز
99	ئاق ئەتىر گۈل
100	دۇتار
101	دەريا بويىدا
102	كورمۇدۇم
103	ئارمان چىچىڭى
106	ئوچرىشىش
108	چىچەك دېڭىزى
110	باغۇنىم
110	تۇيۇق
111	ئىشپىنپەر

- 112 قەم بازىرىدا
- 113 مەسنىك "دوستى"
- 113 رەسسام ئاكا سىزىپ بەر
- 115 بىر ئومۇر
- 116 خانىشە ئىزى
- 117 رۇبائىلار
- 123 چىن مۇھەببەت ... (داستان)
- 129 ئادەم - ئادەمدەك ياشىماق كېرەك
- 130 مۇھەببەت كىمگە خاس
- 131 ماڭا كېرىدىكى ئادىمى ئورۇن
- 132 ئوركىستىر
- 134 تۇنجى يامغۇر
- 135 سەن يېتىم ئەمەسەن. قوزام
- 136 كۈلىمەن، يىغلايمەن

تۇرسۇنئاي ھۈسەيىن

بەشكىرەم گۈلباغلىرى

شۇنچاق بىلەن شىندىر - شىندىر ئىشۋالغان كۈتۈش بىر
قەتئىي بىلەن ئويىناتتى تېپىپ نە - نە تەپەككۈر
ئالدىن رەڭلىك بۇغدايلىقلار ئارا مائىلا تاللىشىپ
كۆككە ئويىناتتى كۈرۈندۈ قىزلار ئالغان تاللىقلار

كۈل ياغلاۋدىن بۇغدايلىقتىن ئاڭلىنىدۇ دۇرى بىلەن
ئىشچان قىزنىڭ مەم يىگىشلىق ئەڭگەش كېيىنكى تاللىشىپ
كۈلزارلاردا دۇرى - شۇق بىلەن چۈرۈۋاتىشىپ تاللىقلار
كۆڭۈلگە چۈرەي ئىشچانلىقنىڭ ئىلەپسى سالتىقى

تويىنى كۈلۈپ كەلسەن بىچار ئاشۇق تۇرىنى
كۆل ياغدا قەتئىي قاراپ ماڭدىم كەش تاللىشىپ
ئەمدى بىلەن شۇنچاق بىلەن ساراڭلىق تاللىشىپ
ئۆزۈ ياغدىن يانار شۇنچاق قاراپ ماڭدىم ياڭاقا مەن

بەشكىرەم گۈلباغلىرى

(سېكىل)

گۈلشەن ۋادا

قۇياش ئاستا ئورلەپ چىقتى قاتار تاغلار كەينىدىن،
گۈلشەن ۋادا كۈلۈپ كەتتى ئورالغاندەك ئەتلەسكە.
ئىشچان قىزنىڭ يۈزلىرىدەك گۈلدە شەبنەم تامچىسى،
يالتىرايدۇ جىمىرلىشىپ ئوخشار گويا زۇمرەتكە.

شوخلۇق بىلەن شىلدىر - شىلدىر ئېقىۋاتقان كۈمۈش سۇ.
قۇياش بىلەن ئوينىشاتتى چېچىپ مەر - مەر تامچىلار.
ئالتۇن رەڭلىك بۇغدايلىقلار ئارا ماڭساڭ شاتلىنىپ،
گۈلگە ئوخشاش كورۇنىدۇ قىزلار تاڭغان شالچىلار.

گۈل باغلاردىن، بۇغدايلىقتىن ئاڭلىنىدۇ زوق بىلەن،
ئىشچان قىزنىڭ ھەم يىگىتنىڭ تەڭكەش ئېيتقان ناخشىسى.
گۈلزارلاردا زوق - شوق بىلەن چۇرۇقلىشىپ سايىرىشار،
كاككۇك، تورغاي، ئىشچانلارنىڭ ئىلھامچىسى، سازچىسى.

قۇياش كۈلۈپ ئايماستىن چاچار ئالتۇن نۇرىنى،
گۈل ۋادىغا تىنماي قاراپ ماڭدىم ئاستا قىر بىلەن.
ئەمدى بىلدىم، شاتلىق بىلەن جاراڭلىغان ناخشىلار،
ئاۋۇ باغدىن ياڭرىغانكەن قاراپ ماڭدىم باققا مەن.

باغ ئىچىدە

گۈلىستان باغ كۈزلىرىمگە گويا جەننەت كورۇندى،
ناخشا ئېيتىپ ئىش قىزىتقان جەننەتنىڭ ھور قىزلىرى.
زىننەتلەنگەن مەرۋايىتتەك ئۇنچە - ئۇنچە تەر بىلەن،
شەبنەم باسقان قىزىلگۈلىنى ئەسلىتىدۇ يۈزلىرى.

شامايلىغان نېپىز بەتسى كۈيىنەكلەرنىڭ يېڭىنى،
كۈن نۇرىدا يالتىرايدۇ قولىدا كەتمەنلىرى.
قۇتۇلغاندىن زۇلۇم، كۈلپەت، ئاسارەتتىن، قاينۇدىن،
بەختى كۈلگەن ھور ۋەتەننىڭ شۇ گۈزەل دىلبەرلىرى.

ياققا كىرسەم سۇ سېپىلگەن سالقىنىغا تەكشى يول،
ئىككى تەرەپ قاتار كەتكەن ياشناپ تۇرغان لالزار،
مەھرەر تاشتەك سۇزۇك سۇلار كۈن نۇرىدا ئوينىشىپ،
گۈلزارلارغا شەرۋەت بولۇپ ئېرىقلاردا شاقىرار.

شاخلىرىدا راسا پىشقان - مەي باغلىغان مۇنلەر،
نازلىق قىزدەك قىزىل يۈزلۈك ئالما، توغاج مارشار،
لەۋلىرىدىن ئاقار شەرۋەت ھەر خىل، ھەر رەڭ مۇنىنىڭ،
شۇنداق كۆپكى ئانار، شاپتۇل... قاراپ كۈزۈڭ قامشار.

باراڭلاردا تاۋلىنىدۇ ياقۇت ئوخشاش ھوسەينى،
"شەرۋەتلەرگە تولدۇم، - دەيدۇ، - ئېلىپ راستويۇپ ئال."
قوغۇنلۇقتا شىرنىلىرى ئېقىپ ياتقان ئاق ناۋات،
دەيدۇ گويا: "يىسەڭ داۋا، يىگىن قېنى شېكەر، بال."

تەر - ئۇنچىدىن بەھرىلىنىپ مۇنىسىگە شىرىن تەم،
گۈللىرىگە پۇراق ئالغان بەشكىرەمنىڭ بېغى ئۇ.
دىخان قەلبى تولۇپ پەۋەس خوشاللىققا، شاتلىققا،
راسا ئىشلەپ خوشال - خورام قەن چىشلەشنىڭ چېغى بۇ.

بەخت باغچىسى

گۈلزارلاردا زوق - شوق بىلەن تورغاي، كاككۇك سايرايدۇ،
بوستان ئارا تارقىلىپتۇ شوخ قۇشلارنىڭ ناۋاسى.
يۈرەكلەرگە ئۈچمەس قىلىپ نەقىش سالار گۈزەل باغ،
شىرىن پۇراق بەخشىش ئېتەر زەپ يېقىملىق ھاۋاسى.

بىر چاغ باغدىن خوشال يۈگۈرۈپ بىر - بىرىنى قوغلىشىپ،
تىلى تاتلىق ئۇماق بالىلار كەلدى مېنىڭ يېنىمغا.

— سالام سىزگە!

— كېلىڭ ئاچا

— گۈلىمىزدىن تاقاڭ سىز

دەستە - دەستە گۈل تۇتقازدى شىرىن سوزلەپ قولۇمغا.

شۇدەم شىرىن ھاياجانغا تولدى مېنىڭ يۈرىكىم،
گۈل بىلەن تەڭ ئوماقلارنى سويدۇم شۇئان قۇچاقلاپ.
— جۈرۈڭ ئاچا، باغلار ياساپ گۈل تېرىدۇق كۈرۈڭ سىز،
ئۈزلىرىنىڭ باغچىسىغا ئېلىپ ماڭدى يول باشلاپ.

قۇياش ۋە ھەسەن - ھۇسەن

يامنۇر توختاپ قۇياش پارلىدى،
زۇمرەت كەبى يالتىراپ شەبىنەم.
ھەسەن - ھۇسەن كورۇندى بىردىن،
ئۇپۇق بويلاپ جۇلاداپ شۇدەم.

نۇرغا تولۇپ بىزەندى ئاسمان،
زەپ چىرايلىق يەتتە خىل رەڭدە.
قىز - جۇۋانلار كۈلشەر قاراپ،
باغدا، ئوينىنىڭ ئوڭزىلىرىدە.

ھەسەن - ھۇسەن قىسىپ كوزىنى،
ئوز ھوسىنىدىن غۇرۇرلانغانچە.
بىر كېرىلىپ ئېگىپ بېلىنى،
دەندى كۈلۈپ كۈنگە ئوزىچە:

"سېنىڭ ھوسىنىڭ ھوسۇن بولامدۇ،
سەندە نۇردىن باشقىسى بىكار.
مېنىڭ بىلەن بېزەندى ئۇپۇق،
ھەممە نەرسە مەندىن زوقلىنار."

— ئاچا، بۇ يەر مۇنەسك باغ، مۇنۇ بولسا قوغۇنلۇق،
— مۇنۇ بولسا ئېرىق - ئۈستەڭ، بۇ بولسا سۇ ئامبىرى.
(قۇمدا ياساپ كىچىك باغچە، سۇ توشۇپتۇ ئېرىقتىن،
كىچىك - كىچىك چىلەك تۇتقان قوللىرىدا ھەر بىرى).

— ئاچا، بىزلەر ياساپ چىققان بۇ گۈلزارلار ياشىسا،
گۈل تاقايىمىز ئىشتىن يانغان ئاتا - ئانا كوكسىگە.
— سىلەر بىزنىڭ ئۈمىدىمىز، گۈل - گۈلىستان ياشىتىپ،
ياسايسىلەر قانچە گۈلزار ھور ۋەتەننىڭ كوكسىگە.

1960 - يىل، قەشقەر.

خىجىل بولدىمۇ، غەزەپلەندىمۇ،
بۇنى بىلىمەك تەس ئىدى شۇ چاغ؛
قىزىللىق باستى قۇياش يۈزىنى،
”كورەرمىز قېنى“ دىگەن ھالەتتە،
بۇلۇت كەينىگە ئالدى ئوزۇنى.

شۇ چاغ كۆكتە ئاجايىپ ئەھۋال:
چۈشتى كۆگۈم، تۈن ياپتى پەردە.
شۇنچە چىرايلىق ھەسەن - ھۈسەن ھەم،
سىڭىدى بىردىن ئۇيۇققا، يەرگە.

كائىناتنى بىزەپ نۇر بىلەن،
بۇلۇتلار ئارا چاچراپ چىقتى كۈن.
گۈزەللىككە پۈركەندى ئەتراپ،
تەبىئەتتىن چىقتى مۇنداق ئۇن:

”تۇغۇلۇش بار، ئولۇشمۇ بەرھەق،
لېكىن، ئۇلۇغدۇر قۇياشنىڭ نۇرى.
قۇياشسىز ھايات، بولماس ھېچنەمە،
قۇياشسىز غەلەت دۇنيانىڭ كوزى.“

1964 - يىل، قەشقەر.

ۋەتەن توغرىلىق ناخشا

بولغىنىمدا تاغلاردىكى مولدۇر بۇلاق،
مەرۋايىتتەك ئۈنچە چېچىپ ئاقاتتىم مەن.
ئانا ۋەتەن سېنىڭ ئېزىز تۇپرىغىڭغا،
تا مەڭگۈگە كۆكرىگىمنى ياقاتتىم مەن.

گەر گۈل بولسام، سېنى قۇچۇپ يىلتىز تارتىپ،
سېنىڭ ئېتىز - قىرلىرىڭدا گۈل ئاچاتتىم.
مەن سېنىڭدىن ھوسنىمگە نۇر ئېپ تاۋلىنىپ،
ئىپار كەبى بەكمۇ خۇشبۇي ھىد چاچاتتىم.

ئىنسانىيەتنى، ئانا يەرگە گۈللەر تېرىپ،
ئۆتمەكچىمەن قان ھەم تەردىن زىننەت بېرىپ،
سېنىڭ ئىشقىڭ كوزۇمدە نۇر، تەندە كۈچتۈر،
شۇڭا ئەسلا قالمايىمەن چارچاپ ھېرىپ.

جانەجانم، كوز نۇرۇمسەن ئانا تۇپراق،
زىلال سۇيۇڭ مېنىڭ ئۈچۈن ئارتۇق قەندىن.
سەندىكى ساپ ھاۋا بىرەر ماڭا ھايات،
غېرىج يېرىڭ مېنىڭ ئۈچۈن ئېزىز تەندىن.

قۇچىڭىڭدا شاۋقۇنلىنىپ جۇشقۇن ئاتقان،
تېنىمدىكى قان - تومۇردۇر، ئەمەس دەريا.
ئىلغارغا كۆكرەك يېقىپ دولقۇن ئاتقان،
دېڭىز ئەمەس، سېنى سۈيگەن قەلبىم گۇيا.

تاغ - ئېدىرلار، ئېتىز - قىرلار، ئورمانلىرىڭ،
بەخت قايناپ تاشقان گۈزەل يايلىغىمدۇر.
قەلبىمدىكى ئوتلۇق مېھرى ھارارىتىڭ،
ئەڭ قىممەتلىك، ئەڭ ئىسىل، زور يايلىغىمدۇر.

ئېزىلگەنگە غەمگۈزار سەن ئانا ۋەتەن،
شۇڭا جاھان يوقسۇللىرى سۈيەر سېنى.
ئەرك ئۇچۇن، بەخت ئۇچۇن كۈرەشكەنلەر،
ئەڭ ئىشەنچلىك سادىق دوست دەپ بىلەر سېنى.

جانىجانىم، كۆز نۇرۇمسەن ئانا تۇپراق،
سوقۇپ تۇرغان يۈرىڭىمسەن ئېزىز تەندە.
سېنى ئاسراپ ھاياتىمنى قىلىش تەقدىم،
سېنى مەڭگۈ كۈيلەش ئۇلۇق ئارزۇ مەندە.

1965 - يىل، قەشقەر.

خاۋاپ ئانا

قىزىلكۆل، ئەتىر گۈل ھەمدە گۈزۈملۈك،
باغچىسى چىرايلىق مۇشۇ ھويلىنىڭ.
يىراق ۋە يېقىنغا داڭقى تارالغان،
پىشقەدەم گىلەمچى نىسا ئايلىنىڭ.

چاچلىرى ئاقارغان خۇددى كۆمۈشتەك،
بارغاندۇ يېشىمۇ بەلكى يەتمەشكە.
دەستىگاھ ئالدىدىن كەتمەيدۇ زادى،
نىساخان ھارمايدۇ ئىشلەپ نەمەشكە.

بەختىيار تۇرمۇشى، دىل شاتلىغىنى،
رەڭگا - رەڭ گىلەمگە قىلىدۇ نەقىش.
"كەلكۈن" ھەم "ئەدىيال" ... ھەر خىل نۇسخىسى،
قەلبىگە زوق، ئىلھام ئېتىدۇ بەخش.

پايتەخت زالىغا سېلىنغان گىلەم،
نىساخان ئانىنىڭ غۇرۇرى، پەخرى.
شۇ گىلەم ھوسنىدە ئېتىدۇ ئەكس،
گىلەمچى ئانىنىڭ غۇرۇرى، بەختى.

1975 - يىل

ئۇلۇغۇزار سەن باتۇر جېھانچۇن

شان - شەرەپلىك جېھانچۇن ئوزۇڭ،
باتۇرلۇقنىڭ، غەلىبىنىڭ كانى.
سەن بولغاچقا ئۇلۇق ئېلىمنىڭ،
قوغدىماقتا شوهرىتى، شانى.

ۋەتىنىمىزنىڭ سەن بۇيۇك گىگانت —
يىمىرىلمەس پۇلات قورغانى.
سېنى باتۇر قىلىپ ئۆستۈرگەن،
ماۋزېدوڭنىڭ ئۇلۇق سىياڭى.

بەختىمىزنى قوغدايسەن كۈن - تۈن،
كۆكنى تېرەپ تۇرغان تاغ بولۇپ.
سېنىڭ ئىزىڭ چۈشكەن تاغۇ - دەشت،
نەنىۋەندەك بولدى باغ بولۇپ.

دادۇخېنىڭ زۇمرەت دولقۇنى،
سېنى كۈيلەپ خوشال شاقىرار.
جەنۇپتا ھەم ئۇزاق شىمالدا،
ساۋخېيىڭنىڭ ئىزى پارىقارار.

كۈيلىمەكتە سېنىڭ ھەسسەڭنى،
داچىڭدىكى نېفىت دەرياسى.
كۈيلىمەكتە سېنىڭ قىسسىڭنى،
تىيانشاننىڭ بۆلبۈلكىياسى.

سويۇندۇ ئەسلىسە سېنى،
چاۋشەندىكى تۇققان - قېرىنداش.
پەخىرلىنىپ سۆزلە ھىكايە،
بىللە بولغان جەڭچى ئاكۇپداش.

نەۋقۇران بىر باتۇر شۇڭقار سەن،
غەلىبىدىن قاناتلار قاققان.
ۋەتىنىمىزنىڭ دەريا - تېغىنى،
سويۇپ دىلىدىن باغرىنى ياققان.

ئۇلۇغۋار سەن باتۇر ئارمىيەم،
تەبىرىكلەيمەن قۇتلۇق تويۇڭنى.
چەكسىز ھۆرمەت ئىيتىخار بىلەن،
تەقدىم ئەتتىم مۇشۇ كويۇمنى.

1977 - يىلى، ئۈرۈمچى.

يېڭى يىل كېچىسى

يېڭى يىلنىڭ ئاخشىمى زەپ مۇسەپپا بىر تۇن،
رەڭدار چىراق نۇرلىرىغا چومۇلگەن ھەر يان؛
ھەممە يورۇق چىھرىلەردىن ياغدۇ شاتلىق
چەكسىز خوشلۇق كۈلكە بىلەن ياپرايدۇ ھەر جان؛
گۈتۈق بىلەن ئۇزاپ كەتتى بۈگۈن كونا يىل
كۈندەك پارلار ئالدىمىزدا كەلگۈسى نىشان.

يېڭى يىلنىڭ قەلبى گۈزەل ئارزۇلارغا بەنت،
گۈزەل قىزلار خوشلۇقىدا كۈلىشەر خەندەن.
ياڭرار مۇقام، ئەل نەغمىسى، جاراڭلار ئەتراپ،
نازۇك تەنلەر سرغىپ ئۇيىنار ياپىرىشىپ چەندەن.

يالماۋۇزنىڭ ئاچ ئاغزىدىن قۇتقازدى بىزنى،
كومپارتىيە يولباشچىمىز بىزگە قەدىردان.
قۇتۇلمىساق گور ئاغزىدىن ئەگەردە بىزلەر
بونداق خوشال جەم بولۇشقا نەدىدى ئىمكان.
كەلگۈسىگە شىجائەتلىك تاشلايلى قەدەم،
ئېيتقىن ناخشا، ئوينا ئۇسۇل ئەي دوستۇ - ياران.

ئەنە بەخت مۇقامىغا ياڭرايدۇ دۇتار،
ئو كىچىلەرنىڭ ئاستىدا پىر ئايلىنىدۇ يەر،
بۇلبۇل بولۇپ پەلەكلەرگە ئۇچىدۇ ناخشا
قانىنى يېيىپ تۈزدەك ئوينا پەرلەر.
كۆي كۆيلىمەس، شادىيانغا ئوينىماس نىچۇن
قۇياش پارلاپ، دىللار يايىپ، كۈلسە تىلەكلەر.
بۈگۈن بۇندا جەم بولۇپتۇ، يېڭى سەپەردە
پەرھات بولۇپ تاغنى يارغان باتۇر بىلەكلەر.
گۈزەل، پارلاق كىلىچەككە بولۇپ چىن ئاشق،
ئىشقى ئوتى گۈلخان بولغان ئوتلۇق يۈرەكلەر.
كەلگۈسىگە شىجائەتلىك تاشلايلى قەدەم،
ئۇلۇق ئىشلار ئۈچۈن ئەندى تۈزەيلى پىلان.
ئاغدۇرۇلدى يەللىكلەردىن بالانىڭ تېشى،
ئېلىمىزنى قۇدرەتلىك قىپ تۈزەيلى ئوبدان.

ئېزىز دوستۇم، مۇڭغا چوڭۇپ قالسىەن نىچۇن،
ئوكۇندىڭمۇ ئاسارەتلىك ئون يىلنىڭ ئۈچ-تۆن.
باھار كەلسە بەخلار سۈرۈپ ياشىرار دەرەخ،
قىش سوغدا قاقشال قىلىپ قويسىمۇ جۇدۇن.

بۇرۇختۇرما ئون يىلنى، مەن چۈشەردىم ئەسكە،
ئوتتى ئۇلار ئوينىماي ھەم كۈلمەي باغرى قان،
كىنو، كىتاپ، ئۇسۇل - ناخشا، مەنىۋى تۇرمۇش،
ئىلىم - پەن ھەم ئىجادىيەت قىلىندى پايىخان،
ئەقىل - ئىدرەك ئىگىلىدى بولدى بەكمۇ خار،
ئەقىلىسىلەر يۇرتنى سوراپ سۇرۇشتى دەۋران،
ئىخ! ياشلىغىم، جۇشقۇنلۇغۇم كەتتى بىھۈدە،
نەچچە يىللىق مېھنەت ئەجرىم قىلىندى ۋەيران.
يە بىر كىتاپ، يە بىر قەلەم قالمىدى مەندە،
توھمەتخورلار ئالدىدا مەن بولدۇم جىن - شەيتان.
ئاشۇ مەھەل ھايدالدىم ھەم خىزمەتتىن، يۇرتتىن،
باسقان ئىدى گەدىمىدىن ھاقارەت - بوھتان.
مەن پالاندىم ئىنسان ئاياق باسمىغان جايغا،
قايغۇ - ئەلەم چوللىرىدە بولدۇم كۆپ سەرسان.
باياۋاندا بوز يەر ئاچتۇق، يۈزدەك "گۇناكار"،
بوتۇڭ ئىدى بېشىمىزدا بىر سولچى خاقان.
مىلتىق بىلەن ساقلار بىزنى كېچەيۇ - كۈندۈز،
نۇڭسۇ كەبى يەللىكىمىزدە سورىدۇق ساپان.
"ياخشىلاردىن ئات قالسۇ يامانلاردىن دات"
ئاقىلانە ماقالدۇر بۇ قەدىمدىن قالغان.
بىزلەر چاپقان كەتمەنلەرنىڭ ئىزى بولدى گۈل
يېشىل كىمخاپ تون يېپىندى چەكسىز باياۋان.
ھەقىقەتنى باھالاشتا خەلق ئەڭ ئادىل،
قالدۇققۇ بىز خەلقىمىزنىڭ ئاغزىدا داستان.
لەنەتلەرگە مۇپتىلا بوپ كويدۇرگە شۇملار،
بولدى رەسۋا ئەل ئالدىدا ئېچىلدى يالغان.

كومپارتىيە بەخشى ئەتكەن يېڭى دەۋردە،
خۇددى باھار نوتىسىدەك ياشاردۇق بۇگۈن،
يۈرەكلەردە سويگۇ ئوتى لاۋۇلدار ئەجەپ،
گۈزەل يارنىڭ رۇخسارىغا ئېرىشىش ئۈچۈن.
يار ۋەسلىگە يېتىشكە قالمىدى ئۇزاق،
ھە، يىگىرمە داۋان ئاشاق يېتىمىز پۈتۈن.
قېنى كۈرەش تۇلپارنى مەنەيلى دەرھال،
دىلدىن سويگەن ئىستىقبالغا تېز يېتىش ئۈچۈن.

يېڭى يىلنىڭ ئاخشىمى زەپ مۇسەپپايۇ، تۇن،
يېڭى بەخت شاتلىقىدا ئوينىدۇ دىلىم.
يېڭى بەخت قوشقىنى ئېيتىم زوق بىلەن،
بەختىم يېڭى، ھەم يېڭىدۇر بۇگۈن بۇ يېشىم.
يېڭى يىلنىڭ شەرىپىگە توقۇدۇم قوشاق،
بەخت ئىچىدە يۈرەك بىردەم تاپمىغاچ تېنىم.

1978 - يىلى، ئۈرۈمچى.

گىلەمچى قىز مۇنبەردە

گويا يايلاق پۈركەنگەندەك تۈرلۈك دالا گۈللىرىگە
زال تولغانى ھەر مىللەتنىڭ ئىلغار يىگىت - قىزلىرىگە.
گىلەمچى ياش ئۇيغۇر قىزى، سۆزلەر خوشال زوققا
تولۇپ،

ئەنە بۇگۈن كومسومۇللار قۇرۇلتىيى مۇنبىرىدە.

ئاڭلىغانمەن چوڭ ئانىسى ئولگەن ئىكەن قانلار يۇتۇپ،
مەن بىلىمەن ئانىسىمۇ دۈچەك بولغان ياشلا تۇرۇپ،
دەستىگاھنىڭ ئالدىدىن ھىچ قوپالمايتتى كېچە - كۈندۈز،
پۇتلىرىدا يوغان كۈتەك ھەم سېلىنغاچ ئېغىر قۇلۇپ.

بىر يېنىدا سۇ قاپىغى، بىر يېنىدا تېرىق نېنى،
دەستىگاھتا ئومىرى ئوتۇپ ئازلا قالغان ئىدى جېنى.
ئۇ توقۇغان گىلەملەرنىڭ سانسىز ئاقاق ئۇرۇشىنى،
بويلاق ئەمەس بويىغىنى كوزدىن ئاققان ياش ۋە قېنى.

بەخت ئىچىدە ئوستى بۇگۈن تەلەپلىك قىز گۈلى رەنا،
ماڭلىيىدىن سويىدى قۇياش، بەخت بەردى داھى دانا،
ئانىسىنىڭ پەنجىسىنى، قايچىسىنى تۇتۇپ ئۇ قىز،
توقۇماقتا گۈزەل گىلەم بار بۇنىڭدا چوڭقۇر مەنا.

قىز قەلبىگە يېڭى باھار چەكسىز شاتلىق بەخش ئەتتى،
"بەخت" ناملىق گىلەم توقۇپ ئەل بەختىنى نەقىش ئەتتى.
ئاشۇ گىلەم كوز چاقىناتتى بۇگۈن جاھان بازىرىدا،
كۈيەپ خەلقىم ئىدرىگىنى يەر جاھانغا داڭقى كەتتى.

كومپارتىيە باشلاپ ماڭدى بىزنى گۈزەل ئىستىقبالغا،
شۇڭقار بولۇپ ئورلىمەكتە گىلەمچى قىز دادىل ئالغا،
ئاشۇ گۈزەل ئىستىقبالنى نەقىش قىلىپ گىلەمگە
كورستىشكە قىز جاسارەت قەسەم بەردى ھاياجاندا!

1978 - يىلى ئۈرۈمچى

ئۇ قەلبىمدە، كۈيۈمدە مېنىڭ

سايرايىمەن بۇلبۇل، بوپ، سايرايىمەن تىنماي،
ئېيتىمەن ئىشچانلار سويگەن ناخشىنى.
كۈيلەيمەن كۈيۈمدە، كۈيلەيمەن تىنماي،
دادۇيىنىڭ شۇجىسى داڭدار ياخشىنى.

چاچلىرىڭ پاخىدەك ئاقارغان ئانا
ۋە لېكىن كوزۇمگە كورۇنۇسەن ياش.
يۈزۈڭنى باسقاندۇر نۇرلۇق سىزىقلار
ۋە لېكىن قەلبىڭدە پارلايدۇ قۇياش.

ئىلغار بوپ يېزىدا ياشلار قاتارى،
ئوتكەن يىل ئاقىدىك كوكسۇڭگە مېدال.
غەيرىتىڭ يېتىپتۇ پەلەككە يەنە
كۈلدۈڭسەن ھەي ئانا، ئاجايىپ خوشال.

ئەسلىمىڭ ۋەدەڭنى چاقنايدۇ كوزۇڭ،
ئەسلىمىڭ شۇ كۈننى تۈگىمەس سوزۇڭ،
تومۇرۇڭ قېتىدا ئاقىدۇ قۇۋۋەت،
پەلەككە قاناتلار قاقسەن ئوزۇڭ.

يېتەكلەپ ئاممىنى شۇ يىلى كۈزدە،
ئەسلىك تىڭ يەرگە باشلىدىڭ ئۇرۇش.
ھاياتسىز چوللۇكتە قاينىدى ھايات،
بوز يەردە باشلىدىڭ كاتتا قۇرۇلۇش.

ئالتۇننىڭ كانغا ئايلاندى بوز يەر،
ئەمەلگە ئاشماقتا ئەسلىك خىيال.
بىپايان چوللۇكتە قاينىدى ھايات،
كەم سېنى دەر موماي ۋە ياكى ئايال.

كۈمۈشتەك چېچىڭغا قارىسام ئانا،
ئوتتمۇشۇڭ ئېسىمگە چۈشۈدۇ مانا.
قۇل ئىدىڭ، گۈل بولدۇڭ يەتتىڭ مەراتقا،
پارقىيە بەردى بۇ بەختىنى ساڭا.

× × ×

سايرايىمەن بۇلبۇل بوپ، سايرايىمەن تىنماي،
ئېيتىمەن ئىشچانلار سويگەن ناخشىنى.
كۈيلەيمەن كۈيۈمدە، كۈيلەيمەن تىنماي،
جەننەتخان شۇجىنى — داڭدار ياخشىنى.

1979 - يىل

سەپەر ناخشىسى

(داستان)

مۇقەددىمە

قۇمباغ ۋە ئالتۇنۇلاق دادۇيدە
ئەتراپقا داڭقى كەتكەن ئىككى ياشنىڭ،
"پالۋان" دەپ ئاتىلار كەن يىگىت ئۇندا
"چۆمەز" دەپ نامى بار كەن قەلەم قاشنىڭ.

ئۇلارنى يولدا كوردۇم ئالاي قېتىم،
قەلبىمنى شىجائىتى ئەتتى شەيدا.
ئەزىمەت شوپۇرلارنى كۈيلەي دىگەن
ئىشتىياق يۈرۈگۈمدە بولدى پەيدا.

1 - باپ يولدىكى ئۇچرىشىش

جىرايلىق كۈلۈپ يۇرتقا كەلدى باھار،
قىلار، ئىدىرلاردا كورۇنمەس قار.
قىيان سۇ ئۇرغۇپ ئاقار جىرالاردىن
مۇنبەت يەر ئىللىق نەپەس ئېلىپ ياتار.

ئاسماندا تۇرنا كېلەر قاتار - قاتار،
ئوسمۇرلەر قالغىچقا ئۇگا ياسار.
ئېتىزدا تىراكتۇرلار گۈلدۈرلەيدۇ،
موتورنىڭ ئۇنى چەكسىز بوزنى قۇچار.

قۇياشنىڭ نۇرلىرىدا كۈلۈپ يايىراپ
ياتىدۇ زۇمرەت تاغنىڭ ئېتەكلىرى.
گوياكى تۇنجى ياققان ئاپپاق قاردەك
ئېچىلغان ئىدى ئۇرۇك چىچەكلىرى.

ئۇزۇن يول خۇددى گۈزەل كۈمۈش بەلۋاغ،
بۈككىدە دەرەخزارلىق ئىككى چېتى.
چىچەكزار ئاپپاق يېزا يوللىرىدا،
كەلمەكتە بىر ماشىنا ئۇچقان پېتى.

كابىنكا كۈن نۇرىدا تۇرار چاقناپ،
موتورنىڭ يىراقلارغا ئۇنى كېتەر.
توتىنچى تېزلىك بىلەن ماشىنىنى
ياش يىگىت زوقى بىلەن ھەيدەپ كېلەر.

يېگىننىڭ چاچلىرىنى يەلپۈپ ئوتەر،
كابىنكا كوزنىڭدىن ئۇرغان شامال.
ماشىنا ئۇچار خۇددى ئوقيا كەبى
شوپۇرنىڭ قەلبىگە زوق بېرەر بۇ ھال.

بالىلىق چېقىدىلا ماشىنىنى
ھەيدەشنى قىلار ئىدى ھەۋەس.
گۈز قىلىپ ئوقتەك ئۇچسا پولات ئاتلار،
زوقلىنىپ قارار ئىدى ئاگا بىر پەس.

بۇلتۇر كۈز (مول - ھوسۇللۇق ئالتۇن پەسىل)
قۇمباغۇم بىر ماشىنا ئالدى سېتىپ.
ھەر ئۇنىڭ ھەۋەسكارى مەمەتجانغا
ماشىنا ھەيدەش ئەمدى بولدى نىسىپ.

كەبىنكا ياش يىگىتنىڭ گويا ئويى،
ماشىنا چىن دىلىدىن سويگەن يارى.
كۈندۈز - كېچە ئايرىلمايدۇ قەدىرداندىن،
چېتىلغان كەبى ئاگا يۈرەك تارى.

ئىسقىرتىپ كېلەر ئىدى شوخ بىر كۈيگە،
زوق بىلەن گاھى ناخشا كېتەر ئېيتىپ.
گويا توز قانئىدەك ۋادىلارنى
ۋە تۈپ - تۇز ئۇزۇن يولنى كۈيگە قېتىپ.

ماشىنا كېلەر ئىدى ئۇرۇقلۇقنى
كوزۇققا لىق تولدۇرۇپ (پەۋەس بېسىپ)،
ئىككى يۈز كىلومېتىر يول باسقاندا
بىر "جېفاك" ماشىنىدىن كەتتى ئوتۇپ.

ئوتكەندە ماشىنىدىن يانداپ شۇ چاغ
كىمدۇ دەپ "يالت" قىلىپلا قاردى تېز
ئەجەپ ئىش،
كەبىنكىدا كۈلۈمسىرەپ
رول تۇتۇپ ئولتۇراتتى بىر گۈزەل قىز.

يىگىتنىڭ تېچ ياتقان يۈرىكىنى
ھەيرانلىق ھەم ھاياجان ئالدى چۇلغاپ،
ئارقىدا كېلىۋاتقان ماشىنىغا
پات - پاتلا قارار ئىدى بويىن تولغاپ.

ئۇشتۇمتۇت تاراقلىدى موتور ئەجەپ،
ماشىنا ئاستىلىدى بۇ دەم بىر ئاز.
قىزچاقنىڭ ماشىنىسى كەلدى يېتىپ،
ياڭرىدى يېقىملىق بىر خۇشخۇي ئاۋاز:

"ھە، ئۇستام، قېنى غەيرەت نەگە كەتتى،
ئاستىلاپ قالدى ئەجەپ ماشىنىڭىز.
ئاۋازى غەلىتىلا ئاڭلىنىدۇ،
تۇمۇقاپ قالدىمىكىن موتورىڭىز."

يىگىتمۇ بەردى جاۋاپ شوخلىق بىلەن:
"ئۇلپارم تېغى زادى تالغىنى يوق،
ئوتكەندىن بۇيان پېتىر ئىلىكىگە ئۇ
مەنزىلىگە يېتەلمەستىن قالغىنى يوق."

ياش يىگىت كۈچەپ شۇئان باستى گازنى،
تېزلىكنى ئاشۇردى ئۇ ئەندى ھەدەپ.
ئىچىدە ئويلايتتى ئۇ: "كېتىپ ئالاي،
شۇ قىزنىڭ كۈلكىسىگە بولماي سەۋەپ."

كونىلار بىلىپ ئېيتقان "ئاغرىقنى گەر
بوشۇرساڭ ئاشكارىدۇر ئولۇمى" دەپ.
گوياكى يىگىت بىلەن قېرىشقاندا،
توختىدى ماشىنىمۇ ئۇنى پەسلەپ.

خىجىللىق ئىلكىدە ھەم بولۇپ تىت - تىت،
ياش يىگىت كابىنىكىدىن چۈشتى يەرگە.
موتورنى تەكشۈردى ئۇ ئېچىپ شۇ ئان،
كېسەلنى تاپالماستىن پاتتى تەرگە.

شۇ ئاندا گۇرۇلدىتىپ ماشىنىنى،
بۇ يەرگە يېتىپ كەلدى گۈزەل قىزمۇ —
دىدى ئۇ: "كەتتىغۇ دەپ ئويلەسام مەن،
مەنزىلگە يەتمەي بۇندا تۇرۇپسىزغۇ؟"

"بۇنىڭغا راست تۇمۇ تەككەنمىكىن؟
نېمە ئىش بولغىنىنى بولماس بىلىپ."
توختىتىپ ماشىنىنى چۈشتى ئۇ قىز،
كېلىشكەن بەدىنىنى يىنىك ئېلىپ.

يۈمۇلاق، بۇغداي ئوڭلۇك يۈزلىرىنى،
زىننەتلەر ئەگم - ئەگم قەلەم قېشى.
كېلىشكەن زىبا بەدەن، غۇنچە بويلۇق،
يىگىرمە ئىككىلەردە باردۇر يېشى.

چاقنىغان ئۇنىڭ شەھلا كوزلىرىنى،
گويا تۇن كېچىدىكى يۇلتۇز دەيسەن.
جالادەك ئۇزۇن ئورۇم چاچلىرىنى،
قايقارا بۇلۇت ياكى قۇندۇز دەيسەن.

يارىشىپ پاكىز، رەتلىك ئىشچى كىيىم،
ھوسنىگە يەنە ھوسۇن قوشقان ئىدى.
چېچىغا كېلىشتۈرۈپ قىسۇالغان،
بار ئىدى چوغدەك قىزىل گۈلى تېخى.

تاڭ پەيتى گۈلزاردىكى گۈلغۇنچىدەك،
ھال رەڭلىك لەۋلىرىدە تەبەسسۇمى.
كابۇتنى ئېچىپ بىر دەم تەكشۈردى - دە،
يىگىتكە قاراپ ئۇ قىز مۇنداق دىدى:

"بايلا ئاۋازىدىن بىلگەن ئىدىم،
كويۇپتۇ ئويلغاندا پايچىمىڭى.
ئەتتەڭمەي يوق ئىدى - دە، زاپاس مەندە،
ئەتىگەن ئىشلەتكەنتىم ئۇنى تېخى."

“يوق ئىدى ئۈزەمدىمۇ، — دىدى يىگىت، —
يېڭىنى قەيەردىنمۇ تاپاي ئەمدى.”
ئىچىدە جىلى بولۇپ ئويلايدۇ ئۇ:
“بۇ قىزنىڭ كۈلكىسىگە قالدۇم ئەمدى.”

قەلەمدەك قاشلىرىنى تۇرۇپ بىر دەم،
تۇردى قىز بۇ ئىش ئۈچۈن ئويلاپ ئامال.
“بىر ئەپلىك چارە تاپتىم، قاراڭ” دەپ ئۇ،
يىگىتكە قىلدى خىتاپ شۇ دەم خوشال.

بىر يېڭى خىروم پىندەي ئالدى — دە، قىز،
پاچىمنىڭ ئۈچۈن دەرھال كەستى چەللەپ.
قىردى ھەم سىلىقلىدى پىندەينى ئۇ،
ھەم ئۇنى ئۈز جايىغا سالىدى دەللەپ.

يىگىتنى خىجالەتنىڭ كېمىسىدە،
ھەيرانلىق دەرياسىغا سالىدى بۇ ھال.
قىز دىدى: “ئۈچ — تۈت سائەت چىداش بىرەر،
بىكەتكە يېتىشكە بۇنداق ئامال.”

“چىۋەر قىز، — دىدى يىگىت تارتىنغاندەك، —
بىلىشكە بولامدىكىن ئىسمىڭىزنى.
يۇرتتىكى قىز — يىگىتكە سۆزلەر ئىدىم،
چىۋەرلىك، ماھارەتلىك ھەم بېگىڭىزنى.”

كۈلدى قىز، گۈلدۈرلەتتى «تۈۋرىنى،
گويىكى قانات ياساپ ئۇچۇپ كەتتى.
شۇ كۈلگە (بۇنى تېخى بىلمەيدۇ قىز)،
يىگىتنىڭ يۈرىكىنى قۇچۇپ كەتتى.

تاش يولدا قوغلاشقاندەك ئىككى “جىيىڭ”،
بىرىنىڭ ئارقىسىدىن بىرى بارار.
ياندىكى ئەينىگىدىن كۆرۈپ قىزنى،
ياش يىگىت زوقى بىلەن كۈلۈپ قوياي.

بۈككىدە چېچەكزارلىق يولىنىڭ چېتى،
يېقىنلاپ ماشىنىغا ئاچار ئىتەك.
بۇلارنى قۇتلىغاندەك تاغ ساباسى،
كاپىنكا كۆزىڭىدىن تاشلار چېچەك.

يىگىتنىڭ يۈرىكىدە ئاجايىپ ھەس،
ئۇچقۇر شوخ خىياللارغا يېتىپ كەلدى.
قۇمباغنىڭ چېگرىسىغا يېقىنلىشىپ،
ئىككى يول ئاچىلىغا يېتىپ كەلدى.

“قۇمباققا چۈشۈپ ئوتۇڭ، — دىدى يىگىت، —
كۆرۈسىز بىزنىڭ يېڭى يېرىمىزنى،
“كۆرۈشكە كەلمەكچىمەن، — دىدى ئۇ قىز، —
[سىز مۇ بىر كۆرۈڭ تاغلىق يېزىمىزنى].”

گۈزەل قىز گۈكىرىتىپ ماشىنىنى،
چىچەكزار يولى ئارا مېڭىپ كەتتى.
ئۇ كەتتى، لېكىن يىگىت يۈرىكىگە
سوۋۇماس ھارارەتنى سېلىپ كەتتى.

2 - باپ. گۈزەل ئارزۇ

ھەر كىشىنىڭ بار ئوزگىچە پەزىلىتى،
ھەر يۇرتنىڭ ئۆز ھوسنى بار، زىنىتى بار.
تەبىئەت «ئالتۇن بۇلاق» دادۇيىگە،
ئاجايىپ گۈزەللىكىنى قىلغانتى بار.

تولغىنىپ خۇددى كۈمۈچ بىلەن يۈكتەك،
كۈۋەجەپ پەستە ئىككى دەريا ئاقار.
قۇچاقلاپ مول ھوسۇللۇق قىرغاقلىرىنى،
چىن مېھرى بىلەن گويا باغرىنى ياقار.

شايتۇلا، ئالما ئانار، ياۋا ئۇرۇك،
قايتالىنى زىننەتلەپتۇ ئېتىپ چىچەك.
رەڭگا - رەڭ تاغ گۈللىرى پاياندازدۇر،
جەننەتتەك بىر ماكاندىن بىرەر دېرەك.

بۇ يەرلەر ئەگىم - ئەگىم ھەمدە تىكتۇر،
بارغانچە ئىگىزلىككە ئورلەيدۇ يول.
ماشىنا ماڭار ئاستا بېرىپ سېگىنال،
يول بۇنىدا يىلان ئىزى، ئەمەس ئۇدۇل.

شۇ يولدا ماشىنىنى ھەيدەپ چۆەر،
كەلمەكتە قەلەم قاشلىق، كوزى شەھەر.
قەلبىنىڭ سۇزۇك، نۇرلۇق ئاسمىنىدا،
ئەندىشە بۇلۇتلىرى كەزمەس ئىدىلا.

بۇ يوللار قىزغا تونۇش ئەزەلدىنلا،
ئىزلىرى چۈشكەن ھەر تاش قىيالارغا.
بىر چاغلار يۇدۇپ ئەپلىك شىڭلىسىنى،
ماڭغانتى چومۇپ شىرىن خىياللارغا.

ئۇ چاغلار تاغ يوللىرى چىغىر ئىدى،
ماشىنا تۈگۈل ئۇلاق ئوتەلمىگەن.
يۈز ياشار قېرىلارمۇ باشقا يۇرتنى،
ئومىرىدە بېرىپ سەيلى ئېتەلمىگەن.

بۇندىكى ئالتە داۋان، چوڭقۇر ھاڭلار،
گوياكى كويىقاپتەك تۇيۇلاتتى.
يۈرەكلىك ئەزىمەتمۇ ئوتكىنىدە،
تەشۋىشتىن بېشىدىن تەر قۇيۇلاتتى.

ئېيتىڭا، ئاڭلىمىدى دەمىز شۇ قىز،
كىملىرىنىڭ تەھدىت، تەنە - تاپىسىنى.
تېخنىكا ئىگەللەشكە ماڭدى ئاخىر،
كوندۇرۇپ تەشۋىشلەنگەن ئانىسىنى.

مايسىغا سۇ ياقلاپ يۈرەر قىزلار،
چەمەندە قىزىل لالە ئېچىلغاندەك،
ماشىنا قارشىسىغا ئۇچتى ئۇلار،
جېنىغا گويىكى جان قېتىلغاندەك.

كوزۇپتىن خالتا - خالتا ئوغۇتلارنى،
ئۇزاتتى رەنا بىر دەم تاپماي تىنىم.
"ھارغانسەن تىنماي قاتناپ، - دېدى قىزلار، -
قويغىنا، ئەمدى ئارام ئالغىن جېنىم".

تۈگىدى بىر كۈنلۈك ئىش، لېكىن قىزنىڭ،
ئويىگە كەتكىسى ھېچ كەتمەس ئىدى.
دەلىدا ئويغانغان ھىس - ھاياجاننى،
ھېچكىمگە زادى بايان ئەتمەس ئىدى.

مايسىغا ئوغۇت چاچقاچ ئويلايدۇ ئۇ،
يولدىكى كورۇنۇشنى ئەسلەپ بىر - بىر.
"نىمىشقا ئىسمىمنى مەن ئېيتىمىدىكىن؟"
ئويلايدۇ چۈشەنەلمەي بۇنى ھېچبىر.

"ئەجەپ ئىش، ئۇ يىگىتنىڭ ئىسمى كىمكىن؟"
ئۇ بىزنىڭ كەنتىمىزنى بىلەمدىكىن.
ماشىنا نۇمۇرىدىن بىلگەن بولسا،
بىر كۈنى بىز تەرەپكە كېلەمدىكىن؟"

بىر يىلى «ئالتۇنئۇلاق» باتۇرلىرى،
پارتىلىتىپ تاغۇ - تاشنى، قۇراملارنى؛
قايتىلنى ئايلىندۇرۇپ ياسىدى يول،
ئۇركىتىپ ئارقار، كىيىك، ماراللارنى...

شۇنىڭدىن بۇيان «ئالتۇنئۇلاق» لىققا،
قوغۇنلۇق يولى بولۇپ قالدى شەھەر.
تۇنجى رەت ماشىنىنىڭ گۇدۇگىدىن،
ئويغاندى تاغلىق مەلە بىر تاڭ سەھەر.

مەلىگە موجىزاتىنى ئېلىپ كەلگەن،
قەلبىدە چوغى بار شۇ رەنا ئىدى.
ھوسنىمۇ، قەلبىمۇ ھەم باغدەك گۈزەل،
قىزلارنىڭ ئىچىدىكى بەرنا ئىدى.

ئېغ! ئەمدى ئۇ ئىشلارغا خېلى بولدى،
ئويلاپ قىز يېقىملىق بىر كۈلۈپ قويدى.
داۋاندىن ئوتۇپ يېزا يوللىرىدا،
تۈزلىتىپ ئۇ بەشىنچى خوتقا قويدى.

ئېتىزدا دولقۇنلايدۇ يېشىل مايسا،
بۇ يىلقى مول ھوسۇلدىن بېرىپ بەلگە.
خوشاللىق چولغۇۋالدى قىز دىلىنى،
ھېقىقەتەك لەۋلىرىدە ياندى كۈلكە.

3 - باپ. شىرىن تۇيغۇ

ئوقۇشتەك نۇرلىرىغا كەچكى شەپەق،
چۈمۈردى كەڭ دالىنى، ئېدىرلارنى.
شوخ كۈلكە، چۇقان - سۈرەن كەتتى قاپلاپ،
ئېدىرنىڭ باغرىدىكى چېدىرلارنى.

قاسىمجان باشچى بولۇپ ياشلار دۇنى،
بۇ يەردە بىنام ئاچقان ئىدى بۇ يىل،
كويۇشكەن قارا بۇغداي نېنى ئوخشاش،
تۇپراقنى كورگىنىڭدە سويۇنەر دىل.

ئاشخانا چېدىردىن تارالماقتا،
مەزىلىك تاماقلارنىڭ ھىدى خۇشبۇي.
ئالەمدەك رەنا قىزلار، شوخ يىگىتلەر،
تاماقنى يېشىمەكتە شۇنچە خۇشخۇي.

باشلاندى ئەمدى كەچكى قايناق تۇرمۇش،
بەزىلەر ئېيتار ناخشا چېلىپ راۋاپ.
قاسىمنىڭ سويگەن يارى گوھەرنىسا،
ھارمايدۇ شوخ پەددىگە ئۇسۇل ئويناپ.

بەزىلەر گېزىت كۆرەر، ئوقار رومان،
بەزىلەر رادىيوغا سالار قۇلاق.
قانچىسى نۇرەخمەتكە يىلىنىدۇ؛
"چۈچەكنىڭ داۋامىنى ئېيتساڭ قانداق".

مەمەتجان ئىللىق يەرگە يانپاشلىغان،

كەتتى بىر خىيالغا ئۇ قاراپ ئايغا.

يولدىكى ئىشلار چۈشۈپ بىر - بىر ئەسكە،
ئويلايدۇ: "يۈرەر ئۇ قىز قايسى جايدا؟

كەچكىچە بىرلا شۇنى ئويلايمەنغۇ،

مۇھەببەت دىگىنى يە مۇشۇمىكىن.

ئويلايمەن ئاخىرىغا يېتەلمەيمەن،

ئېخ! ئۇ قىز ئويلۇرۇمنى بىلمەس لېكىن".

كېلىشكەن بۇرۇتنى بۇراپ يىگىت،

چالدى - دە، خوش ئاھاڭلىق دۇتارنى.

يېقىملىق لەرزىلەر ناخشا كەتتى ياڭراپ،

تىترىتىپ يۈرەكلەرنىڭ زىل تارنى:

سەن قاياقتىن كېلىسەن،

چىرايلىغىم كۆزى خۇمار.

ساڭا كوزۇم تەگمىسۇن،

بوينۇڭغا ئاسقىن كوز تومار.

ناخشىنىڭ سوزلىرىنى ئوز ئىچىدە،

تەكرارلاپ يىگىت يەنە ئويغا چۈكتى.

قەلبىدە بىر ئوتلۇق ھىس مەۋج ئۇرۇپ،

ئاخىرى بىر قارارنى دىلغا پۈكتى.

”ئۇچاردى سېنى بۇگۈن قانداق شامال؟

قانداقمۇ تاپالىدىك بۇ يەرنى سەن“

سوئالغا سوئال بىلەن بەردى جاۋاپ:

”قەيەردىن تاپسام بولۇر شوپۇرنى مەن؟“

”ۋاھا تېخى، يۇرتىمىزنىڭ قالغىچىنى،

ئاغىنى، يۇرتىمىگەنسەن ئەگىپ يانا

ھە، بولدى قىزارمىغىن قىلىدىم چاخچاق،

سوزۇمدە يوق مېنىڭكى باشقا مەنا،

ئىش بىلەن ئىككى كۈننىڭ ئالدىدىلا،

ئالدىراپ يولغا چىقىپ كەتكەنتى ئۇ

كەچ قاپسەن دوستۇم ئۇنى كورۇشكە سەن،

بۇ چاققا داخىيەنگە يەتكەندۇ ئۇ“.

”قالتىسقۇ، — دىدى يىگىت ھەۋەس بىلەن،

چاقىندى ھاياجاندا ئىككى كوزى، —

بىر قېتىم ماشىنامنى تۈزەپ بەرگەن،

چۈەرگەن يۇرتۇڭلارنىڭ شوپۇر قىزى“.

شەر مەمەت چۈشەنمەيدى ئوز دوستىنىڭ،

بۇ يەرگە كېلىپ سوزسىز كەتكىنىگە

نەگىدۇ ئالدىرىغاندەك تېزلىك بىلەن،

كاپىنكا ئىشىگىنى ئەتكىنىگە.

X X X

زەپ گۈزەل تاغلىق يۇرتكەن «ئالتۇنئۇلاق»،

قاپلىغان ھەر تەرەپنى تۇرلۇك چىچەك.

كۈزلىكى ئوتۇپ قالساڭ يىگىت — قىزى،

ئۇزۇتار ئالما، ئانار ئېتەك — ئېتەك.

كەلمەكتە مەمەت پالۋان بېرىپ سېگىنال،

بۇ يۇرتنىڭ دەرەخزارلىق يولى بىلەن.

كاپىنكا ئىچىدىكى گۈلدەستىنى،

ياسىغان ئىدى تاغنىڭ گۈلى بىلەن.

ئويلايدۇ ”شۇ گۈللەرنى ئېلىپ ئۇ قىز،

قايقارا چاپلىرىغا ئالسا قىسىپ.

قانچىلىك بەخت ئىدى ئاشۇ كوزلەر،

بىر ئوتلۇق بېقىشنى ئەتسە نېسىپ“.

ناخشىدىن جان كىرگۈزۈپ ۋادىلارغا،

ئىشلەيتتى بىر توپ قىزلار كۈۋەزلىكتە.

پۇتايىتى ھارام شاخى، ياۋا چوپى،

ئوز — ئارا بىسلەشكەندەك چۈەرلىكتە.

ئېرىقتىن بىر باش يىگىت ئوتتى ئاتلاپ،

مەمەتجان ئوزمۇز قىلدى كورۇپ شۇ چاغ.

ئالدىراپ كەپنىكىدىن چۈشتى يەرگە،

يىگىتلەر بىر — بىرىگە ئاچتى قۇچاق.

4 - باپ. سەپ ئالدىدا

زەپ گۈزەل كەلدى بۇ يىل قۇمباققا ياز،
دوستىخان يېيىپ نازۇ - نىمەتكە باي.
ئالىملار، ئانالارمۇ تۈزەكتە رەڭ،
كورسىتىپ شاخلار ئارا گۈزەل چىراي.

باراڭدا چىكىلمەكتە كەنجى ئۇزۇم،
توغاچلار پىشتى تاتلىق يېرىپ تىلىنى.
گۇياتچان قىز مەڭزىدەك زەپ قىزارغان،
مۇنەلەر قىزارماقتا تارتىپ دىلىنى.

باراخسان باغلىق مەلە، دەل - دەرەخلەر،
چوڭكەندەك كورۇنىدۇ بۇغدايلىققا.
ئىغاڭلاپ دانغا تولغان ئالتۇن باشاق،
يۈرەكنى تولدۇرىدۇ خوشاللىققا.

قارىساڭ كورۇنمەيدۇ ئومىچىلار،
گۇلارنى چۈمكۈايتۇ بولۇق بۇغداي.
يېقىملىق لەرزى ئوما ناخشىسىغا،
سايىرىشپ گۇن قاتىدۇ كاككۇك، تورغاي.

تىنمايدۇ بۇغداي ئايرىش ماشىنىسى،
تويماستىن يۇتۇپ تۇرار بولۇق باغنى.
باغ تاشلاپ كارنىيىغا تىنماس قىزلار،
گوھەردان ئەسلىتىدۇ زور بىر تاغنى.

دېڭىزدەك دولقۇنلىغان بۇغدايلىقنىڭ،
چېتىگە كوزۇڭ يەتمەس تۇرساڭ قاراپ.
شۇ ئالتۇن دېڭىزنىڭ ئۇچقۇنىدا،
گۈزىدۇ كومبايىنلار بولۇپ كاراپ.

ئورايدۇ بىرمۇنچىلا يەرنى يالماپ،
ئايرىدۇ گوھەر داننى، قالار سامان.
كەينىدىن ئەگىپ يۈرەر ماشىنىلار،
كوزۇپقا بىردەمدىلا تولماقتا دان.

مەمەتجان ھەيدىمەكتە ماشىنىنى،
كومبايىن ئارقىسىدىن قالماي يانداپ.
مىس رەڭدە پارقىرايدۇ بىلەكلىرى،
كويدۇرگىچ قۇياش نۇرى راسا تاۋلاپ.

تومۇزنىڭ ئاپتۇنىدا، ئىسسىق كۈندە،
ھەم ئايدىڭ كېچىلەردە قاتنايدۇ ئۇ.
ھەر كۈنلۈك بەلگىلەنگەن ۋەزىپىنى،
نەچچە رەت قاتلىماستىن تىنمايدۇ ئۇ.

ئېيخ ياشلىق، گۈزەل سەن ھەم جۇشقۇن سەنكى،
گۈندەيسەن شىجائەتكە ئىنساننى سەن.
يۈرەككە بېغىشلايسەن كۈچ ۋە قۇدرەت،
بېرىسەن ھەر زور ئىشقا ئىمكانى سەن.

“يوتكەمتىڭ بۈگۈن ئاخشام تويۇڭنى يە،
ماشىنىڭ قايتۇ ئىچىپ ئازلىق قىلىپ.”
(ئاكلىماي قالدىم مەنىم) ئېيتتى بىر سۆز،
مەمەتجان ئابلىكىمغا سىرلىق قىلىپ.

مەمەتنىڭ يەللىكىگە ئۇردى بىرنى،
شۇ دەمدە كەتتى ئۇنىڭ كوزى چاقناپ.
“جۈر” — دىدى ئالدىراتتى دوستىنى ھەم،
كەينىگە ئىچكىگە كىردى تاقلاپ.

× ×

تاش يولغا ئاق تېرەكلەر سالار سايە،
ياپراقلار ئارىسىدا ئوينار شامال.
شۇ يولدا كېلەر گەنە پولات تۇلپار،
پات - پاتلا شوخلۇق بىلەن بېرىپ سېگنال.

ھاياتلىق ئوزۇغىنى، گوھەر دائىنى،
ماشىنا كوزۇپىغا پەۋەس باسقان.
توت تونغا يۈك ئاڭا ئازلىق قىلىپ،
كەينىگە ئۈچ تونىلىق ۋاگون چاتقان.

قۇياشلىق كۈندە ياكى سالىق تۇندە،
خاماندىن تېنىم تاپماي ساڭغا قاتناپ.
ئاشۇرغان بەلگىلەنگەن ۋەزىپىنى.
كىمكىنە ھەر كۈنلىكى نەچچە قاتلاپ؟

ھەر كورسەم ئەشۇ جۇشقۇن ياشلارنى مەن،
سويۇنۇپ چىن دىلىمدىن زوقۇم كېلۈر.
قايتىدىن بىر تۇغۇلۇپ، ئوسۇپ يەنە،
شۇ جەسۇر ياشلار كەبى بولغۇم كېلۈر.

× ×

گۈزەلنىڭ چاچلىرىدەك قاراڭمۇ تۇن،
خامانغا نۇر ياغدۇرۇپ ياندى چىراق.
قايقارا پەردىسىنى يىغىپ شۇ ئان،
بۇ يەردىن تۇن پەرسى قاچتى يىراق.

ياندۇرۇپ تۇندە نۇزلۇق چىرىقنى،
مەمەتجان ماشىنىنى كەلدى ھەيدەپ،
بىرسىنى ئۆزلىگەندەك باقتى ھەر يان،
“ئابلىكىم قەيەردە سەن” — دىدى تۈۋلاپ.

“بۇ يەردە” — دىدى ئاڭا جاۋاپ بېرىپ،
سېرىلىپ چەش گۈستىدىن چۈشتى يەرگە.
“ئەگەنە، — دىدى مەمەت، — بىر ئىشىم بار،
ئۇنىڭغا بۈگۈن دەررۇ ياردەم بەر- دە.”

“يۇرت كېزىپ بارامدىمەن شاپۇر ① كەبى
بىرلىكتە تاپماق ئۈچۈن مەشۇغىنى.”
“بەرگىنە بىكار ياتقان كوزۇپىنى سەن.
بۈگۈنچە قويۇپ تۇرۇپ چاقچىغىڭنى”

① دىۋايەتلەردىكى پەرھاتنىڭ دوستى.

كەم بولسۇن، يۈرىكىدە يېنىپ تۇرغان،
چوغى بار بىزنىڭ دۈيۈك چاققان يىگىت.
شۈبھىسى ئەل ئىچىدە داستان بولۇپ،
قىزلارنىڭ قەلبىگە ئوت ياققان يىگىت.

5 - باپ. يۇرت مۇھەببىتى

ئۇزۇن يول خۇددى گۈزەل ئىپەك لېنتا
ۋە ياكى كۈمۈش سۇلۇق گۈزەل دەريا.
ئۆركەشتەك داۋانلاردىن ھالقىپ ئۆتۈپ،
ماشىنا كېلەر يەلكەن بولۇپ گويا.

كەلمەكتە تاغ ئارىسى داۋانلاردىن،
ھالقىپ ئۇ خەتەرسىز ۋە شۇنچىلىك تېز.
كەم ئىكەن دېسەم كۆكەلەم مەزگىلدە،
مەمەتنى كۆيدۈرگەن دىلرارا قىز.

جۈپ شەھەر كۆزلىرىدە ئەكس ئېتەر،
بۇ قىزنىڭ قەلبىدىكى ھارارىتى.
ھەر كۆرسەم زوق ئىلھامغا ئۈندەر مېنى،
شۇ قىزنىڭ جىسمىدىكى جاسارىتى.

شۈبھىلۈك مەكتىۋىنى پۈتتۈرۈپ ئۇ،
ھايدىدى شىيەن ئېخۇي ① پىكاۋىنى.
بىر كۈنى شىيەن ئېخۇي شۈجى تولى زوققا،
شۇ قىزنىڭ ئاڭلىغاندا خىتاۋىنى.

① شىيەن ئېخۇي — ناھىيىلىك پارتىكوم.

دەدى قىز: «ئالتۇن بۇلاق» باتۇرلىرى،
پارتلىتىپ تاغۇ - تاشنى ياساپتۇ يول.
تىراكتۇر، ماشىنىلار ئاپتۇ سېتىپ،
نەچچە يىل ئۇدا ئېلىپ ھوسۇلنى مول.

گويىكى شامال قانات دۈلدۈل بولۇپ،
شۇ سەپكە ئۈزەمنى تېز ئاتقۇم كېلۈر.
يۇرتىمنى گۈللەش ئۈچۈن چېلىشلاردا،
مېنىڭمۇ ئۈز ھەسسەمنى قاتقۇم كېلۈر.

ۋۇجۇدى ھايانغا تولۇپ شۇجى،
دەدى ئۇ: «رازى بولدۇم قىزىم سىزدىن.
ئەشۇ سەپ مۇھتاج سىزدەك جەسۇر قىزغا،
ئاتلىنىڭ شۇ جۇشقۇنلۇق سەپكە تېزدىن»

ھايداپ قىز يېڭى «جىپفاڭ» ماشىنىنى
«ئالتۇن بۇلاق» دادۇيىگە قىلدى سەپەر.
لىق تولۇپ قەلبى ئۇنىڭ خوشاللىققا،
يۈرەتتى ئۇزۇن يولدا ئۇ بىخەتەر.

بۈگۈنى «ئالتۇن بۇلاق» — ئەتە شەھەر...
داخىيەن يوللىرىنى ئوبدان بىلەر.
پويىزدىن ھەر خىل زاپچاس سايمانلارنى،
«ئالتۇن بۇلاق» دادۇيىگە توشۇپ كېلەر.

ئىستىلىگەن پەرھادىغا شېرىن كەبى،
بۇگۈنمۇ دادۇيىگە ئالدىراپ ئۇ.
كوزۇپقا بېسىپ يېڭى مايماقلارنى،
يوللارنى ئارقىسىدا قالدۇرار ئۇ.

ئۇلۇغۇر سوتسىيالىزىم ئىشلىرىغا،
چىن دىلدىن شېرىن كەبى كويىگەن قىز ئۇ.
يۈز شىرىن ئىشقى باردۇر ۋۇجۇدىدا،
جاپانى راھىت بىلىپ سويىگەن قىز ئۇ.

ئورگەلسۇن قەلەم مۇنداق چىنەر قىزدىن،
كويلەرمەن ئىشقىم بىلەن ئومۇرۋايىت.
كۆرگەندە ھەر بىر قېتىم ئاشۇ قىزنى
تولۇدۇ ھۇجۇدۇمغا كۈچ - جاسارەت.

6 - باپ. ۋىسال ئۆمىدى

پۇركۈنۈپ تۇلۇنتايىنىڭ نۇرلىرىغا،
تاش يولدا ئوقتەك ئۇچۇپ «جېيىقاڭ» كېلەر.
قەبىئەت ئۇخلار تاتلىق ئۇيىقىسىدا،
يىگىنىنىڭ قەلبىدە زەپ ئويلار كېزەر.

«ئېيىق يوللار، ئۇزۇن يوللار سويۇملىك سەن،
ئېيتقىنى، قەيەردىدۇ چېكىلىك سېنىڭ؟
شاتلىقىم بولار ساڭا ئاتلانغىنىم،
زوق بىلەن تولار دائىم قەلبىم مېنىڭ.

گاھىدا ئۇيۇق بىلەن قۇچاقلىشىپ
ياتىدۇ پايانى يوق كەڭرى چوللەر.
گاھى تاغ ئارىلىرى سىرلىق ئىچىپ،
گاھىدا قۇچاق ئاچار كۈمۈچ كۈللەر.

گاھىدا ئوركەش - ئوركەش تىك داۋانلار،
ئورلەيسەن يۇقۇرىغا لەرزەن، ئاستا.
توۋەندە كۆرۈنىدۇ گۈلشەن ۋادا،
پەم بىلەن قويسەن گاھ خالاستويىغا ①.

ئاق كېچە، گۈزەل تاغلار، يوللار گۈزەل،
ئاتلانىساڭ زوقۇڭ بىلەن قىلىپ زىننەت.
بالۇنىڭ چېڭى تېخى بېسىقماستىن،
ئالدىڭدا كۈلۈپ تۇرار باشقا بىر يۇرت.

مەمەتجان ئىكەن يولدا كېلىۋاتقان،
ئۇيغۇدىن بىدار بولۇپ كېچىلەردە.
چارچىغان تەنگە ئارام بەرمەك بولۇپ،
ياتتى ئولتارغۇچىنى تاشلاپ يەرگە.

توختاڭلار، ئەي بۇلبۇللار كۈيدىن بىر پەس،
قوزغاتماي يۈرەكلەرنىڭ تۇيۇقسىنى.
مەيلا، ئۇمۇ بىردەم ئارام ئالسۇن،
بۇزماڭلار مەرت يىگىتنىڭ ئۇيۇقسىنى.

① خالاستوي — ماي ئىقتىساد قىلىش ئۈچۈن ئوتتى ئوچۇرۇۋېتىپ
بوش خوتتا مېڭىش.

سەمەردىن ئاخشامغىچە يۈردى يولدا،
بىر نەپەس ئارام ئېلىپ ياتقىنى يوق.
تۇنەپ ئۇ خامانلاردا، ئايداڭدا.
باھاردىن بىرى ئويگە قايتقىنى يوق.

ئويغاندى يىگىت چۈچۈپ ئۇيقىسىدىن،
ئاڭدىكى كاككۇك، تورغاي ناۋاسىدىن.
كېرىلدى ھەمدە تويۇپ ئالدى نەپەس،
خۇشپۇراق گۈلىستاننىڭ ھاۋاسىدىن.

ئويغاندى ئۇيقىسىدىن تەبىئەتمۇ،
ئورمانزار قۇش كۈيىگە تولدى پۈتۈن.
يىراققا تۇرغان ئويلەر تۇرخۇنىدىن،
تولغۇنۇپ كوك ئاسمانغا ئورلەر تۈتۈن.

جۈر كېلەر بۇلبۇللارنىڭ كۈيلىرىگە،
پەستىكى ساي سۈيىنىڭ شاقىرىشى.
شوخ شامال بىلەن بىللە كەلدى ئۇچۇپ،
ماشىنا موتورنىڭ غاقىرىشى.

ھەممەتنىڭ بىر شوخلۇغى كەتتى تۇتۇپ،
چۈمۈلۈش ئۇچۇن سايغا كەتتى چۈشۈپ.
ساي سۈيى ئاخشامقىدىن ئۇلغايفاتتى،
كۈۋەجەپ ئاقار ئىدى دولقۇنلىنىپ.

قىرغاقتىن غۇلاچ يېيىپ چۈشتى سۇغا،
بۇرغۇنلار بىلەن بىردەم ئېلىشتى ئۇ.
دەريانىڭ ئېقىمىغا ئۆزدى قارشى،
شىددەتلىك دولقۇن بىلەن چېلىشتى ئۇ.

كۈچ - قۇۋۋەت تولدى ئۇنىڭ ۋۇجۇدىغا،
سوغ سۇدىن پۈتۈن تېنى تاپتى ئارام.
ئۇيۇقتىن كۈتۈرۈلگەن قۇياش تۈكتى،
نۇرىنى ۋادىلارغا تارام - تارام.

كۈمۈشتەك چاڭ قالدۇرۇپ ئارقىسىدا،
بىر «جېيىفاڭ» يېتىپ كەلدى ساي بويىغا.
توختىدى ساي بويىدا، تۇردى بىر پەس،
سالغاندەك نەزەر سۇنىڭ دولقۇنىغا.

ۋە بەلكىم سايىنىڭ بىۋاش دولقۇنىغا،
جىددىلىك ئىلىكىدە جىم باققاندۇ ئۇ.
بىر نەپەس ئېلىشماقنى كۈزلەپ بۇ دەم،
شىجائەت دەرياسىدا ئاققاندۇ ئۇ.

گۈر قىلىپ ماشىنىمۇ كىردى سۇغا،
ساي سۈيى دولقۇنلۇنۇپ ئاقار ئىدى.
قىرغاققا تۇرۇپ يىگىت ئاشۇ ياققا،
ئەندىشە بىلەن ھامان باقار ئىدى.

تۇرۇلۇپ كەلگەن غايەت زور بىر دولقۇن،
ماشىنا مۆتۈرىدىن كەتتى ئېشىپ.
توختىدى ماشىنىنىڭ گۆكۈرىشى،
ۋە دەريا ئىچىدە ئۇ قالدى پېتىپ.

قىرغاققا تۇرالمىدى مەھەتتۇ جىم
ۋە ئوقتەك كېلىپ ئوزۇنى ئاتتى سۇغا.
شەددەتلىك دولقۇنلاردىن ئېشىپ ئوتۇپ،
باردى تىز ئېقىننىڭ ئۇ ئوتتۇرىسىغا.

ماشىنا باسقۇچىغا چىقتى يىگىت،
كابىنكا ئىشىگىنى ئاچتى تولغاچ.
تىلىگە سوزمۇ كەلمەي تۇرۇپ قالدى،
ھەيرانلىق ھەم ھاياجان ئوتى چۇلغاچ.

تۇراتتى ماشىنىدا چېچەك پەسلى،
يىگىتنىڭ يۈرىگىگە ئوت ياققان قىز.
بىردەمدە ماشىنىغا بېغىشلاپ جان،
ماڭدۇرغان قوللىرى گۈل شۇ چاققان قىز.

“سىز مۇبۇ؟ نىمە بولدى؟” — دىدى يىگىت،
قىز دىدى: “ماشىنىنىڭ ئوتى ئوچكەن.”
ھول ئىدى ئۇنىڭ بارچە ئۇستى بېشى،
گەندىشە بىلەن خېلى ئوڭى ئوچكەن.

ئەكەلدى يىگىت پولات ئاغامچىنى،
تېزلىكتە بېرىپ نېرى قىرغاق تامان.
دىللارنى باغلىغاندەك رىشتە بىلەن،
بۇ ئىككى ماشىنىنى چاتتى شۇ ئان.

چىقتى ئۇ قىرغاقتىكى ماشىنىغا
ھەم دەرھال زىئۇت قىلىپ گازنى باستى.
سۈدىكى ماشىنا ھىچ قوزغالمىيتتى،
گوياكى مىخلانغاندەك يەرگە ئاستى.

گاگۇرغا ئېلىنغان بۇ پولات ئارقان،
تارتىلغان ئىدى مەھكەم پولات تاردەك.
شۇندىمۇ تۇرار ئىدى قىمىر قىلماي،
كۆزۈپنا ئەللىك توننا يۈكى باردەك.

يىگىتمۇ كۈچەپ يەنە باستى گازنى،
گۈر قىلىپ ماڭدى مەدەت بېرىپ قىزغا.
مەمەتجان ئاشقىنىدا ئەمدى دوڭدىن،
سۈدىكى ماشىنىمۇ چىقتى قىرغا.

توخناتتى ماشىنىنى يىگىت شۇ دەم،
خوشاللىق — ھاياجاندا كەلدى يۈگرەپ.
ياپ — يېشىل دۇخاۋىدەك قىرغاققا قىز،
يېنىكلا كابىنىكىدىن چۈشتى سەكرەپ.

يېپىشقان ئىدى كىيىم - كېچەكلىرى،
كېلىشكەن غۇنچە بويلۇق گەۋدىسىگە.
ئوخشايتۇ سەيلى ئۈچۈن سۈدىن چىققان،
ئاجايىپ گۈزەل بىر سۇ پەرىسىگە.

يىگىتنىڭ ياش يۇرىكى تەپپەمدۇ شات
باققاندا ئىشقى تولغان خۇمار كۈزلەر.
دەلدەكى ئوڭلۇق ئارزۇ - تىلەكلەرنى
ئەينەكتەك ئەكس ئېتىپ تۇرسا يۈزلەر.

گۈلزاردا بىر جۈپ غۇنچە پورەك ئاتتى،
سايىردى بىر جۈپ كاڭكۈك قونۇپ شاخقا.
بۇلبۇللار مەزمۇن قاتتى كۈيلىرىگە،
شوخ كۈلكە ياڭرىغاندا ئاشۇ ياقتا.

× ×

مۇككىدە دەرەخزارلىق يولىنىڭ چېتى،
يېقىنلاپ ماشىنىغا ئاچار قۇچاق.
يوقاتماي ماشىنىنىڭ قارىسىنى،
ئىز بېسىپ چاق كەينىدىن قوغلايدۇ چاق.

شوخ سېگىنال بېرەر پات - پات ئالدىنقىسى،
ياندەككى ئەينىگىگە پات - پات قاراپ.
كەينىدىن قوغلاپ بارار ئىككىنچىسى،
ھەمدە شوخ سېگىنال بىلەن بىرەر جازاپ.

مۇمىت ۋە ئارزۇسىنى يۈكلەپ ئەلنىڭ،
بارماقتا ئۇلار گۈزەل كەلگۈسىگە.
شۇ ياشلار كاپالەتتۇر ئېلىمىزنىڭ
بۈگۈنى ھەمدە پارلاق ئەتىسىگە.

بىخ سۈرۈپ گويا كۈكلەم نوتىسىدەك،
ئىلىمدە يېتىلمەكتە يېڭى ئەۋلات.
ئۇلارغا يول بېرىدۇ سەييارىلەر،
ئۇلارنى قۇتلار ئاخىر كەڭ كائىنات.

خاتىمە

چىرايلىق كۈز كېلىپتۇ يۇرتىمىزغا،
سېخى ھەم نىمەتكە باي داستىخنى.
ئۇزۇنمۇزار تولۇپ شېرىن مۇسەللەسكە،
مەرۋايىت قەدەھلەرگە چىللار سېنى.

تولۇپتۇ ئالتۇن دانغا، دۇردانىغا،
ئېنىڭ ئەنە پەۋەس بولۇپ دۇيىنىڭ سېڭى.
ھەرمەلە، ھويلىلاردا قاينار ھايات،
ئويلىرىدە قىزىيدۇ توي يېڭى - يېڭى.

چومۇلۇپ كېلەر ئىدىم شېرىن ئويغا،
يۇرتۇمنىڭ باغلىق گۈزەل يولى بىلەن.
كېلەتتى بىر ماشىنا، كابىنىكىسى
بېزىلىپ تويىنىڭ قىزىل گۈلى بىلەن.

ئارخىتېكتۇر

ئارخىتېكتۇر تاكى تۈنگىچە
بىر پىلاننى سىزار بېرىلىپ.
"بىردەم ئارام ئالساڭچۇ دادا"
دېدى ئوغلى ئاڭا يېلىنىپ.

كۆز ئەينەكنى ئالدى - دە، ئانا،
جىمجىت قالدى بېشىنى چايقاپ.
ئويلىغانچە قارىدى ئاڭا،
ئەندىگىنە قالغاندەك بايقاپ.

دېدى: "بۇ ئىش بولسىمۇ گەرچە،
يىڭنە بىلەن قازغاندەك قۇدۇق.
ئويلىسام ئەل ئېھتىياجىنى،
بولمىدىن زەپ چىققاندەك ھاردۇق.

پۈتەر بىنا ئۇندا ئادەملەر،
توغۇلىدۇ، ياشايدۇ ھەر ۋاق.
بىر چاغلار بىز ئالەمدىن ئوتسەك،
ئۇ قالدى ئومۇرۇڭدىن ئۇزاق.

بىز جاپاكەش ئادەمىز ئوغلۇم،
راھەت ئازراق بولىدۇ نېسىپ.
شاتلىغىمىز شۇنىڭ ئىچىدە،
كەلگەن ئوغلۇم ئىشلەيلى بېسىپ."

ياڭرايتتى قىقاس - چۇقان، شوخ كۈلكىلەر،
يىگىتلەر چالار راۋاپ. چەكمەكتە داپ.
ياسانغان ئىدى قىزلار گۈلدەستىدەك،
تىنمايدۇ ئۇلار خوشال ناخشا توۋلاپ.

چاقىردى بىرسى مېنى "تويغا جۇر" - دەپ،
قارىسام ئابلىكىمجان تۇرار رولدا.
مەمەت ۋە رەنا - ئىككى قەھرىمانىم،
يانمۇ - يان ئولتۇرۇشقان ئىكەن ئۇندا.

كەلدىم - دە، تەبىرىگىمنى قىلدىم ئىزھار،
كۈلەتتى پالۋان يىگىت شۇنچە خوشال.
قىزىرىپ تاغنىڭ قىزىل لالىسىدەك،
خىجىل بوپ باقتى يەرگە ساھىبجامال.

كۆزۈپتىن قول ئۇزۇتۇپ يىگىت - قىزلار،
شۇ ئاندا ئارىسىغا ئالدى مېنى.
"گۈر" قىلىپ ماڭدى «جېپفاڭ» - كەتتى خۇشچاق،
كۈلكە ۋە چۇقان بىلەن توي كارۋىنى.

يوپ - يورۇق تال باراڭلىق ھويلىلاردا،
قىزدى توي مەشرىپى ئاشۇ ئاخشام.
ناخشىلار تېۋىگەدى لېكىن دوستلار،
شۇ يەردە ئاياقلاشتى مۇشۇ ئاخشام.

1979 - يىل، ئۈرۈمچى.

دەرىزىدىن كىردى تاڭ نۇرى،

خىرەلەشتى ئۈستەل چىرىغى.

ئوڭۇشلۇق بوپ پۇتتى - دە، چىرتىۋر،

چىقىپ كەتتى تۇن ھارغىنىلىغى.

1980 - يىل

بىر قىزغا

ئەي ياش قىزچاق ئۈزەڭ چىرايلىق،

كۈرۈنۈسەن بىر تال غۇنچىدەك.

بىر تۇتامدۇر ئەۋرىشم بىلىك،

ياسىنىپسەن ھېيت كۈنىدىكىدەك.

خۇش كۈرەتتىم گۈزەللىكىڭنى،

خۇش كۈرمىدىم خۇلقۇڭنى بىراق.

بايقىدىڭمۇ يېقىندىن بېرى،

ئەللەر سەندىن قاچماقتا يىراق.

گاھى سېنى كۈرۈمەن قىزچاق،

بەك كەچلەردە يالقۇز ۋە خالى.

كىيىۋاپسەن كانايدەك شىمنى،

بولۇۋاپسەن تايغان مىسالى.

ياچىۋەگدەك ئورۇق، پاخما باش،

بىرى شۇ دەم بولدى پەيدا.

تۇن كېچىدە بولۇسەن غايىپ،

ئەل نە كويدا، سەن نىمە كويدا.

گاھى سېنى كۈرۈمەن شۇنداق،

كوچىلاردا شوخ ۋە شىر كەيىپ.

شوخلىغىڭنى كەچۈردۈك دەيلى،

ئىچسەڭ ئەللەر قىلماسمۇ ئەيىپ.

كوچىدا سوز كوپىيىپ قاپتۇ،

ئاڭلىغاندا بېشىڭ قاتقىدەك.

يىڭىگىلەكلەر بىلەن ئوينۇشۇپ،

قانچە - قانچە تاڭلار ئاتقىدەك.

ئاتا - ئاناڭ يوقىمىدۇ سىڭلىم،

بىلمەيدىكىن بەك شاشلىغىڭنى.

بىلىسەم ئىدىم نامۇ - ئەمالىڭ،

توسار ئىدىم بەگۋاشلىغىڭنى.

نادانلىغىڭ ئېشىپتۇ چەكتىن،

قالما سەنمۇ ئاخىر ئەلەمدە.

يۈزلىرىڭدىن كېتىپ قالار نۇر،

يۈرمە سەنمۇ ھەسرەتتە - غەمدە.

بولالارمۇ ياشلىغىڭ سېنىڭ،

بۇ ئومرۇڭنىڭ دائىم ھەمراسى.

ئوتۇپ كەتسە ئەۋرىشم چېپىڭ،

ئېپىلارمۇ ئۇنىڭ داۋاسى.

— "مەنمۇ شۇ ماشىنىدا ئىدىم ئەجەپ،
ئونۇماي قاپتۇقۇ بىر - بىرىمىزنى.
— "مېنىڭمۇ قېرىلىقتىن كوزۇم ناچار،
سەز مەندىن بىر ياش كىچىك قاراڭ سىزنى."

— "قېرىدىم لېكىن تېخى پىنسىيىگە —
چىقىمىدىم، كۆپ ئىش بولغاچ ئىلگىمىزدە.
گىم يۇدۇپ ماڭالايدۇ بىز بولمىساق،
كەلگۈسى ئۇلۇق ئىشنى يەلگىسىدە."

1980 - يىل

شېئىر يازسام....

ئۆزۈمدىم شېئىر ئۇچۇن يېڭى پىكىر،
بولدۇم ھىچ ئېچىلمىغان بوزنى ئاچماق.
شۇ بوزغا تەپەككۈرنىڭ جەۋھىرىدىن،
ئاچايىپ دۇردانىلەر بولدۇم چاچماق.
ئۆتكۈزدۈم تالاي - تالاي كېچىلەرنى،
خىياللار ئوكيانىدا ھەيدەپ قېيىق.
ئاختۇردۇم تالاي - تالاي كىتاپلارنى،
ئوكياندىن تۇتماق بولدۇم ئالتۇن بېلىق.

كوردۇم ئىنسانىيەت ئەقلى بىلەن،
قالماپتۇ ھېچقانداق بوز ئېچىلمىغان.
ئۇلۇق ۋە زېھنى ئۆتكۈر سەنئەتكارنىڭ،
قەلىمى بىلەن كۈيگە قېتىلمىغان.

يول يۈر دەيدۇ كوزىنىڭ بارىدا،
ئوقى، ئىشلە ئەقلىنىڭ ساز چاغدا.
ئوتۇپ كەتسە كۆكلەم باھارنىڭ،
كۆز كەلگەندە قالدۇرسەن داغدا.

1980 - يىل

يولدا

ياندىكى ئىككى ئىشىك ئېچىلدى - دە،
ئىككى تۈرە بىر پىكاپتىن چۈشتى شۇ تاپ.
بىرسىنى يولەپ ماڭدى ئۇزۇن ھاسا،
تەمتىلەپ ماڭار بىرسى يەرنى ئاياپ.

ئىنجىقلاپ كىرىپ يىغىن مەيدانىغا،
ساپادا ئۇلار ھەمرا بولۇپ قالدى.
سەنچىلاپ بىر - بىرىگە قاراشتى - دە،
شۇندىلا بىر - بىرىنى تونۇپ قالدى.

سورىدى ھەمرايىدىن بىرىنچىسى:
"بۇرادەر قانداق كەلدىڭ ھەمدە قاچان؟"
ھەمراسى جاۋاپ بەردى: "ئىدارىنىڭ
ئاشۇ كۆك پىكاۋىدا تىنجۇ - ئامان"

شېرلارنى يازغىنىڭ تەكرارى كەن،
بىلىدىمكى، يېڭىلىق دەپ يازغانلىرىم.
باشقىلار قازغان قېدىم كانلار ئىكەن،
شۇنچە كۆپ ئەجر قىلىپ قازغانلىرىم.

ئويلىدىم نىمە ئۈچۈن شۇنداق ئىكەن.
نىمە ئۈچۈن يېڭى بىر يول تاپالمىدىم.
نىمە ئۈچۈن ھېچ بىر كىشى كۈيلىمىگەن،
ئاجايىپ گۈزەل كۈينى قاتالمىدىم.

ئوقۇيمەن ھەر كۈنى تالاي شېر،
بولمايدۇ بىر - بىرىدىن قىلغىلى بەرق.
نىمىشكە ھەر بىرسىدە ھاياتى كۈچ،
دەريانىڭ ئوركىشىدەك ئورمايدۇ پەرق.

ئويلىدىم نىمە ئۈچۈن شېر شۇنداق،
چىقىدۇ بىر قېلىپتا قۇيغان خىشتەك.
نىمە ئۈچۈن بۈگۈنكىنى كۈيلىگىنىڭ،
بىلىنەر خۇددى بالىدۇر بولغان ئىشتەك.

ئويلىدىم: خەلقىم بىلەن بولماي قەلبىداش،
ئازاپلاپ ۋىجدانىمنى تۇتتۇم قەلەم.
كۆرگىنىم، پۇرغىنىم بىر خىللا گۈل،
ئەمەستۇر نە خوشاللىق، نە بىر ئەلەم.

ئويلايمەن: ھايات چوڭقۇر، چەكسىز دېڭىز،
قىيىندۇر ئۇپ-قىيىغا ئۇنىڭ يەتمەك.
گاھ شاتلىق، گاھ كۆز يېشى باردۇر ئۇندا،
ئەمەستۇر ئۇنچە ئاسان تەسۋىر ئەتمەك.

ھاياتنى بويماقلىق نىمە ھاجەت،
قارىغىن رىياللىقنىڭ كۆزىدە دەل.
مەيلى ئاق، مەيلى چىققىن قىرغاققا سەن،
باغلىغىن جاراھەتنى ئېچىشقا بەل.

شۇندىلا يازغانلىرىڭ كىناپخانغا،
يېڭىلىق تۇيۇلىدۇ ئۈزەڭگە ھەم.
شۇندىلا يېتىشتۈرگەن شۇ مەۋگە،
يېڭىچە پۇراق بولار يېڭىچە تەم.

1980 - يىل

يۇرتۇم

چىرايلىق، كوچۇم ئىدى مېنىڭ يۇرتۇم،
يوللىرى سۇۋادانلىق بۇك - باراقسان،
بۇ يەردە شوخ ئويناقتى ئېقىن سۇلار،
بۇ يەردە ئارامبەخش كۆپ - كۆك ئاسمان.

بۇ يەردە يازۇ - قىش كۆپتۇر قۇشلار،
چۈرۈقلەر ئاختامىدىن ئۇچقان تۇرغاي،
دەرەخزار ئارىسىدا سايىرار كاككۇك،
غورالداي ئۇن قاتىدۇ ئاڭا تىنماي.

قالغاچ ماكاندۇر ئىگىز يارلار،
قارغۇجا چاڭگا سالار سۇۋادانغا.
چۈشكەن قىزىل قانات تومۇچۇقلار،
بالىلار باسماق قويۇپ قويغان دانغا.

چىرىكلاپ ئاق قۇشقاچلار چالار نەغمە،
توپلىشىپ قونۇۋېلىپ چوكانتالغا.
ئەنسىز ۋە ئالا - بۇلا كەلگەن سۇڭگۈچ،
لىكىلداپ سالام بىرەر ئىككى يانغا.

ۋىتۇنلاق، بۇدنىلەر كۆپىيىدۇ،
بۇغدايلىق ئارىسىغا ياساپ ئۇگا.
ئوت - چوپىلۇك، بىدىلىكتە قىزىدۇ ئىش،
ئورۇلۇپ يىغىلىدۇ دۇگا - دۇگا.

بۇغدىيى ئورۇلغان كەڭ ئېتىزلىقتا،
ئوتلايدۇ قوي - قوزلار، سەكرەپ ئوشكە.
كەچلىرى راھەت ئىدى خامان باقماق،
بەلگىچە كىرىۋېلىپ ئالتۇن چەشكە.

ھەر خامان توقۇلۇق، شاتلىق بۇلىقىدۇر،
كۈلكىلەر، شات ناخشىلار ياڭرار لاي - لاي.
تەۋەڭلەپ گۆشكەردىنى، شىرمان نانىنى،
خامانغا ئېپىكىلىدۇ كەچتە ناۋاي.

كۈمۈلچ تام، ئەنجانناملىق ئوڭزىلەرنىڭ،
كىشىنى ھەيران قىلار پۇختىلىقى.
كۈزلىكى يېپىلىدۇ كېۋەز، قوناق،
ئارقىدىن بېسىلىدۇ قوناق شېخى.

قۇرۇتۇش، يېپىشتىن ھىچ بولماس بىكار،
ياز بويى ئوڭزىلەرنىڭ ھىچ بىر يېقى.
كاتلارغا قاچىلانسا ئالتۇن دانلار،
قۇرۇيدۇ گۈرۈك، گۈزۈم، شاپتۇل قېقى.

ئۆز، لىۋەن، توغاچ يۈزلۈك قىزلىرىنىڭ،
ياراشقان كۈكۈللىرى، ماڭلاي چېچى.
قاپقارا بۇرۇتلۇق ياش يىگىتلىرى،
چاندۇرماس ئاڭا قانچە كۆيۈن ئىچى.

دەريامۇ گۈلغەيىدۇ شاتلىقىدىن،
خوشاللىق كەلكۈن بولار ئىككى قاتنا.
بەزىلەر ئوغۇل ئويلەر، ئۆزىنار قىز،
توي - توكۇن قاينار ھەركۈن كاتنا - كاتنا.

يۈز ياشار قېرىملار كۆپ بىزنىڭ يۇرتتا،
چىرايلىق قېرىيدۇ زەپ پەرشتىدەك.
ھەممىنىڭ كېلەر ئۇزاق ياشىغىسى،
يۇرت مېھرى باغلاپ تۇرار چىڭ رىشتىدەك.

ياشلىغىڭ ئەسكە چۈشەر ياشانغاندا.
قايساڭمۇ شانۇ - شوهرەت، ئابروي - ئاتاق.
توغۇلغان ئاددى كەپەڭ چىقماس ئەستىن،
يۇرتۇڭدىن كەتكەنسەرى قانچە يىراق.

ئايىلىپ ياقا يۇرتتا يۇردۇم كۆپ يىل،
ئوز يۇرتۇم كۆز ئالدىمدىن كەتمەي نېرى.
ھەممىدىن سويۇملۇك ۋە ئېزىز ئىكەن،
يۇرتۇڭنىڭ ئاسايىشلىق ئېتىز - قىرى.

توغۇلغان يۇرتقا يەنە قايتىپ كەلدىم،
گوياكى بالىلىغىم كەلدى يېنىپ.
شاخلاردا شاپتۇل، توغاچ ئاستاق - ئاسماق،
نەچچىنى پۈتۈۋالدىم شاخنى ئىگىپ.

بىر ئىشلار ئەسكە چۈشۈپ كۆلۈپ كەتتىم،
شۇ يەردە شاپتۇلنى سۈيۈپ يىدىم.
ئۇنىڭكى لەززەتتىن ئالدى ھوزۇر،
شەرۋەتنى قېنىپ ئىچكەن كەبى تېنىم.

بىر بوۋاي چۈشتى باغنىڭ شورسىدىن،
قاراپلا كەتتى ئۇنى كۈلكە قىستاپ.
"ھەي بالام، توك شاپتۇلنى ئاپسەن پۇتاپ،
باققا كىر، پىشقانلىرى ئۇندا ئىسراپ"

شۇ چاغدا تونۇپ قالدىم بوۋاينى مەن،
ئۇمۇ ھەم مېنى تونۇپ ئاچتى قۇچاق.
"تېخىچە بالىلىغىڭ قالماپتۇ - دە"
ددى ئۇ، ھەر ئىككىسىلەن كۈلدۈك خۇشچاق.

باغدىن ۋە ئېتىزلاردىن تۇققانلىرىم،
كېلىشتى مېنىڭ بىلەن كورۇشكىلى.
كىچىكلەر چوڭ بولۇپتۇ، بىر مۇنچىلەر،
توغۇلۇپ قېتىلىپتۇ سەپكە يېڭى.

"ئوھ" دىدىم قاندى شۇ دەم تەشەللىغىم،
بىر دەمدە چىقتى يولنىڭ ھارغىنىلىغى،
قەلبىمنى رىشتىسىدە چىگدى مەھكەم،
يۇرتۇمنىڭ چېھرىسىنىڭ يارقىنلىغى.

يۇرتۇمنىڭ سېخى، مۇنبەت تۇپراقلىرى،
كوكلىتەر تىكىپ قويساڭ تايافنى گەر.
دەرەخسىز قاقراڭلىقلار باغ بولۇپتۇ،
يەنىلا خامانلارغا تولۇپتۇ زەر.

يۇرتۇمنىڭ يېرى بەركەت، مۇنبەت، سېخى،
تۈگۈمەس خەزىنە ئۇ ئالتۇن قوزۇق.
قانچىلاپ جۇت - دوقالار كەزسۇن ئۇنى،
يەنىلا ئىنسانلارغا بىرەر ئوزۇق.

"مەن يىقىلسام تېپىلىپ ئاپت،
قوپىمەنكەن تايىنىپ يەرنى.
ئەس باسامدۇ بىر ئومۇر بويى،
ئەل قەلبىدىن يىقىلغان ئەرنى."

1980 - يىل.

كەچقۇرۇن

باقۇتەرەك دوپپا كىيىدى سۇۋادانلار،
مەجنۇنتال ھالەك شايى رومال ئارتتى.
كۈتەردى گۈلستانلار رەڭلىك كۈنلۈك،
قۇياش سۇ تاغ كەينىگە ئاستا پاتتى.

باراقسان تالزارلارنىڭ ئارىسىدا
ئەكەلەپ خىيال بىلەن ئاقار دەريا.
ئۈزۈچە كۆي كۈيلەيدۇ نىسەلەر دەپ،
ئۇ ياكى ئەللەيلەيدۇ سېنى گويا.

ئۇچرايدۇ يوللۇرۇڭدا باغلار پات - پات،
شاخلىرى چىغىر يولغا بويسۇن ئەككەن.
ئۇچرايدۇ سوقما تاملىق پاكار ئويلەر،
دەرەخزار ئارىسىغا تامام چۈككەن.

تولغىنىپ سۇغا چىققان لىۋەن قىزنىڭ،
تارتىدۇ سۈرتىنى كۈلنىڭ سۈيى.
قىزىرار گۈ قېتىدا ئات سۇغارغان،
يىگىنىنى كۈرگىنىدە توغاي يۈزى.

ئانا

ئۇلۇغسەن، خىسلەتلەرگە بايسەن ئانا،
ئىنسانلار ئالەمدە ئايسەن ئانا.
نى ئۇلۇق سەركەردىنى، شاھنشاھنى،
دۇنياغا كەلتۈرگىلى ھەم سەن ئانا.

ماركس ۋە لېنىننىمۇ تۇغۇپ ئاسراپ،
ئۇلۇغلاپ ئۆستۈرگىنى سەن سەن ئانا.
پاخلانداك ئىككى ئوغۇلۇم ئۆستى ئەنە،
پىخىرىم شۇ، غورۇرۇم شۇ — مەن ھەم ئانا.

1980 - يىل.

يىقىلسا

خىيال بىلەن ماڭاتتى شائىر،
تېپىلدى - دە يىقىلدى مۇزغا.
كۈزى چۈشتى "پالا كەتەي" دەپ،
كۈلەكسىدىن تېپىققان قىزغا.

قولى بىلەن تاياندى يەرگە،
قوپتى ئاستا، كىرىلدى - دە، بىر.
مېھنىدا كۈلدى ئۇ تاپقاچ،
يىقىلىشتىن يېڭىچە پىكىر:

قال باراڭ، كاۋا باراڭ ساياھ سالغان،
ھويىلار كەڭ سۇيىلىق، پىشاۋانلىق،
ئېچىلار رەڭمۇ - رەڭلىك ناماشىم گۈل،
رەيھانگۈل شىلدىرلايدۇ خۇشپۇراقلىق.

پادىچى ئېيى بۇزار جىمجىتلىقنى،
مەلىنى لىق تولدۇرۇپ پادا قاينار.
ئېتىزدىن، خامانلاردىن يانار ھەممە،
ھەر ھويلا - ئاراملاردا ھايات قاينار.

شەپەقتىن تاجى تاققان بوستانلارغا،
ئاستىلا پەردىسىنى يايار گۈگۈم.
نېمە دىگەن جان ئارامى، ئاسايىشلىق،
بىر كۈنلۈك ھاردۇغىنى ئالار يۇرتۇم.

1981 - يىلى 7 - ئاي، قەشقەر.

دوڭكول

مەۋج ئۇزار كۈمۈشتەك سۈيى،
نۇر ئىچىدە، ئايدىن كېچىدە.
نۇرغا چومۇپ ياتاتتى دوڭكول،
يولتۇزنى ئاي قوغلار ئىچىدە.

كېچىگىدە ئوينايىتىم كېلىپ،
قانماس ئىدىم شۇ يەردە ياشاپ.
قۇم لېيىدا "چىم - چىم" ئېيتىتىم،
قالغاچتەك ئويلەرنى ياساپ.

ياقا يۇرتتا يۇردۇم قانچە يىل،
ئاشتى ئوتتۇز ئالتىدىن يېشىم.
ئوكياندا قالغان قېيىقتەك،
نى ئىشلارنى كۆرمىدى بېشىم.

مەيلى قەيەردە يۈرسەممۇ شۇ جاي،
بىر چىراقتەك قەلبىمدە يانار.
قالار ئىدى چۈشۈمگە كىرىپ،
ئاتا - بوۋام ياشىغان جايلار.

چۈشلۈرۈمدە يۈرەر ئىدىم مەن،
بالا بولۇپ ئارقامغا يېنىپ.
ئوينار ئىدىم كۆلىنىڭ بويىدا،
قالماس ئىدىم زادىلا ھېرىپ.

بۈگۈن مانا كەلدىم بويۇڭنى،
تاۋاپ قىلىپ، كوزۇمگە سۈرتۈپ.
ئىككى ئوغلۇم تويىدى ئويناپ،
بېلىق تۇتۇپ بويۇڭدا يۇرۇپ.

بالاچاغدا بىللە ئوينىغان -

ئاداشلىرىم يوخلىدى كېلىپ.

بالىلىرى ئىككى ئوغلىمنى

ئويناش ئۈچۈن كېتىشنى ئېلىپ.

دىدى دوستلار: "كەلگىن سەن پات - پات،

كورۇشەيلى كەتمەستە قېرىپ،"

ئوز دوستىغا دەر ئىدى ئوغلىم:

"پات - ئاردا كېلىمىز يېنىپ."

ئۇلارمۇ چوڭ بولۇپ ئۇلغۇيۇپ،

بالىسىنى يېتەكلەپ كېلەر.

نەۋرىلىرىم، چەۋرىلىرىم ھەم،

ئانا - بوۋا جايىنى بىلەر.

1981 - يىل 7 - ئاي، قەشقەر.

ئۇستاز

بىرلا كورۇپ توندى مېنى،

زېھنى ئۆتكۈر ئۇستازىم مېنىڭ.

ھاياندا قالدىم تىكىلىپ،

ۋە كەلدى سوزلەشكە تىلىم.

ئۆتكەن سانسىز جۇدۇنلار ئۇنىڭ،

باشلىرىغا سېپىتۇ قراۋ.

توندىمەن نۇرلۇق كوزىدىن،

ئېيتىشىمۇ ئىسمىنى بىراۋ.

ئوتتى ئۇنىڭ ئومرى - ھاياتى،

ياشلىغىنى بېغىشلاپ ئەلگە.

ئوتۇپ كەتكەن يىللار بىلىشمەس،

قېرىلىقتىن بەرسىمۇ بەلگە.

ئوت ئوغۇرلاپ بەرگەندەك كوپا،

پىرومىتى ئىنسانلار ئۈچۈن؛

ئىلىم - پەندىن ياندۇردى چىراق،

سانسىز دىلغا زېرىكمەي كۈن - تۈن.

ئېغىر يۈكنى ئېلىپ ئۈستىگە،

ئۇ بىز ئۈچۈن دەرت تاتتى تالاي.

ئوتتى قانچە كېچە ئىش بىلدىن،

چولپان كۈلۈپ، پاتقاندىمۇ ئاي.

قەتۇر قۇيۇن، جۇدۇنلار بىر چاغ،

ئاققۇزسىمۇ كوزىدىن قان - ياش.

ئويلىغاندا ئەۋلاتلارنى ئۇ،

مۈشكۈللەرگە بېرىلدى بەرداش.

قەلبى ئۇنىڭ پايانىسىز دېڭىز،

دولقۇنلىرى قىرغاققا ئۇرغان.

مەرىپەتنىڭ يامغۇرىدۇر ئۇ،

تەشەللىقنى قاندۇرۇپ تۇرغان.

ئۇنىڭ قوينى بىپايان ئاسمان،

چاقنىتىدۇ سانسىز يولتۇزنى.

ئۇنىڭ مېھرى بەئەينى قۇياش،

بەرپا قىلار تۇندىن كۈندۈزنى.

تۈگمەيدۇ تەرىپى ئۈچۈن،

زور بىر داستان ياراتسام ئەگەر.

ئەجرى ئۈچۈن قىلىدۇ ئازلىق،

باش - كۆزىدىن چاپقاندىمۇ زەر.

1981 - يىل 8 - ئاي، قەشقەر.

بىر تەھرىرگە خەت

بىلىدىم دوستۇم تەھرىر بولۇپ قولۇڭغا.

بىر رەھمىتىز قىزىل قەلەم ئېلىپسەن.

قاسساپ ياكى خىرۇرگىدەك ئەسەرنى،

پارە - پارە قىلىپ، راسا تىلىپسەن.

كامى يەرنى سىلىقلاپسەن رەندىلەپ.

كامى يەرنى پالتا بىلەن چېپىپسەن.

نۇخساننى كۆرمىي قاپسەن بەزىدە.

توغرا يەردىن ئىۋەن - چۈەن تېپىپسەن.

ياكى ساڭا ۋەزىپىمۇ جان دوستۇم،

شايبى رەختكە ياماق سېلىش ماتادىن.

ياكى ساڭا ئادەتتىكى تۈزۈمگىلىك،

ئەسەر يىراق بولسىمۇ گەر خاتادىن.

قان، تەر بىلەن پۈتەر ئەسەر ئاپتۇرغا.

بولۇپ قالار ئۈزى تۇققان بالىدەك.

قىيىنلىق قاپتۇر ئۇنىڭ ئۈزىگە،

نۇخسانى بار ياكى تۇرسا چالىدەك.

ئاپتۇر ئۈزى پىششىقلىسا، تۈزەتسە.

كەلمەستىكى گۈلى راسا گۈلىگە.

بولماستىكى باغۋەن ھارام شېخىنى،

پۇتاپ ئەجر قىلغىنىدەك مۈنگە.

1981 - يىل، ئۈرۈمچى.

يازنىڭ گۈزەل بىر ئاخشىمى پەيزىلىك ئىدى.
چاقىنىماقتا كۆكتە يۇلتۇز، سۇقىدۇ شامال.
ئاي ئۇزىدۇ كۆك ئاسماندا ئالتۇن لىگەندەك،
ئوماق قىزنىڭ يۈزلىرىدەك كورسىتىپ جامال.

ئارقىسىدا قالدۇرۇپ تېز قۇيرۇقسىمان ئىز،
يۇلتۇز كۈچەر گاھى - گاھى كۆكنىڭ چېتىدە.
قۇم بارخنى، يۇلغۇنلۇقلار، توغراق ئورمىنى،
شېرىن ئۇيغا بوشۇڭىدە ئۇخلار كېچىدە.

ئاسپالت يول ئاي نۇرىدا كۈمۈچ يىلاندىك،
باياۋاننىڭ قاپ بېلىدە سوزۇلۇپ ياتار.
يىراقلاردا جۇپ - جۇپ نۇرلۇق كۈزلەر كورۇنەر،
بىر - بىرىنىڭ ئىزلىرىنى قوغلىشىپ قاتار.

تۇن كېچىدە كۈزلىرىدىن چاقىنىتىپ ئۇچقۇن
ھوۋلاپ يۈرگەن چېلىبورىمۇ دىمىگەن ئۇنى.
قاتار - قاتار ماشىنىنىڭ چىرىغى ئۇلار
بىخارامان ئۇيقۇسىدىن ئويغاتقان چولنى.

ماشىنىدىن قالماي ئۈزەر كۆكتە تولۇنشا،
ماشىنىغا قاراپ ئۇچار تاغلار، ئېدىرلار.
بىر يېقىملىق گۇرۇلدەيدۇ تىنىماستىن موتور،
ئۇچار پات - پات يول كورسەتكۈچ تاشلار، بەلگىلەر.

چولدىكى بىكەتتە

داستان)

مۇقەددىمە

كىچىكىمىدە سورار ئىدىم: "چولنى سۇغارغان،
شوخ ئويناقى كېتىپ سۇلار كېلىدۇ نەدىن؟"
جاۋاب بېرەر ئىدى مومام: "كوردۇڭمۇ تاغنى،
دەريا - دەريا ئاققان سۇلار كېلەر ئەشەدىن"

سورار ئىدىم: "قىيالاردا ئۆسكەن ئالامەت،
ئۇزۇن يىللىق چىنار ئوزۇق ئالىدۇ نەدىن؟"
مومام جاۋاب بېرەر ئىدى: "ئوزۇقلۇق، سۇنى
يىلتىزلىرى بىلەن ئۇلار ئالىدۇ يەردىن.

ھېچبىر كىشى قىلمىسىمۇ چىنارغا پەرۋىش،
ئۆسۈدۇ ئۇ شاخلىرىنى يېيىپ ۋە تەنھا.
ئۆتكۈنچىگە سايە تاشلار، بېرەر ئاراملىق،
ئۇ پىداكار، ئۆز ئىشىدىن قىلماس تەمەننا."

بىر ئاجايىپ ھىس بار مەندە، قالسام ئويۇمدە،
ئۈچ - تۈت كۈنمۇ تۇرغۇزمايدۇ يولنىڭ يىراقى.
مەيلى تومۇز، مەيلى قىشتا قالمايمەن توختاپ،
كۈرۈنمەيدۇ كۈزلىرىمگە يولنىڭ يىراقى.

يولغا چىقسام چىققان كەبى قۇشقاچ قەپەزدىن،
تېنىم يايرار، يول ئازاۋى زادى بىلىنمەس.
جەنۇپ، شىمال يولى ماڭا پەقەت ھەپتىلىك،
شۇنچە يوللار بىر كۈنلۈكتەك كۈزگە كۈرۈنمەس.

ماشىناڭنى ئوت ئالدىرۇپ قەشقەردىن چىقساڭ،
چۈش بولمايلا مازالۇشى ئاچىدۇ قۇچاق.
ئاقسۇدا سەن ئىچسەن كەچلىكى چايىنى،
ھە، ئەتىسى كۇچار قىزى كۈلىدۇ خۇشچاق.

باش ئەگىدىن ئاستا يۈرسەڭ ئەگىپ كېتەلمەي،
كېلەر سېنى قۇتلۇقلۇشۇپ ئاشىقلار تېغى.
دوست - يارانلار كوڭلى ئاغرىپ قالىدۇ رەنجىپ،
داۋانچىڭنىڭ تاۋۇزىنى يېمىسەڭ تېغى.

× × ×

دەريادىن تىكىلىمەن ئەتراپقا جىمجىت
كەچمەشلەرنى كەلتۈرىمەن ئېسىمگە بىر - بىر.
توۋا، دەيمەن ئۈز - ئۈزۈمگە شۇمىدۇر بۇ جاي،
ئىككىنچى رەت بۇ يەرلەرگە كەلتۈردى تەقدىر.

چەكسىز كەتكەن باياۋانغا خالەدەك يارىشىپ،
كىچىك بىكەت تۇرار ئىدى بۇندا چۈشچىسىپ.
توختاپ بۇندا يەرگە چۈشتۈم، ئۈچۈردۈم ئوتنى،
شۇ بىكەتتە بۈگۈن كېچە قونماقچى بولۇپ.

ئوي كەينىدە كىچىك باغچا، تۈت تۈپ ئۇرۇڭى،
ئاق شايدەك كۈرۈنىدۇ ئۇنىڭ چىچىڭى.
قاغا جىگدە خۇددى تامەك بويىتۇ باراخسان،
زەپ چىرايلىق كۈكۈرۈپتۇ چولنىڭ ئېتىڭى.

بۇ بىكەتكە يېقىنلاشتى ئىككى ماشىنا،
چاتقانلىقتا بەسلەشكەندەك ئىزمۇ - ئىز قوغلاپ.
توختاشتى - دە، ئىككى شوپۇر كۈلۈشتى خوشال:
"قانداق بوۋا ئامانمۇ سەن" - دېيىشتى تۈۋلاپ.

چىقتى بوۋاي كۈلدى قاھ - قاھ، ئاچتى قۇچاقنى،
ددى: "ئەمدى كەپسەلەردە بۇ ئىككى بىغەم.
سەلەر بىلەن كەتكەن ھاشىم قاچىلاپ تۇڭنى،
غاقىرىتىپ قارىمايغا كەتكىنى نىكەم."

جاۋاپ بەردى يىگىنلەرمۇ ئۇنىڭغا خۇشچاق:
"ۋەزىپىمىز چىقىپ قالدى قەشقەر - خوتەندە."
"قېنى ئويىڭ، - دىدى بوۋاي، - ئېلىڭلار ئارام،
ھاردۇق چىقار تويغۇدەك بىر تاماق يىگەندە."

“بىر كۆرۈمەككە زوقمەن ئىدىم، — دېدىم سۆز باشلاپ، —
كۆپتىن بۇيان داڭقىڭىزنى كەلگەننىم ئاڭلاپ.”
كۆلدى بوۋاي پەرىشتىدەك شۇنچە سەمىمى،
ئاق يىپەكتەك ساقلىنى ئاستا تۇتالماپ.

“زېرىكمەمسىز، يۇرت ئىچىگە يىراقكەن بۇ جاي،
ئاجايىپ بىر جىملىق ھۆكۈم سۈرەرەكەن بۇندا.”
چەكسىز چولگە نەزەر تاشلاپ ئويلىدى بىر پەس،
كۆلۈمسىرەپ ئاستاغىنا سۆز قاتتى شۇندا:

“زىرىكشە ۋاقىت يوقتۇر، بۇنىڭ سىرنى،
بۇندا ئۈچ كۈن تۇرساڭ ئەگەر بىلەتتىڭ ئوبدان.
ئىشكىمدىن گۈدۈك بېرىپ يۈزلەپ ماشىنا،
ھەر كۈنلىكى، ھەر سائەتتە ئوتىدۇ ھەر يان.

يىراقلاردىن سېگىنال بېرىپ زوق — شۇقى بىلەن،
شوپۇرلۇرۇم، شۇڭقارلىرىم كېلىشەر پات — پات.
— سالام بوۋا، ياخشى قالغىن، — دېيىشە قوۋناق،
قول سىلكىسە كۆزىڭىدىن بولمەندە شات.

گاھ پاساژىر ئاپتوۋۇزى توختايدۇ بىر چاغ،
سوزلىنىدۇ خەۋەرلەرنىڭ يېڭى — يېڭىسى.
ھويلا — ئارام، ئويلەر ئەجەپ بولىدۇ ئاۋات،
ئايرىلىشقا قىمايدۇ كۆز خېلى — خېلىسى.

قېزىپ كەتتى ئاشخانىدا تۇن كېچىدە ئىش،
ئارقالمىقتا ئوپ — چورىگە مەزىلىك پۇراق.
ئاپپاق خالات كىيىۋېلىپ بولۇپ پەرۋانە،
كۈتەر بوۋاي ھەممىسىنى شۇنچىلىك خۇشچاق.

ئويلاپ قالدىم، بوۋاي ئىدى بىكەت باشلىنى،
يۇرۇدغۇ ئاشخانىدا قازان بېشىدا.
ئىنمىس بوۋاي ئىكەن ئەجەپ، مۇنچىۋالا ئىش،
ئېغىرچىلىق قىلىمامدىكەن شۇنچە يېشىدا.

ئوچتى چىراق، قاچتى ئۇيقۇ، چىقتىم ياتاقتىن،
باغ كەينىدە — قۇم دوڭىدە ئولتۇردۇم بىر دەم.
نۇرغۇن ئىشلار، كەچۈرمىشلەر ئوتتى ئالدىمدىن،
باش — ئاياقسىز خىيال يىپى چۈگۈلۈپ شۇ دەم.

ئاسايىشلىق، جىمجىتلىققا چومدى بىكەتمۇ،
تۇن كېچىدە ھەممە ئۇخلاپ كەتتى ئېھتىمال.
ئىلدىرلىدى قۇملار شۇ دەم، قارىدىم پەسكە،
قۇم دوڭىگە چىقار ئىدى بوۋاي بىمالال.

“كېلىڭ ئاتا، ئېلىڭ ئارام” (ئورۇن كۆرسەتتىم)
ئىللىق قۇمغا يانپاشلىدى ئاستا يېنىمدا.
“چارچىغانسىز، — دېگەن ئىدىم، دىدى: “ئاتمىشتىن —
ئاتمىش، لېكىن، قۇۋۋىتىم بار ئېھى تېنىمدا.”

بەزەن قاتار - قاتار بولۇپ ماشىنا سېپى،
توختار بۇندا، چۇقان بىلەن تاشىدۇ كۈلگە.
گاڭ بەدەنلىك ئوغۇللار ھەم ئالىمدەك قىزلار،
دەيدۇ: 'بوۋا ماكانىڭنى ئورايمىز كۈلگە.

ئاڭلا بوۋا، ئاتلاندىق بىز پايانسىز چولگە،
كوچەت تىكىپ بىر چىرايلىق قىلىمىز تالزار.
ئۈستەڭ چېپىپ، باشلاپ كېلىپ تاغنىڭ سۈيىنى،
بارخانلارنىڭ ئورنىنى تېز قىلىمىز شانزار...

مۇشۇ يولدىن ھەر كۈنلىكى ئوتەر مىڭلاپ جان،
ھە، ھەممىسى ئوغلۇم ماڭا بولىدۇ مېھمان.
كونۇپ قالدىم ئۇزۇن بولدى مۇشۇ جايغا مەن،
شۇڭقارلىرىم بىلەن بولۇپ قاپتىمەن بىر جان.

نېمىسىنى ئېيتاي ئوغلۇم ئوتىدۇ شۇ چاغ،
خوشلۇق ئىچىدە كۈڭلۈم تولۇپ بۇ يەردە ھايات.
ياشارغاندەك ئانا تۇپراق، ياشاردىم مەنمۇ،
يۇرۇڭۇمدە نى ئارزۇلار قاقىدۇ قانات.

ۋۇجۇدۇمدا بىر خوشلۇق بار، ئۇلغىيىار شۇنچە،
ئەلگە مەندىن تېگىدۇ نەپ، ئەلگە كېرەكمەن.
نەۋ باھاردا سۇردۇم مەنمۇ يېشىل نوتىلار،
ئېزىز چولدا يىلتىز تارتقان مەزمۇت تىرەكمەن."

"ئاتا، - دېدىم، - يۇرت ئىچىدە باردۇر بىكەتمۇ
كېلىپ قاپسىز ئەۋزەل كورۇپ شۇنچە يىراقنى."
تۇرۇپ قالدى سوزمۇ قىلماي بوۋاي بىر ھازا،
دېدى: "ئوغلۇم قوزغىدىڭدە دەردۇ - پىراقنى."

قازاپ ئاڭا، سوزلىرىمگە قىلدىم پۇشايمان،
كوزلىرىدە مولدۇرلەيتتى ياشلىرى پەۋەس.
دېدى: "ئوغلۇم بىزدەكلەرگە ئۆتكەن كۈنلەردە،
بۇ كەڭ جاھان بولغان ئىدى زىندانۇ - قەپەس.

بىلىسەڭ گۈزەل قەشقەر - مېنىڭ ئەسلى يۇرتۇمدۇر،
دەرت ۋە ئەلەم ئوز يۇرتۇمدىن ئايرىغان مېنى.
خوتۇنۇمنى، ياش قىزىمنى يېتىلەپ غەمكىن،
چىقىپ كەلگەن ئىدىم يۇرتتىن."
"ھە، ئۇلار قېنى؟"

"ئۇزۇن يوردۇق، يول يۇرسەكمۇ راسا مول يۇردۇق،
چاڭقاپ ھېرىپ مۇشۇ چولگە يېتىشتۇق ئاران.
ئۇسسۇزلۇق ھەم ئاچلىق دەردى قاخشىتار تەننى،
قىز بىچارەم زارلاپ دەيتتى: ئانا بەرگىن نان.

بەزلەر ئىدۇق: جېنىم بالام، يىغلىسا قوزام،
كارۋان ئوتۇپ قالسا ئەگەر بىرەر سۇ ھەم نان.
ئوتتى ئۈچ كۈن، ئوتتى توت كۈن، كارۋان ئوتىدى،
توقنىچى كۈن تاڭ سەھەردە قىزم بەردى جان.

يىغلاپ - قاخشاپ، قارا كورۇپ يەنە يول يوردۇق،
مىڭ جاپادا مۇشۇ جايغا يېتىشتۇق ئاران.
ئەسكى كەپە كەينىدە بىر بۇلاق بار ئىدى،
مەرۋايىتتەك سۇلار ئاقاتتى ھەر يان.

سۇ بويىغا دەپنە قىلدۇق ئۇسۇزلۇق، ئاچلىق -
خازان قىلغان شۇ يىكانە شورلۇق قوزامنى.
ئىچ - ئىچىمدىن چىقار ئىدى بەزمەن ئوتلۇق ئاھ،
ئەسلىگەندە ئاشۇ كىچىك مۇڭلۇق يېزامنى.

ئېغىر كۈنلەر، پەرزەنت دېغى ئەزگەچ يۈرەكنى،
شۇ بۇلاققا كوز يېشىنى توكتى ئانىسى.
قۇرۇپ پۇتتى بوران سوققان كۈزگى ياپراقتەك،
يالغۇز باشقا قالدى قايغۇ - زۇلمەت خانىسى.

قۇرۇپ پۇتتى ئېنىمدىكى مادارۇ - دەرمان،
يالغۇز باشنى باستى قات - قات زۇلمەتنىڭ ئېلى.
قەيسەر ئىدىم، كۈلپەتلەردىن قەدىم پۈكۈلدى،
يۈرۈگۈمنى پارە قىلدى ھېجراننىڭ دېغى.

يۈرۈگۈمنىڭ تەڭ يېرىمى كومۇلدى يەرگە،
قالدىم بۇندا ھەسرەت بىلەن كوزۇمنى ياشلاپ.
ياشاپ قالدىم يولۇچىنى، كارۋاننى كۈتۈپ.
مۇشۇ مۇڭلۇق ماكانىمنى كېتەلمەي تاشلاپ.

باياۋاندا كوز يۇمغانلار ئاھ، ئوغلۇم سانسىز،
بەزىلىرى بۇ بىكەتكە يېتەتتى ئاران.
ھە، قانچىسى ھەسرەت بىلەن ماڭا تاشلىنىپ،
ئەلەم بىلەن ئوز قولۇمدا بەرمىگەنمۇ جان!؟

بوران چىقىپ، قۇملار كوچۇپ كومۇلسە يوللار،
باياۋاندا قۇرۇپ پۇتكەن قانچىلاپ كارۋان.
تەكرارلانغان مىڭ يىللاردىن بۇيان مۇشۇ ئىش،
غېرىپ قەۋرە، قۇم تېگىدە كومۇلگەن ئارمان.

مۇشۇ چولدا ئوتتى مېنىڭ ئومۇمىنىڭ تېگى،
ئوغلۇم بىلسەڭ مېنىڭ مۇندا كورمىگىنىم ئاز.
شۇرغانلار، قارلار ئۇچۇپ ھوۋلاپ كەلسە قىش،
كارۋانلارغا بالا - ئاپەت بولغان ئىدى ياز.

يىراقلاردىن بەخت ئىزلەپ، قىشلاق، شەھەردىن،
جۇلدۇر كىيەن بىچارىلەر كېلەتتى ھالسىز.
بىر كۈن ئاخشام سەنتۇرلىپ كۈلەڭگىلەردەك
يېتىپ كەلدى قاغچىرىغان بىر يىگىت بىر قۇم.

بىچارە قىز ئارانغىنا دىيەلدى "سۇ"
ئۇنىڭ قارا كوزى شۇدەم ياش بىلەن تولدى.
... كۈز شامىلى يۈرلەشتۈرگەن كۈزگى ياپراقتەك،
ياش بىر نوتا - ئاشۇ بەرنا ئاستىلا سۇلدى.

قىز تۇن بويى ئازاپلىنىپ سۈبھى پەيتىدە،
چەكسىز ئەلەم - ھەسرەت بىلەن ئاستا بەردى جان.
قۇم دوڭىدە قەد كۈتەردى مۇڭلۇق بىر قەۋرە،
ياش يۈرەكتە كەتتى بىللە قانچىلاپ ئارمان.

"ئوغلۇم، - دىدىم، - ياقا يۇرتىغا بولۇپ سەرگەردان،
نېمە ئىزلىپ كەلگەنسىلەر بولۇپ بۇندا خار؟"
"ئاتا، - دىدى دۇر توڭكۈلدى ياشلىرى زېنھار، -
ئېزىز يۇرتىغا تاپالماي رۇناق يىغلىدۇققۇ زار.

كەڭ دۇنيانى ئىلكىمىزگە قىلدى زىندان، دار،
سۈيگۈمىزنى چەكلىمەك بولۇپ قازى - كالانلار.
قاباھەتلەر كەينى - ساپا ئىچرە كۈلدى شات،
بىزنى بولسا تاش بوران قىپ سۈردى چايانلار.

ئەرك ئۇچۇن، سۈيگۈ ئۇچۇن قەلبىم خارلاندى،
ئەزىز سۈيگۈم يەرگە پاقىتى، يۈرەك زارلاندى.
ھاياتىمدا بارۇ - يوقۇم، ئارزۇ - ئارمانلار،
چەكسىز چۆلدە قالدى، ئەمدى سۈيۈملۈك دىلدار.
ھەممىسىدىن مەھرۇم قىلغان ۋەھشى دۇنيادا،
ئېيتىپ يېقىڭ جېنىم ئاتا ماڭا نېمە بار؟!"

"يالغۇز باشنى ئېلىپ كەتتى باياۋان چەكسىز،
باياۋاندا قۇم تېگىدىن چاي ئالدى شەكسىز.
شۇ يىگىتتەك قانچە ئىنسان ئارماندا كەتكەن،
ئوغلۇم، چۆلدە ئىز - دېرەكسىز يۈتكەنلەر سانسىز..."

تىللىرىم لال، كىيىنەكتەك تىترەيدۇ تېنىم،
كۈزلىرىمدىن تامچىلاتتى توختىماي ياشلار.
ئاشۇ يەردە ئۇچراشتۇردى بىزلەرنى تەقدىر،
ئون يەتتە يىل ئوتۇپ ئاخىر كورۇشتۇق دىدار.

"ئاتا، - دىدىم، - ئۇچراشتىمۇ ئاشۇ بىچارە؟
دىدى بوۋاي: "قۇم باسقاندۇ قەۋرىنى ئۇنىڭ."
دىدىم: "قاراڭ شۇ يىگىتكە ئوخشامدىكەنمەن؟"
ئۇ، دىققەتتە نەزەر سالدى يۈزۈمگە مېنىڭ.

شۇدەم ئۇنىڭ ھاياجاندا تىترىدى ئۇنى،
"شۇ سەنمىدىڭ" دەپلا مېنى باغرىغا باستى.
كۈزلىرىدىن شاتلىق يېشى قۇيۇلدى سەلدەك،
ۋۇجۇدىدا بىر خوشاللىق دولقۇنلاپ تاشتى.

"نەدە ئوتلاپ، نەدە سۇلاپ، يۈردۈڭ نەلەردە؟"
دەيتتى بوۋاي: "كەچمىشكىنى سوزلىگىن تېزىرەك."
سوزلىدىم مەن: "سىزدىن كېتىپ يىقىلدىم چۆلدە،
ھاياتىمنىڭ چىرىغىنى ياقى قوڭغۇراق.

"نېمە دىدىڭ، ساڭا مۇندا يولۇقتى كارۋان؟"
"توگىچىلەر ئىكەن ئۇلار قىلىشقان سەپەر.
قۇتقۇزۇشتى ياش جېنىمنى چىقىرىپ قۇمىدىن،
قۇرۇپ كەتكەن لەۋلىرىمگە تېمىتتى كەۋسەر.

بوۋاي كۈلدى، كۈلدۈم مەنىمۇ، كۈلدۈق قاقاخلاپ
كۈلكىمىزدىن ئۇچتى تورغاي كەتتى يىراقلاپ.
قۇم دۈۋىدىن تېتىك بوۋاي سىرىلدى پىسكە،
زەنگە قاراپ بىر تىراكتۇر كەلگەچ تاراقلاپ.

× × ×

سەھەر، ئۇيىقا بوشۇڭىدىن ئويغاتتى موتۇر،
شوخ يىگىتلەر يىراقلارغا يەنە يول ئالدى.
ئوز ئوغلىنى ئۇزاتقانداك يىراق سەپەرگە،
ئاق يول تىلەپ غەمخور بوۋاي خوشلىشىپ قالدى.

خوشلاشتىم مەن ئوز ئاتامدەك قۇچاقلاپ ئۇنى،
ئاران ماڭدىم ئايرىلىشقا كوزۇم قىيالىماي.
ئاپپاق ئۇچتەك ساقىلىنى تۇتالماپ دوڭدە،
قالدى بوۋاي كوزلىرىنى تاش يولدىن ئالماي.

خاتىمە

قىلىدىم ئۇنى كۈمۈش باشلىق چوققىغا تەقلىت،
تاغ قارلىرى يازدا ئېرىپ سۇغىرار چولنى.
ئوخشاتتىم مەن ئۇزۇن يىللىق چىنارغا ئۇنى،
ئوتكۈنچىگە ساپە تاشلار، كورستەر يولنى.

زىمىستان قىش، ياز تومۇزدا يۈردۈم يوللاردا،
بىرەر كۈنمۇ تاپىماي تېنىم، توگە يېتەكلەپ.
بەش يىل ئوتتى ئاجايىپ ئىش: ئوزگەردى دەۋران،
كەلدى باھار، قۇياش كۈلۈپ ئارزۇ چىچەكلەپ.

ھوكۇمەتنىڭ چاقىرىغىغا قوشۇشۇپ ئاۋاز،
توگچىلەر ئۇيۇشقاننى بولۇپ بىر شىركەت.
ماشىنلار، تىراكتۇلار ئاز ئىدى ئۇ چاغ،
ئاشۇ شىركەت نەپ بەرگەننى ئەلگە نۇرغۇن رەت.

گولۇگلار دۇيلىرىنى باشلاپ ئاي ھەم يىل،
تەكلىماكان چوللىرىنى كەزدىم نەچچە رەت.
گاھى چېگرا يوللىرىدا توشۇدۇم يۈكلەر،
قانچە قېتىم مۇكاپاتلار بەردى ھوكۇمەت.

ئوتۇپ ئاي، يىل ماشىنلار ئالدىق شىركەتكە،
ئارام ئېلىپ قالدى توگە، ئات ۋە ئۇلاقلار.
كۈرستى بىر يىل ئوتۇپ بولۇپ قالدىم مەن شوپۇر،
يېقىن بولدى مېنىڭ ئۇچۇن ئەمدى يىراقلار.

سۈزۈ ئاتا، قالدىڭىزغۇ ياشىنىپ ئەمدى،
يېنىسىگە چىقارسىزە، ئېلىشقا ئارام.
كۈلدى بوۋاي: "تومۇرۇمدا ئاقىدۇ قۇۋۋەت،
مېنى يولدىن قوغلايمەن دەپ بولما بارام."

ئوخشاتتىم مەن ئۇنى ئاپپاق ساقال خىزىرغا،
 مۇشكۈللەردە ھەمدەم بولۇر، رەنجىگە شىيا.
 قەلبى ئۇنىڭ ئوخشار تۇندە يانغان چىراققا،
 گاداشقانغا كورسىتەر يول، توكەر نۇر - زىيا.

1966 - ۋە 1980 - يىللار

قەشقەر، ئۈرۈمچى.

زەينۇرە ئەيا

ئاق ئەتىرگۈل

ئىشلىتىش ئارقىلىق
 ئىشلىتىش ئارقىلىق
 ئىشلىتىش ئارقىلىق
 ئىشلىتىش ئارقىلىق
 ئىشلىتىش ئارقىلىق

قاش تېشىنىڭ سوزى

قىرغاق سويگەن يۇرۇڭقاشنىڭ سۇزۇك سۇيگە،
تىكىلدىمەن، كوزۇم چۈشتى بىر ئىسىل تاشقا.
ھۇنداق تاشكى، شەكلى ئىدى ئادەم يۇرگى،
نۇر چېچىشى ئوخشار ئىدى خۇددى قۇياشقا.

سۇزۇپ چىقتىم خېلى تەستە تاشنى دەريادىن.
ماياجاندا كەتكەن كەبى بولدۇم ھۇشۇمدىن.
ئۇن كەلگەندەك بولدى بىر چاغ ماڭا سامادىن،
ئەسا ماكى، ئۇن كېلىپتۇ ماڭا قېشىمدىن.

ئىلگە كەپتۇ يۈرەكسىمان ھىلىقى قاشتاش،
(ھېزىۋالدىم قولغا ئېلىپ قەلەم - قېرىنداش)
دەر: "ئالدىدا ئون ئەسىرنىڭ گودەك بالىدىم،
خىسەلەتلىك قىز، دەيتتى بارچە دىياداش، يولەكداش.

دادام تۈگەپ، كېسەل ئاپام ماڭا تاپانغان،
قالغان ئىدۇق ئائىلىدە يالغۇز ئىككى جان.
ئەرلەپ پىشىپ سىزار ئىدىم مەن رەسىملەرنى،
رەڭ بويۇغۇم ئىدى تومۇر بەستىمدىكى قان.

رەسىم سېتىپ ئانام بۈگە ئەپكىلەتتى نان،
پۇركەتكەنتى خىسلەتلىك قىت، دىگەن شوھرەت شان.
ئۇ چاغ ئىدى يېشىم مېنىڭ ئون بىردە ئاران،
ئىخلاى بىلەن ئۈگىتەتتى ئۇستازىم شەرۋان.

كەلدى دۇشمەن ئەسكەرلىرى بېسىپ بوراندا،
جىنايەتكار بولدى رەسىم سىزغۇچى مەندەك.
بولغىنىدا ئۇستازىمنى ئۇلار ئۆلتۈرمەك،
جەڭگە چۈشتۈم جاللاتلارغا قارشى يەكمۇ - يەك.

جاللات كەستى جۇپ قولۇمنى، چىشلىدىم قەلەم،
چىشىم بىلەن سىزىۋەردىم رەسىملەر يانا.
ئۇقتى جاللات، ئۆلتۈرۈلدۈم، دىدىم: "رەسىمنى
يۈزىڭىگە قويۇپ كومۇڭ مېھرىۋان ئانا!"

دەرىخ، كەتتىم ئارمان بىلەن يورۇق دۇنيادىن،
ئانام قانداق سوراپ تۇردۇم كەلگەن ئەزۋاھدىن.
ئاڭلىشىمچە تاشدىكى يورۇڭقاش ھەر ياز،
ئانام تۈككەن قانلىق ياش ھەم دادۇ - پەريادىن.

نەۋ باھارنىڭ تېگىدىلا كىردىم مەن تىلگە،
بۇدۇر مېنىڭ كۈلگەن مۇرات، بەختىمدىن بەلگە."

1975 - يىل، ئاۋغۇست، ئۈرۈمچى

ئورگىلەي، تاتلىق بالام

ئورگىلەي تاتلىق بالام، ھىكمىتىڭدىن ئورگىلەي،
ئەلگە بەرگەن چىن كوڭۇل ھەركىتىڭدىن ئورگىلەي.

چوڭنى كۆرسەڭ ئېگىلىپ قىلىدىك سالام ۋە ئېھتىرام،
ئۇستازىڭ، ئاتا - ئاناڭغا ھورمىتىڭدىن ئورگىلەي.

ئاپتۇۋۇزدا ئۈزگىگە بوشتىسىدىن يۇمشاق ئورۇن،
ھەرنەپەس خەلققە ئوتۇنگەن راھىتىڭدىن ئورگىلەي.

بەت قىلىق لۈكچەكلىنىڭ يۈزىگە پۈركەپ شەلپەرەڭ،
ھەركىتىڭدۇرۇپسەن ئۈزگىنى، جۈرئىتىڭدىن ئورگىلەي.

لېي فېڭ باسقان يول بىلەن چىقىپ كەلسەڭ بەرق ئۇرۇپ،
فۇنچىلار كۈلىدۇ مەمنۇن غەيرىتىڭدىن ئورگىلەي.

بارچە پەندە يۈز نومېر، ئەخلاق، ئوقۇشتا ئۈلگىسىدىن،
مەرتلىك چېڭىدە پالۋان ھىممىتىڭدىن ئورگىلەي.

ئىقبالنىڭ كۈندىنىمۇ پارلاق، غايەڭ ئۇلۇق، مۇقەددەس،
كومۇنىستىك خىسلەتتەك ئۆلپىتىڭدىن ئورگىلەي.

1979 - يىل، ئاۋغۇست، ئۈرۈمچى

ئايىدىك كېچە

ئايىدىك كېچە، ئايىدىن توكىلەر
كەڭ دالىغا سىماپ كەبى نۇر.
ئالتۇن باشاقلار مەيسىن يىل بىلەن
قىلشار تازىم، سۇۋادان مەغرۇر.
ئايىدىك كېچە، ۋاپاسىز شۇ قىز
سۇندى يىگىتكە ھىجران داغلىرى.
ئورتمەندى گويا ۋە يىلۇن دوزاقتا
يىگىتلىكىنىڭ گۈلزار باغلىرى ...
ئايىدىك كېچە،

گاڭ ئوغىنى

بىلەيدۇ يىگىت بىر قۇرام تاشقا.
ئوغاق بېسىغا سېپىدۇ سوغ سۇ.
ئۇنىڭ غەزىۋى ئايلىنىپ ياشقا.
ئۆز - ئۆزىگە قويماي ئۇ سۇئال:
"ئىشوق" چۈلىدە مەن دىۋانلىقمۇ؟
ئېيتىشك يۇلتۇزلار،
تاغلار،

ئېتىزلار

نامەرتىمۇ مەن يا مەردانىمۇ؟
ئۇنىڭ ئوغىنى سوراق بىلگىسى،
شۇ كەڭرى ئېتىز بېرىدۇ جاۋاپ.
يىگىت يىققان ئۇنچىلەر بىلەن
ياسار ئالتۇن تاغ بىر پەستە ئەتراپ.

ئوغىنى ئۈچ گەز گويا زۇلپىتار
جەڭگاھتا يىگىت باتۇر - قەھرىمان
مۇھەببەتنى بېرىپ ئېتىزغا
كىيىكتەك ئۆزەر ئەمگەكتە ھەريار.
سەل - ئېقىن، بەلكىم توختىماس ئېرىق
دەيسىز يىگىتنىڭ چىكە تېرىنى.
ئەلنىڭ ئىشىغا ئاتىدى يىگىت
ئوتلۇق يۈرىكى، چەكسىز مېھرىنى.
ئايىدىك كېچىلەر خوشلاشتى شۇنداق،
قىزارتىپ دايم شەپقەت يۈزىنى.
گېزىتكە چىقتى يىگىتنىڭ نامى
قىزارتتى نادان قىزنىڭ يۈزىنى.

1980 - يىلى، ماي، ئۇرۇنچى

قايدىدۇر

پەن سېخى ئەل بەختىچۈن پەندەك ساخاۋەت قايدىدۇر
پەن ئۈچۈن چەكسەڭ جاپا بۇندا پاراغەت قايدىدۇر.

ئى كەمەكلەر باركى ئالەمدە ئاجايىپ سېھىرگەر،
ئىمە ئۇ پەن ئالدىدا، پەندەك كارامەت قايدىدۇر.

چولدىكى كارۋان ئۈچۈن قازساڭ قۇدۇق بىرىكتىدە،
ئەل ئوقۇيدۇ ئاپىرىن، ئۇنداق شىجائەت قايدىدۇر.

بولۇپ چىلايدۇ باققا، ئاھۇلار تاغلار تامان،
پەن - بىلىم سېگىنالىدەك شېرىن دالالەت قايدىدۇر.

پەن جىلۋىسى يۇلتۇزئارا، تىلماچ بولۇر يەر تەكتىگە،
ئىمام - ئىربان ئاشىقىدەك يۈكسەك لايىقەت قايدىدۇر.

بى ساۋات مىڭ لەشكىرىدىن بىر ئاقىل غالىپ ھامان،
بولما ھەيران ئى نادان بۇنداق رىقابەت قايدىدۇر.

قويساڭ ئىلىم - پەندىن جىرىم بولسا خەلققە سايىۋەن،
جەننىتىڭنى قوي ئۇ چاغ، ئۇنداق ھالاۋەت قايدىدۇر.

يۈگەنلىگەن دەريالىرىڭ چوللەر بېلىنى باغلىسا،
نە كېرەك بوستان ساگا، ئۇنداق ساياھەت قايدىدۇر.

ھەر نەپەس دورىلارنى ساچ پەندىن ۋەتەن كوكسىگە سەن،
بولساڭ كەمسەن شۇندىمۇ ئۇنداق ئىناۋەت قايدىدۇر.

پەن دېمەك - غەزەن دېمەك، ئالتۇن - كۈمۈشنىڭ كانى ئۇ،
قىپ قانا ئەت يولدىن قايتساڭ سەندەك ھاماقەت قايدىدۇر.

يالفۇز ئاتنىڭ چېگى چىقماي، چېگى چىقسا دېگى يوق،
قىلسا تەڭ پەنگە يۈرۈش، ئۇنداق جامائەت قايدىدۇر.

1980 - يىل، ئىيۇن، ئۈرۈمچى

ساھىبجامال قىز

(چۈچەك)

زامانلارنىڭ زامانىدا بىر ئەلدە
ئوتكەن ئىكەن پەرزەنتىك زار ئەر - ئايال.

تىلەكلىرى ئىجاۋەت بوپ ئۇلارنىڭ
تۇغۇلۇپتۇ ئاخىر بىر قىز ئاي جامال.

ساھىبجامال قايسى ياققا قارىسا
يۈرۈپتىكەن ئالەمنىڭ شۇ تەرىپى.

قىرىق بىر ھۈنەر ئىگەللىگەچ ئۇ قىز
كەڭ جاھانغا تارقىلىپتۇ تەرىپى.

ئورنىك ئىكەن چاقماق ئۇچۇن سۈرۈشتى
ھەيران ئىكەن بۇلبۇل ناخشا - كۈيگە.

تەشنا ئىكەن كۈلدە ئاپپاق ئاققۇلار
مەپتۇن ئىكەن ئاي، يۇلتۇزلار ھوسنىگە.

ئەگەر تامسا كىمىنىڭ يېشى قەيەرگە
ئەشۇ جايغا ئۇنىدىكەن قىز دەرھال.

ئەلەم - ھەسرەت داغلىرىغا شىپا بوپ،
دەرتەنلەردىن سورايدىكەن ھال - ئەھۋال.

تويمايدىكەن ئانا قىزغا ھىچقاچان،
ئاتىسىنىڭ بېشى كۈككە يېتىپتۇ.

قىز شەنىگە ئۇلار ئېيتقان قوشاقلار

دەريالاردەك ئورەكەش ياساپ گېقىتۇ.
ئون كۈلگىگە بىر يىغا دەپ ئېيتقاندىك،
زەر ئاپتاپتا دەشتە مولدۇر ياققاندىك؛
بىر شۇم ھوقۇش چىلايدىكەن مۇنداق دەپ:
(قۇلاقلاغا گويىكى مىخ قاققاندىك).
"ساھىبجامال بولالمايدۇ ئامان، ساق،
تا ئۆلگىچە جۈپتى بولماس (ئوتەر تاق).
ئۆلۈك يىگىت نىكاھقا ئوتەر ئۇ،
قىزىڭلارنىڭ بەختى قارا، ئىش چاتاق ..."
بېشى قېتىپ شۇدەم ئانا - ئانىنىڭ
شۇم خەۋەردىن زىدە بوپتۇ جىگرى.
ئالغاچ مەسلىھەت ئەقىلداردىن، چوڭلاردىن
توقۇلۇپتۇ ئاتقا سەپەر ئىگرى.
ئانا - ئانا، ساھىبجامال ئۈچەيلەن
قۇتۇلماق بوپ ھۇقۇش ئېيتقان شۇملۇقتىن.
ھاسىلىرى ئۆزىپ چىغدىك قالغىچە،
ئوتۇشۇپتۇ قانچە داۋان، قۇملۇقتىن ...
كۆمۈرۈلگەن قازاندىك كۆك ئاستىدا،
چوللەر كېزىپ يۈرگىنىدە ئۈچەيلەن؛
پەيدا بوپتۇ سەلتەنەتلىك بىر قەسىر
تاملىرىدۇر ئالتۇن - كۈمۈش بەك بەلەن
قىزچاق دەپتۇ: "چارچىدىڭلار ئەجەبمۇ
مېنىڭ ئۈچۈن جېنىم ئانا جان ئانا.
بەلكىم باردۇر بۇقورادازىلال سۇ،
ئېلىپ چىقىپ ئىچكۈزەي مەن بىر قاچا.
سۆسز قېلىپ گۈلگە ئوخشاش سولاشقان،

ئانا - ئانا ماقۇل بوپتۇ ئولتۇرۇپ.
قىزى كىرىپتۇ دەرۋازىنىڭ ئىچىگە،
چىقماق بولۇپ قاپاقنىلىق تولدۇرۇپ.
تۇيۇقسىزدىن قارا قۇيۇن بىردىنلا
چىقىراپتۇ قۇلاقلارنى يارغىدەك؛
قىز كىرەردە داغدام ئوچۇق دەرۋازا،
يېپىلىپتۇ ئادەم ھەيران قالغۇدەك.
ئانا - ئانا دەرۋازىنىڭ سىرتىدا
قىز ئىچىدە،
زارلايدىكەن ئامالسىز.
قېلىنلىقى مىڭ گەز كەلگەن تام تۇرار،
بولۇتلاردىن ئىگىزلىكتە پەرۋاسىز.
ساھىبجامال ئىزدەپ ئامال چىقىشقا
قەسىر ئارا ھەر تەرەپنى كېزىپتۇ.
تۇشمۇ - تۇشتا كۆرۈنگەن زور پاچە
ئۇنىڭ سەبىي يۈرىكىنى ئېزىپتۇ:
ئۇخلايدىكەن بىرسەت دىئە شياڭدا،
خورىكىدىن گۈلدۈرلۈتۈپ ھاۋانى.
كويىشىكىنى ئادەم سۆڭەك - پېيىكەن،
مورا دەيسەن بۇرىندىكى كامانى.
بۇرىنىڭكى توشۇگىگە ئۇ دىئە
ئۇخلايدىكەن سېلىپ قىرىق ئاچقۇچنى.
ئويلاپتۇ قىز: "ئاچقۇچلارنىڭ بىرىدىن
تاپالارمەن چىقىپ كېتەر يولۇمنى."
ئېلىپ قويۇپ ئۆز جېنىنى ئالقانغا
قىز ئومىلەپ شۇ "مورا" غا كىرىپتۇ.

قاس قاپتۇ ئۇ ئۇيغۇ تۇشقا دىۋىنى
سېسىق بۇستىن كۈڭلى ئاينىپ كېتىپتۇ.
ئاچقۇچلارنى ئېلىپ چىقىپ قىز شۇچاغ
دەرۋازىنى ئاچاي دېسە يوق ئامال.
ئاڭلانماپتۇ ئۇنى ئاتا - ئانىنىڭ
بۇ تىلىسىغا بوپتۇ قىزنىڭ ئەقلى لال.
بىر ئاچقۇچتا ئاچسا قىز چوڭ بىر ئوينى،
ئاندا تۇرلۇك چارۋا ماللار تۇرۇپتۇ.
ھەر بىرسىنى زەنجىر بىلەن چىڭ باغلاپ،
ئوقۇرىغا يەم - بۇغۇزنى قۇيۇپتۇ.
قىز قارىسا چارۋا ماللار بەك مەيۈس،
ئوقۇرىدىن بېشى توۋەن ياتارمىش.
بەزىسىنىڭ كۆزلىرىدىن دەريادەك
توختىماستىن قانلىق ياشلار ئاقارمىش.

ئاق - زىرىنلىق دەردىدىن ئوي ئىچىنى
دادۇ - پەريات، ئاھۇ - زارلار قاپلاپتۇ؛
چۈنكى مۈشۈك يىگىدەكمىش ھەلەينى،
ئىت ئالدىغا يۈگمەچ ئوت تاشلاپتۇ؛
ئوقۇرىدا غىچلار سۈڭەك كاللىنىڭ
ياغ تۇرغىدەك ئوقۇرىدا ئوچكىنىڭ؛
مەنتاڭلارغا قاقىر ئۇرغان ئوزنى
ئالدىدا ساپ لازا تۇرار چوشقىنىڭ.
چىدامباستىن بۇ ئەھۋالغا چىۋەر قىز،
ھەر بىرسىگە ئوز رىسقىنى بېرىپتۇ.
كالا - ئوچكە يېشىل ئوتنى چاپنىغاچ

رەھمەت ئېيتىپ قىزغا تازىم قىلىپتۇ.
يەنە بىر ئوي گويا زىندان، ئىچى ئوت
چورسىدە زەنجىرلەنگەن كىشىلەر؛
بىر - بىرسىگە چىش قايرىپ ئوت چېچىشار
گويا دوزاق ئىچىرە چۈشكەن ۋەھىشلەر.
... سۇ بويىدا دەرەخلەرگە باغلانغان
قانچە ئىنسان قاغىچىرىغان لەۋلىرى،
سوزلىشىشكە مادارى يوق ئۇلارنىڭ
ئۇسۇللىقتىن قۇرۇپ كەتكەن تىللىرى،
سۇ تامغۇزۇپ ئېغىزغا ئۇلارنىڭ
قوللىرىنى قىز يېشىپتۇ بىر - بىرلەپ.
ھالسىزلارنى ياتقۇزۇپتۇ چىمەنگە
ماڭغىدەكنى ئېپ مېڭىپتۇ يېتەكلىپ.
... يەنە بىر ئوي قىستىلىشقان ئادەملەر
سەن سېمىزى، مەن ئۇرۇقمەن، دەيدىكەن.
چۈنكى دىۋە ھەر كۈنلىكى ئۇلارنىڭ
سېمىزىنى تاللاپ يۈرۈپ يەيدىكەن.
قىز كىرىپتۇ ئەڭ ئاخىرقى بىر ئويىگە
ئۇندا ياتار تاشقا ئوخشاش بىر يىگىت.
يېنىدىكى خاتىرىگە يېزىلغان
سىرلىق ۋەقە ھەققىدىكى بىر بېيىت:
"يىگىت ئىدى يىگىت ئىچىدە مەردانە،
يىگىت ئىدى يەر يۈزىدە يىگانە.
مەلئۇن دىۋە تاش قىلىۋەتتى يىگىتنى،
بولغاچ يىگىت ئەل بەختىگە غەمخانە.
دىۋىنىڭكى ئادەم خۇمارگېلىغا

ئاتقان يىگىت - غەزەنۇنىنىڭ ئوقنى
شۇ يىگىتنى ئولتۇرۇشنىڭ قەستىدە
ئىشقا سالدى دىئە بارۇ - يوقنى.
زەنجىرلەنگەن مەھبۇسلارنى شۇ يىگىت
ئەركىن - ئازات ياپرىتىشنى ئويلايتتى؛
قەيەزدىكى بۇلۇل ئوخشاش يۈرەكنى
كەڭ گۈلزاردا سايىرىتىشنى ئويلايتتى.
ئەل بىخىنى كۈزلەپ كېچىپ جېنىدىن
ياۋغا قارشى ساداق ئۈزگەن قەيەندە؛
قەست ئەيلىدى ياۋۇز دىئە يىگىتكە
ئابۇت بولدى تىلەكلىرى ئارماندا.
ياق ئولمىدى، بۇ يىگىتتە ئۈمىت بار
قىرىق شەرتىنى ئورۇنلىساڭ تىرىلەر.
بىر - بىرىدىن مۇشكۈل تۇرسا بۇ شەرتلەر
قېنى ئاڭا قانداق پەرى بېرىلەر.
بىرىنچى شەرت نىكالاڭسۇن تاش يىگىت
يەر يۈزىدە ئەڭ پاك بولغان قىز بىلەن.
ئۇندىن كېيىن ئورۇنلاڭسۇن قالغان شەرت
دەپتەردىكى كورسىتىلگەن ئىز بىلەن ...
ساھىبجامال ئوقۇپ بولۇپ دەپتەرنى
ۋۇجۇددا - سېزىپ قاپتۇ ئۆزىگە خال.
ۋىزىلداپتۇ يۈرەك باغرى كاۋاپتەك
ۋە سوراپتۇ ئۆز - ئۆزىدىن: "بۇ نەھال؟"
رازى ئىكەن ئۆز جېنىنى شۇ قاپتا
تاش يىگىتكە ئوتۇنۇشكە ئۇ گۈزەل.
پەرۋانە بوپ تاش يىگىتنى ئايلىنىپ

كۈز يېشىدىن سۇ سېپىپتۇ بىر مەھەل.
زەنجىرلەردىن ئازات بولغان كىشىلەر
ئاستا - ئاستا قىز ھالىنى بايقاپتۇ.
"كويۇك يامان يەر يۈزىدە ھەممىدىن"
دېيىپتۇ، باشلىرىنى چايقاپتۇ.

× ×

مەلئۇن دىئە بىر گۇخلىسا قىرىق كۈن
ئولۇكتەكلا ئۇخلايدىكەن خاقىراپ.
تۇيمايدىكەن،

ئولمەيدىكەن ئۇستىدىن

ئوت ھارۋۇلار باسقانىدۇم خاقىراپ.

ساھىبجامال مۇشۇ سىرلىق قورادا

ئازات بولغان ئادەملەرگە بېقىپتۇ.

گۈزەل قىزنىڭ ئېيتقان سوزى شەربەتتەك،

ھەممەيلەننىڭ يۈرىكىگە يېقىپتۇ:

"ئويغانغىچە مەلئۇن دىئە،

بارچىمىز

ئۇنىڭ جېنى قانداق يەردە تاپايلى.

يەر يۈزىدىن يوقىتىپ بۇ ياۋۇزنى

ئاندىن ئەركىن نەپەس ئېلىپ ياشايلى."

ئىت دەپتىكى: "كۈچلۈك پۇراش سېزىم

تېپىپ بېرەي ئۇنىڭ جېنى قەيەردە؟"

دەپتۇ مۇشۇ: "ئولۇم ئارتۇق مەن ئۇچۇن

ئەسقايمسام مۇشۇ ئىشتا ئەگەردە."

ھەممە بىردەك شۇم دىۋىنىڭ جېنىنى
تاپماق بولۇپ تۇشمۇ - تۇشتىن ئىزدەپتۇ.
ئىك كېلىپ چوڭ بىر دەرەخنىڭ تۈۋىگە
"تاپتىم" دەپتۇ، خوشاللىقتا سەكرەپتۇ.
ئوز جېنىنى پىدا قىلىپ مايمۇنمۇ
ئاسمان پەلەك شۇ دەرەخكە چىقىپتۇ.
گوياكى چار يىلان كەبى ھوقۇشنىڭ
پوكۇنىدا بىر جۇپ تۇخۇم يېتىپتۇ.
شۇ تۇخۇمنى چىكىسىگە دىۋىنىڭ -
قويۇپ، ئۇلار گۈزى بىلەن يەنچىپتۇ.
ئادەملەردىن تاكى ھايۋان، قۇشقىچە
شۇ دىۋىگە نەيزە - نەشتەر سانچىپتۇ.
جەسىدىگە ئوتلار يېقىپ دىۋىنىڭ
ئازات بولغان بارچە قۇللار يايىپتۇ.
ساھىبجامال ۋە تاش يىگىت تويىنى
ئارزۇ - ئارمان قالمىغىدەك ئويىناپتۇ.

1980 - يىل 28 - ئىيۇن

ئاق ئەتىرگۈل

كەچمىشلەردىن قىراۋ قونغان، چېچى سۈت رەڭگى،
بىر جۇپ ئاشق بۇ كوچىدىن ئوتۇپ قېلىشتى.
گويا بىر جۇپ ئاققۇ نەپىس كۈللەردە ئۈزۈپ،
گويا بىر جۇپ ئاق ئەتىرگۈل پۇراق چېچىشتى.
ئىلگىرى بۇلار بۇ كوچىدىن جۇپ ئۆتكەن ئەمەس،
يىگىت كەتكەن توي مەركىسىدە تۇرمە ئىچىگە.
شۇندىن بۇيان مەشۇغىنىڭ كۈتكەن ئاڭلىرى،
بەنت بولغان قاپ قاراڭغۇ زۇلمەت كېچىگە.
مەشۇغى ئۆتكەن بۇ كوچىدىن زاغرا غاجلاپ،
ئاق توقاچنى تۇرمىدىكى يارىغا تۇتۇپ.
شۇ كوچىدا تۇزىسىمۇ ياشلىق غۇنچىسى،
شۇ كوچىدا ئىگەلىدى جۈت قەددىنى پۈكۈپ.

مەشۇغى ئۆتكەن بۇ كوچىدىن سازايى بولۇپ،
يۈرىكىگە لەختە - لەختە قان - زەرداپ تەۋلۈپ.
باشتا قاپاق، يۈزىدە رەڭ، بويىدا تاختاي،
مۇتەمەلەر چاچلىرىنى تۇراتتى يۈلۈپ.

گۇناھى يوق ئۇنىڭ پەقەت، چىن ھەقىقەتنى -
ئىشقى بىلەن ئومۇر بويى سۈيىگەندىن بولەك.

ئاھا! ئۆكۈنلەر چۈشسە ئەسكە كۆزدىن ئاقار ياش،
بۇتمەس - ئۈچمەس دەر غەزەپتە قاينايدۇ يۈرەك ...

كەچمىشلەردىن قىراۋ قونغان، چېچى سەت رەڭگى،
بىر جۈپ ئاشق بۇ كۈچىدىن ئوتۇپ قېلىشتى.
گۈيا بىر جۈپ ئاققۇ تىنىق كۈللەردە ئۇزۇپ،
گۈيا بىر جۈپ ئاق ئەتىرگۈل پۇراق چېچىشتى.

1980 - يىل، ئىيۇن، ئۇرۇمچى

دۇتار

بولساڭمۇ سەن ئاددى بىر ساز، سويۇملۇك دۇتار،
زەپ سۇيىدۇ ئاۋازىڭنى چىن قەلىم مېنىڭ.
بىر جۈپ تارا - يۈرگىڭدىن چىققان سادانىڭ،
بىر قاننى بولۇپ ئۇچار تىلىگىم مېنىڭ.

بەش بارماقتا قانچە ئۇرسا شۇ بىر جۈپ تارا -
بىر - بىرىگە چېسىلىشىپ كەتمەيدۇ تېگىپ.
ئۆزى يىراق، كۈڭلى يېقىن ئاشق قەلبىدەك،
تارا ئىچىدە مۇڭ دەرياسى ئوتۇشەر ئېقىپ.

ئەل سويگۈچى ئىشقى بىلەن چالغاندا سېنى،
ئوينار ئۇسۇل تاغۇ - تاشقا جان كىرىپ ھەتتا.
نام - نىشانىمىز قەھرىمانلار كۈيلىنەر سەندە،
سازلار ئىچىدە شادىيانسەن بۇلبۇلۇم دۇتار.

×

×

سويىمەن سېنى، سويىمەن سېنى دۇتارم شۇنچە،
سەن بىلەمسەن سويىدۇرىدىغان كۈچنى مۇشۇنچە.
كىنىدىك قېنىم تامچىلغان زەرەپشان، تارم -
شاۋقۇنىنىڭ مۇڭى كېلۇر سەندىن بولەكچە.

1980 - يىل ئىيۇن، ئۇرۇمچى.

دەريا بويىدا

ساي بىلىگە كەمەردۇر دەريا،
تۇرۇمەن ئۇنىڭ بويىدا تەنھا.
ئېقىملىرى ئاشۇ دەريانىڭ،
ئۇيغۇرلىرىمنى قىلغاچ مەھلىيا.

زۇمرەت ئېقىن چاچار گۈنچىلەر،
دولقۇنلىرى دولقۇنى قوغلاپ.
قالدى شۇ چاغ خىيال بۇرغۇسى،
كۈڭلۈمدىكى بىر سىرنى كولاپ.

ئەزىم دەريا، ئەي كۈچلۈك ئېقىن،
سالسام دەيمەن ساڭا بىر يۈگەن.
ئاشۇ يۈگەن قۇدرىتى بىلەن،
كەينىگە قاراپ سۈيۈڭ ئاقسىكەن ...

نېمە ھاجەت سېنىڭ سۇيۇڭنى،
ئارقىسىغا قاراپ ئاققۇزماق.
بۇ بولمىغۇر قۇرۇق خىيالغۇ،
مەن شۇنچىلىك بولامتىم ئاخىراق!؟

ياق، دوستلۇرۇم ئاشۇ دەريانى،
ئوخشىتىمەن يارىم قەلبىگە.
ئۈزۈڭگە قاراپ ئېقىپ كەتتى ئۇ،
قانداق قايتۇراي ئۇنى كەينىگە!؟

1980 - يىل، ئىيۇل، ئۈرۈمچى

كورەۋدۇم

مەن كېزىپ جاھاننى مىڭ، سەندەك دىيارنى كورمىدىم،
مىسلى جەننەت قوينى گۈل، ھوسنى باھارنى كورمىدىم،

ئىنتىلەر گۈللەرگە بۇلبۇل، ئاپتاپپەرەس قۇياش تامان،
سەن كەبى رىشتىمنى تارتقان دىل خۇمارنى كورمىدىم.

كەچلىكى ئاسمان بولۇر ئامۇت چىراقلار دېڭىزى،
ئاسمىغان شاخ بويىغا نۇردىن تۇمارنى كورمىدىم.

قىز - ئوغۇل پەن دۇلدۇلى مىنىپ چىقىپتۇ سەيلىگە،
نادانلىقتىن قەلبىدە قىلچە غۇبارنى كورمىدىم.

ئۇپرىغىڭ ھەر زەرىسى گويا قۇياش، ئايدۇر ماڭا.
"ئېنىڭ يەپ غېمىڭ يىمەي" تەندە مادارنى كورمىدىم.

كەچلىكى ھوسنۇڭگە كۈن تارتىشىپ تاغ كەينىدە،
ئېيتىدۇ: "مەرتلەر ئېلىدەك غالىيە شۇڭقارنى كورمىدىم."

سەن كۈلسەڭ كۈلگەن بولۇر، بەختىم مېنىڭ، ۋەسلىم مېنىڭ،
ساڭا ئىنتىلىگەن يۈرەكتەك قانات قاقارنى كورمىدىم.

1980 - يىل، سىنتەبىر، ئۈرۈمچى

ئارمان چېچىڭى

چېچەكنىڭ ئىچىدە بولىدۇ چېچەك،
ئارماننىڭ ئىچىدە بولىدۇ ئارمان.
بەزىلەر ئارمىنى بۇرۇن ئاستىدا
بەزىلەر ئارمىنى كۆكلەردە چولپان.

× ×

گەسىرلەپ بىر ئارمان يۈرەكتە بولغان،
ئاتىلار چېچىلسا بالغا قالغان.

شۇ ئارمان كويىدا ھەتتا جىم - جىت تاغ،
ئاتىدۇ كۆكلەرگە دەھشەتلىك ۋۇلقان.
يۈرەكتىن پەرق ئۇرغان ئارمان چېچىڭى،

كولايىتى تۇۋىشنى يىلتىزنىڭ قەستىلەپ.

.....

ئېچىلدى پارقىيە نۇرى بىلەنلا
ئەسرەلەپ بىز كۈتكەن ئارمان چېچىڭى.
سائادەت دىلبىرى يوقلىدى ئەلنى،
ھەل بولۇپ مۇرادى، ئارزۇ - تىلىڭى.
تارىخنىڭ قەدىمى باستى ئالدىغا
ۋە لېكىن تورت نېچىس تورىدى يولنى.
ئاھ، ئارمان چېچىڭى قالدىڭىسەن خەۋپتە
جۈت - بوران ئالغاندەك ئىلىڭىگە گۈلى.
قەھرىمىز چاقىمىز چاقتى چاراسلاپ،
تورت مەلئون بېشىغا چۈشتى ھەيۋەتلىك.
ئېھ، ئارمان چېچىڭى كۈلدىڭى سەن قايتا،
چىن بەخت دەرياسى ئاقتى شىددەتلىك.

X X

ئېھ، ئارمان چېچىڭى، سېنىڭ ئېچىلغان —
دەۋرىڭگە زامانداش تارىم قىزىمەن.
ۋىسال شاتلىقىدىن تولۇپ ئىلھامغا،
گۈتۇقلار بابىدىن دەستە تىزىمەن.
بولغاچقا بىز باتۇر، مەرتلەر ئەۋلادى
نېمەنىڭ لەززىتىگە بولدۇق مۇيەسسەر.
قانائەت ھىسسىدە مەس بولۇش نومۇس،

پەلەك ئاتىشىدە ئورتىنىپ كەلگەن.

شۇ ئارمان يولىدا توكۇلگەن ياشتىن
دېڭىزلار بىنا بوپ ئۇزۇشكەن يەلگەن.
شۇ ئارمان يولىدا كەتكەن شېھىتلەر
سوغىڭى جەم بولسا پۈتەر نەچچە تاغ.
قانلىق جەڭ سېگىنالى ئېيىقانتى نىكەم
كېلىدۇ بىز كۈتكەن ھور، ئازاتلىق چاغ.
تاغلارنى قۇچاقلاپ، چولنى باغاشلاپ،
نى مەرتلەر جان ئۆزگەن (ئوچۇق كوزلىرى).
گوياكى ئىگىسىز ئېسىل غەزنىدەك،
قەلبىدە كەتكەنتى مەردان سوزلىرى.
مۇز داۋان يولىدىن يۈرگەندە نوزۇك ①
قار بولۇپ ياغدىڭىسەن ئارمان چېچىڭى.
ئانىلىق سۈتىدە سۇغاردى سېنى،
سادىرنىڭ بوۋىقى (تىلى چېچىڭى).
ئېھ، ئارمان چېچىڭى، بوۋىلار دىلدىن
ھەرزامان ئاسرىغان پەپىلەپ سېنى.

مەھمۇت ②نىڭ چەۋرىسى ئاچ - زېرىن يېتىم
دىدى: "ئەي چېچەك مۇۋەككۇر قېنى؟"
خىجىللىق ئىلىكىدە بېشىڭنى ئېگىپ،
قان - ياشلار سېلىدە ئاقىتىڭۇ لەيلەپ.
زالىملار كوتىرىپ قىلىچ ۋە پالتا.

① نوزۇك — ئۇيغۇر خەلقىنىڭ مەنچىڭ ھۆكۈمرانلىرىغا قارشى كۆ-
رەشتە قۇربان بولغان قەھرىمان قىزى نوزۇكۇم.
② مەھمۇت — مەھمۇت قەشقىرى

چۈنكى بۇ بىز گۇچۇن دەسلەپكى زەپەر.
قوغلىشىپ بىز سېنى ئارمان چېچىگى
بىر ئىزدىن بارىمىز توختىماي ئالغا.
بىلىگىن سەن بۇ چەكسىز ئەقىدىمىزنى،
يەنە زور تىلەكلەر يەتسۇن ۋىسالغا.

1980 - يىل، ئۆكتەبىر، گۇرۇمچى

ئۇچرىشىش

يېڭى يىل،

ئاڭ سەھەر، چەكسىز پايانداز —
سېلىپتۇ تەبىئەت مامۇقتىن ماڭا.
چولپاننى چېكەمگە گۈل قىلىپ قىسىپ
گىزىمىدىن كەشتلەر باستىمەن ئاڭا.
قەلبىمدە ھاياجان دېڭىزى ئورۇكەش
يېڭىچە زەپەرگە تەلپۈنەر يۈرەك.
قورۇم رېلىسىدا توختىماس پويىز
ئېھ، ۋەتەن ساڭا شان كەلتۈرۈش تىلەك
ۋە لېكىن مېنىڭدىن بۇرۇنراق قارغا
گۈل چېچىپ كېلەتتى ئاقساق بىر يىگىت
ئەنە شۇ يىگىتنىڭ قولىنى تايىغى
خىيالىم يېپىنى ئالدى دەم چېچىپ ...
ليۇشاۋچى گۇستازغا گۈل تۇتقۇنۇمچۇن
تۇرمىنىڭ ئىچىدە سوراققا ئىدىم.

قان ئىچىپ تويىمغان قانخور جاللاتنىڭ —
ئىلكىدە رەھىمسىز قېيناقتا ئىدىم.

ياۋۇزلار دەپسەندە قىلماق بولۇشتى

(مەسۇمە قەلبىمگە چۈشتى غەم - دىش. ۱.)

دەل شۇ چاغ پۇت - قولى كەشەنلىك يىگىت

يۇلتۇزۇپ ئېلىسقا ئوردى بىر پەشۋا.

دۈشمەننىڭ چىشلىرى چۈشتى تۈكۈلۈپ،

ئاتونۇش يىگىتتىن سويۇندى دىلىم.

ئېھ، مەھسۇس نىمە بولۇپ كىردىڭ بۇياققا؟

ئىسمىڭ كىم؟

دەيسىكە مادارسىز تىلىم.

.....

كوزىلا ئېسىمدە، ئاشۇ كىيىك كوز،

تۇرىدۇ ئالدىدا مانا نۇر چېچىپ.

سوز ئاچاي،

ياق، ئۇنىڭ پۇتلىرى ساقىتى

بەلكىم ئەمەستۇر

تۇردۇم سەل داچىپ.

"سىڭلىم بىلىقىز" — دىدى ئۇ يىگىت،

ھاياجان فونتانى تاشتى كوزۇمدىن.

بىلىمىدىم، نىمە ھال شەپەقلەر شۇ تاپ

قىزىل رەڭ سۈيەتتى ئىككى مەڭرىمدىن.

"شۇ سىزمۇ؟ قەيەردىن كەلدىڭىز شۇ تاپ؟!"

سورۇدۇم ئۇنىڭدىن غەيرەتكە كېلىپ.

بۇ گۈزەللىك دېڭىزغا ئايدىن كۆمۈش،
كۈندىن ئالتۇن ئەلچى كېلىپ قىلۇر تاۋاپ.

چىچەك دېڭىزى — گۈزەل جەنۇب تۇتاش بېغى،
ئۇندا گۈلىسىز گىيا ۋە شاخ تاپمىغان تەس.
ئاشۇ گۈللەر دېڭىزغا بىر چۈمۈلسەڭ،
بۇ دىياردىن باشقا يۇرتقا يانمىغان تەس.

بۇ چىچەكلەر بىر چايقىلىپ سېھرىگاھدەك،
شاخ مانتىسى نىمەتلەرگە شاخنى كۆمەر.
سانالمايسەن مۇنەلەرنىڭ تۈرلىرىنى،
قار ئورنىغا ياغار كۆكتىن گويا كۆمەر.

چىچەك دېڭىزى، ئەي جەنۇپنىڭ گۈلباغلىرى،
تولدى قوۋزۇم يۇتقىنىدا سۇ دەپ سېنى.
يانشاندىن تاخلاپ ئوتۇپ كەڭ جۇڭغارغا،
پۈركىگەنتىم، چىچەك دېڭىزى قۇچتى ئۇنى.

ئۇيۇق سويىگەن چىچەك دېڭىزى — چەكسىز دېڭىز،
سېنى ئالدىم دەستە گۈل دەپ قولۇمغا مەن.
سۇندۇم يەنە گۈلدەستىنى تەكلىماكان —
تەكلىماكان چىن مېھرىلىك ئانامغا مەن.

ئەي جەنۇپنىڭ گۈلباغلىرى، گۈل دېڭىزى،
سېنى سالىم كۆكرىگىگە يۈرەك بېلىپ.

“كونا يىل ۋەزىپىسىنى تۈگىتىپ ئەمدى،
ياندېمەن” — دىدى ئۇ، تونۇشلۇق بېرىپ.
ئىشك ئاچتى يىگىتكە شۇ دەقىقىدە،
ھېچكىمنى يولاتمىغان قەلبىمنىڭ بېغى
ۋە لېكىن يىگىتنىڭ كۈزى پۇختا ئىدى،
قەلبىنى ئورتەيتتى ھەسرەتنىڭ دېغى.
“ھىلىغۇ پۇت ئىكەن، — دىدىم يىگىتكە، —
كىرەك بولسا قارچۇغۇم بەرى سىزگە خاس.
تۇرقى ساق، ۋىزدانى مېيىپ ئادەمدىن،
سىزدەكنى مىڭ ئارتۇق كۆرگەنلىگىم راس.”
ھەردانە كۈلدى — دە، شۇ چاغدا يىگىت
مېڭىشتۇق تۇتۇشۇپ قوللارنى قولغا.
خۇشپۇراق ئەتىرنىڭ، يۈز ماينىڭ ئەمەس،
نېفىت ۋە تەرەبىدى چېچىلدى يولغا.

1980 - يىل 11 - ئۆكتەبىر

چىچەك دېڭىزى

سويىدى باھار ئانا يۇرتۇم ئاي يۈزىنى،
چىچەكلەرگە زەر نۇرىنى چاچتى كاپتاپ.
ئوتلۇق ناخشام زەنگەر كۆككە ئۇچتى مەغرۇر،
ئاشۇ چىچەك ھىدىلىرىدىن قانات تاقاپ.

قولۇمدا رول، ئاق لېنتا يول، مەن چۆەر قىز،
گويا چىچەك دېڭىزىنى يارغان كاراپ.

ئۇندا سېنى سوقالمايدۇ بوران - جۇدۇن،
ھاياتكەنمەن ئۆستۈرمەن مېھرىم بېرىپ.

1980 - يىل، ئۆكتەبىر، ئۇرۇمچى

باغۇنىم

گۈللىرىڭنى يۇلتۇز دىسەم، سەن بىر ئايىسەن باغۇنىم،
ئەل ئۈچۈن يۈتكەشكە تاغ يەلگەن مەزمۇت پالۋانىم.
ئۆستۈرگىنىڭ مېھرىگىيا، يۇلغىنىڭ ئوت - شۇم بۇيا،
دەم كېرەك بولغاندىن ئاسراشتا باغنى قالغىنىم.
مېھرىڭ گۈيا چەكسىز دېڭىز ئەل خىزمىتى - ئىشقا
زېھنىڭ سېنىڭ دەريا كەبى ئوركەش ياسار تاپماي تېنىم.
ئەيلىسەڭمۇ تاغنى قۇم، باغلارنى بوستان - لالزار،
دىمىدىڭسەن بىر ئومۇر: "پۇللارغا تولسۇن ئالغىنىم"
سۈت كەبى كۈڭلۈك بىلەن تەربىيلىدىڭ گۈل - غۇنچىنى،
دىدىڭ مەننەتتىن يىراق: "شۇدۇر بەختىمنى تاپقىنىم."
باغۇنىم، بېشىڭدا گۈل قىلدى تازىم ئەت قوبۇل،
ئىش ئىزىڭدىن تامچىدۇر سېنى قوشاققا قاتقىنىم.

1980 - يىل، دىكابىر، ئۇرۇمچى

تۇيۇق

تيانشاندا يايلا ئىكەن ئېيىق، يولۋاس، شىر، تىيىن،
مەرت يىگىتچۈن قولىنىڭ كىرى - مال ۋە ئاقچا، پۇل، تىيىن.

ئىنسان ئۈچۈن ئەڭ مۇھىمى ئادىمى خىسلەت دىمەك،
ئۆلۈڭسىز تاپقان مېلىڭ، ئايدەك جامالىڭ بىر تىيىن.

1980 - يىل، دىكابىر، ئۇرۇمچى

ئىزىڭىز

(بىر قىز ئاغزىدىن)

چىن ۋاپانىڭ بۇلىغىنى ئىزدىسەڭ،
تاپقىن مېنىڭ يۈرۈگىمدىن ئىزىڭىز.
ئالتۇن بۇلاق قېتىشمىسى ئىزدىسەڭ،
تاپقىن مېنىڭ بىلىگىمدىن، ئىزىڭىز.

ياڭزا - ياڭزا گۈل - غۇنچىلار ئىزدىسەڭ،
تاپقىن مېنىڭ بارمىقىمدىن ئىزىڭىز.
ئاھۇلانىڭ كۈزلىرىنى ئىزدىسەڭ،
تاپقىن مېنىڭ قارىغىمدىن ئىزىڭىز.

ھەققانىيەت سىماسىنى ئىزدىسەڭ،
تاپقىن مەقسەت - نىشانىمدىن ئىزىڭىز.
شۈر ۋە تۇزنىڭ كانلىرىنى ئىزدىسەڭ،
تاپقىن مېنىڭ پىشانىمدىن ئىزىڭىز.

1980 - يىل، دىكابىر، ئۇرۇمچى

مەسىنىڭ «دوستى»

(ساترا)

تۇن كېچىدە دەلدەكشگەن مەس،
دەرەخ تۇۋىدە يېتىپ قالغانى.
ئېغىز - بۇرنىدىن ئاققان ئىللەتكە،
راسا بۇلغۇنۇپ يېتىپ قالغانى.

تاڭنىڭ پەرىسى قېشىن ئاتقان چاغ،
كەلدى لالما ئىت مەسىنىڭ قېشىغا.
بۇرنىدىن ئۇ ئېقىتىپ پوتلا،
قىلىدىن شۈلگەي قۇيدى بېشىغا.

مەسىمۇ بۇ ئىشقا ئېيتىپ ئاپىرىن،
ددى: «جان دوستۇم تەشەككۈر ساڭا
ئەجەپ ئەسقاتتىڭ يامان كۈنۈمدە،
سەندىن باشقىسى نە كېرەك ماڭا».

1980 - يىل نۇياپىر ئۇرۇمچى

رەسىسام ئاكا، سىزىپ بەر

— ئۈرۈمچىنىڭ شەرقىي شىمالىدىكى مەلۇم بىر تاققا باندەت
شېك شىمەي تۈرمە قازدۇرۇپ، ئۇرغۇنلىغان ئىنقىلاپچىلارنى

تەم بازىرىدا

دۇنيا بويىچە ھەممىدىن تەملىك،
ئىملىكىنى بىلىمەكلىك ئۇچۇن؛
بارچە مەخلۇقات چىقاردى ۋەكىل،
مىسلى پىل، ئىنسان، قالغاچۇ - چۈن...

ئاشۇ ۋەكىلنىڭ بولغاچ بىرى مەن،
جاھان بازىرىدا قىلدىم ساياھەت.
بارچە نىمىمەتنى تېتىدۇق تولۇق،
ئېتىمىغان تائام قالمايدى پەقەت.

تېتىدۇق ھەتتا جاڭگال مۇندىسى،
دېڭىز گۈلىنىڭ ھەسەل شىرنىسى.
بېيجىڭ كاۋابى، ئەنجان پولۇرى،
ئىيۇرۇك كاتلىتى، رۇمنىڭ قىمىزى...

لېكىن، جان دوستلار، جاھان بازىرىدا،
بولسىمۇ نۇرغۇن تاتلىق يىمەكلىك؛
تۇغۇلغان يۇرتۇم تامچە سۈزىگە —
يەتمەسكەن بەرى، دەيمەن يۈرەكلىك.

1980 - يىل نۇياپىر، ئۇرۇمچى

دەھمىسىز لەرچە قىيناپ ئولتۇرگەن ئىدى،
— بىر تارىخچىنىڭ خاتىرىسىدىن.

ئىگىزلىكى بىر مېتىردىن ئاشمايدىغان.
ھەم ماڭسا ئېگىشمەسە بولمايدىغان؛
تاغ ئېتىكىدە قاپ - قاراڭغۇ بىر ئوڭكۇر بار،
كەڭلىكىمۇ بىر غۇلاچقا تولمايدىغان.

ئالتە مىڭ گەز بۇ ئوڭكۇرنىڭ ئۇزۇنلۇقى،
شىڭ شىسەينىڭ زىندانى بۇ — شۇم دوزىقى.
رەسىمىم ئاكا، بۇ ئوڭكۇرنى سىزىپ بەرگىن،
ھەر يۈرەكتە قالغان گۇنىڭ قانلىق دېھى.

ئەل بېشىغا زۇلۇم، ماتەم كەلتۈرۈشكە،
كۈرمىگەن ئىسيانكارنى ئولتۇرۇشكە؛
بۇ تۈرمىنى ياساتقان ياۋ پىلان بىلەن،
ئىنقىلاپنىڭ يالقۇنىنى ئوچۇرۇشكە.

بۇ ئوڭكۇرنىڭ ھەر يېقىغا قاتار قىلىپ،
ئادەملەرنىڭ تەقلىتىدە ئويغان قىلىپ.
شۇ قېلىپقا سېلىنغاننى باتۇر بوۋام،
تامىغىغا تاختاي تېرەپ مىخ قېقىلىپ.

شۇ بوۋامنى سىزىپ بەرگىن، رەسىمىم ئاكا،
بۇ رەسىمدىن پۈتكۈل خەلقىم بولسۇن ئاكا.

ئوز تېنىدىن تار بىر گورنى بەرگەن ئاران،
ئەينى چاغدا گۇنىڭغا بۇ پانى دۇنيا.

سىزغىن گۇنىڭ دەرت ئورلىگەن يۈزلىرىنى،
پۇتمەس غەزەپ يالقۇنلىغان كوزلىرىنى؛
ئېيتىپ بەرسۇن بۇ يەردىكى ھەر دانە تاش،
شۇ بوۋامنىڭ بىزگە ۋەسىيەت سوزلىرىنى.

شۇ رەسىمگە باققىنىمدا ھەر بىر قېتىم،
ھور دەۋرىمگە دەريا بولۇپ ئاقسۇن مېھرىم.
مويىسىپىتلار قايىل بولسۇن تالانتىڭغا،
چىن رىيالىست رەسىمىم دىسۇن سېنى ئېلىم.

1981 - يىل، يانۋار، ئۇرۇمچى.

بىر ئومۇر

(غەزەل)

ئېيتىمىسام يارغا يامان سوز ئولگىنىمچە بىر ئومۇر،
ئالسام ھەر چاغ يارنىڭ كوڭلى كۈلگىنىمچە بىر ئومۇر.
ئەل ئۇچۇن دەپ جەڭگە كىرگەن يارغا كەلسە ياۋ ئوقى،
توسسام تېنىم قالغان قىلىپ كەلگىنىمچە بىر ئومۇر.

مىڭ دوزاق ئوتى بىلەن كويدۇم ئاڭا يوق ئارمىنىم،
ئوتسەم ھايات كۆۈرۈڭىدىن كويگۇنۇمچە بىر ئومۇر.

رۇبائىلار

1

خەنجىرىم باردۇر دەپ كۆرەڭلەپ كەتسە،
كىمگە ئۇرۇشنى بىلمىسەڭ ئىنسان مەن دىمە،
ئۈزەڭنى ئەر بىلسەڭ، ئۈزەڭنى شەر بىل،
يىمىسۇن دوستلۇرۇڭ سېنىڭدىن زەخمە.

2

ئىككى نان تاپساڭ بىرنى داپ چالما،
باشقىلار ئالدىدا كۆرەڭلىك قىلما.
دانا كىم دىسەڭ ئۈزۈنى بىلگۈچى،
ئۈزەڭنى چاغلىماي، بازارغا سالما.

3

يىمەكتە، كەپمەكتە قانائەتكە تول،
ئوقۇشتا، ئىشلەشتە قانائەتسىز بول.
مۇبادا بۇ نىسبەت ئالمىشىپ قالسا،
ئېيىنقىسىز خەتەردۇر ھاياتىڭى يول.

مىڭ زۇلەيخا ئىشىدا سويدۇم يۇسۇپتەك يار سېنى،
ئەلنى سويدۇك ئىككىمىز ئونمىڭ سىندەدەچە بىر ئومۇر.

1981 - يىل، ئۈرۈمچى.

خاتتە ئىزى قىزى

ئەي ئەزىمەت خاتتە ئىزى ئانا مەكتىۋىم،
تەسەددۇقتۇر سەن ئۈچۈن تەندىڭكى جانىم.
سەن ئوتلۇق يۈرۈڭىمىسەن، سەن مېنىڭ باغرىم،
سەن شەۋكىتىم - شانمىسەن، دىلدىكى بارىم.

ئىش - ئىجات بىلەن سېنى گۈلگە ئورايىمەن،
ئىپار ھىد شامالىڭنى تويماي پۇرايمەن.
قاراپ گۈزەل ھوسنىڭگە قانداق قاناي مەن،
بىر يالقۇنمەن، ئىشقىڭدا مەڭگۈ ياناي مەن.

ئاستىڭ پەۋەس مەدەنگە، ئالتۇن - كۈمۈشكە،
باغرىڭ شۇنچە گۈزەلدۇر ئوخشار بېمىشكە.
تورتلىشنىڭ يولىدا، ئۇزۇن سەپەردە،
بېلىمنى چىڭ باغلىدىم سېنى گۈللەشكە.

1981 - يىل يانۋار، ئۈرۈمچى.

ياخشىغا ياخشى كۈن بەرمىگەن خۇدا،
ياماننىڭ جاجىسىنى بەرمىگەن خۇدا.
نامەرتلەر ئاتلىقتۇر، مەرتلەر پىيادە،
پىيادىنى پۈتىدىنىمۇ قىلىۋەتمە خۇدا.

چىن ئىنساندۇر بىر ئومىردە بىرلىلا سويگەن،
سامان چوغىدەك ئوچىمەي، ئۈرۈك ئوقىدەك كويىگەن،
چىن ئىنساندۇر بىلىمىسىمۇ گەرچە كويۇشنى،
كويىگەن كىشىنىڭ بىر ئومۇر قەدرىنى بىلىگەن.

چىڭ تۇتمىساڭ كەچتە پۇشمان ئەگەر سەھەرنى،
چىڭ تۇتمىساڭ كۈزدە پۇشمان ئەگەر باھارنى.
مېھنەت بىلەن ئەر كۆكلىيدۇ، يامغۇر بىلەن يەر،
يولەپ قويسا ئورە تۇرماس قۇرۇق تاغارنى.

پۇل پەرىس ئادەمدە بولمايدۇ ۋىجدان،
گۈنىڭغا بارچىدىن پۇلدۇر بەك ئوبدان.
پۇل پەرىس نامەرت بىلەن پولو يىگەندىن،
ياخشىدۇر مەرت بىلەن ئىچسە گەر يوبدان.

نامەرتلەر ئۇنۇتقاق كېلىدۇ ئاجايىپ،
يەلكىسىگە چۈشسە ئاپتاپ،
كېتەر غادىيىپ.
گەر كەلسە گۈنىڭغا ياڭاق چاقار چاغ،
پادا بېقىشقان دوستىنى تاشلايدۇ ئېتىپ.

قىڭغىر ئىش قىرىق يىلدىن كىيىنمۇ بىلىنەر،
بىر مەزگىل بازار تاپار مەككەرلىق ھۈنەر.
قاخشاتتىم دىگەن بىلەن ئۈزگىنى، ئەلنى،
مەككەرنىڭ قەۋرىسىدىن يانتاقلار ئۇنەر.

قىلالماس ئىشىڭغا ۋەدە بەرمىگەن،
ۋەدە قىلغان ئىشىڭنى قىلماي قالمايىن.
ۋەدىدۇر بىر قەرز، ئىنسانلىق بۇرچ،
ھاياتكەنسەن ئىنسانى بۇرچىنى ئاخلىغىن.

نامەرتلەر سەجىزنىڭ ئالدىدا پالۋان،
كورستەر ھەيۋىتىنى بولۇپ بىر قاۋان.

كۈچلۈكنى كۆرگىنىدە يالار تاپىنىنى،
گوياكى بىر كۈچۈك چىرايى سامان.

12

خاپىلىق ئوتكۈنچى بورانغا ئوخشاش،
يۈگىلىپ يېتىۋالساڭ ئورانغا ئوخشاش.
خاپىلىق ئالدىدا زىل بولۇپ كەتمە،
بولۇۋالغىن خولساتاڭ ساراڭغا ئوخشاش.

13

ساراڭ ئۆز مەيدانىدا ساقنى ساراڭ دەر،
كاراڭ ئۆز مەيدانىدا ئوڭنى گاراڭ دەر.
ئومىچۈك ئۆزى توقىغان مەيىت تورلارنى،
يەر يۈزىدە ئەڭ ئىسىل، نوچى باراڭ دەر.

14

ئامەرتلەر خار قىلار ئۆزىنىڭ نەسلىنى،
پۇلىلا باغلايدۇ ئارزۇ - ۋەسلىنى،
پۇل بولسا ئەرشىگە، بولمىسا كەشىگە -
قارايدۇ،
گۇنتۇيدۇ ھەر چاغ ئەسلىنى.

15

بىرلىرى لەۋزىگە ئۆزى ئىگە ئەمەس،
بىرلىرى شارابو - بايلىق بىلەن مەس.
بىرلىرى ئويلايدۇ ياخشىلارغا قەست،
ئىكەنلەر ئىچىدە گۈل ئۆستۈرۈش تەس.

16

ئەل ئۇچۇن كوپ چاپار چېكەر بىر ئالىم،
شۇ ئالىم پېيىدە ھەسەتخور - زالىم.
ئىنسانغا دىيانەت، پەزىلەت تىلەپ،
بىر ئومۇر سوزلۇدۇم، قالمىدى ھالىم.

17

مېنى بەزى دوستلار دەيدۇ: "سەن بەك ياخشى"
بەزى دەر: "تېشىڭ بىلەن قېشىڭ ياخشى."
يالغان ماختاش، ئۇچۇرۇشلار ياقماس ماڭا،
بىراق ئىسسىق - سوغاق كۆرگەن بېشىم ياخشى.

18

ئۆتكەن ئومۇرۇڭگە باقساڭ قايرىلىپ،
ۋاقىت - ئېقىن سۇ، بىر ئەزىم دەريا.
ۋاقىت - ئاتقان ئوق ئشانغا ماڭغان،
ۋە ياكى ئۇچقۇر دۇلدۇلدۇر گويا.

ۋاقىتت دىمەك قان، ۋاقىتت دىمەك جان،
ۋاقىتت - تىرىشچاننىڭ مىنگەن تۇلپارى.
ئۇنىڭ قىممىتى بىباھا چەكسىز،
ۋاقىتت - تىرىشچاننىڭ سۈيگۈنى - يارى.

ئولگەننىڭ ئارقىسىدىن ئولگىلى بولماس،
ياكى ھازىدا خوش بولۇپ كۈلگىلى بولماس.
بولسىمۇ يۈرەك گەر مۇشتۇمچە بىر گوش،
ھەر نەقىل ئىككىگە بولگىلى بولماس.

چىن مۇھەببەت

(داستان)

مەيدانلار چىمەن گويماكى گىلەم،
ئەتراپتا لالە گۈللەر ئېچىلغان.
قەۋەتلىك بېنا - گىمارەتلەردىن،
دېڭىز يۈزىگە نۇرلار چېچىلغان.
دېڭىز بويىدا ئەتلەس كۆينەكلىك،
بۇلاق كۆز بىرقىز ئولتۇرار شۇناپ.
مەسۇم قەلبىنى چەكسىز بىلىمگە،
تولدۇرۇش ئۈچۈن ئوقۇيدۇ كىتاپ.
موتوتسىكىلىتا پوچتا لىون كېلىپ
دەدى: "ھە سىزغۇ، ھەلىمە ئاتلىق؟"
خەتنى ئاچتى قىز ئىللىق سېزىمدا
قاپلاپ قەلبىنى ئالەمچە شاتلىق.
كەلگەننى بۇ خەت ھەلىمەبىلەن
بىر كەنتتە ئوسكەن جەڭچى نىيازىدىن.
خەتنى ئوقۇپ قىز چۈمدى خىيالغا
لەززەتلەنگەندەك بولدى بىر سازدىن.
"سالام ھەلىمە، تۇرامسىز ئامان،
فۇدەن داشوبگە كىرىپسىز سىزمۇ.
زورۇر كىتاپلار قىلىشىڭىز سوغا،

بىلىم كانىدىن كۆكەنسەك بىزمۇ.
ئىمانىدا بىز تومۇريول قىسىم،
يوللار ياسايمىز چېگرىغا تۇتاش.
تاغلاردىن تاققا رېلىس كۆستىدە
كۆچار پويىزلار دۆلدۈلغا ئوخشاش.
كاھى بىز گويا چېلىشىچى پالۋان،
بەل تۇتۇشىمىز جۇدۇنلار بىلەن.
چۈت - شۇرىغاندىن تالىشىپ چېدىر،
مۇشەققەتلەرگە قىلمايمىز بىسەن
بوزەك بولماسقا تەبىئەتكە بىز
بىلىمىز زورۇر ئىگەللىمەك پەن.
ئارزۇيىمىز شۇ: زامانىۋىلاشسا،
گۈللەپ ياشىناپ بۇ ئانا ۋەتەن....."

.....
ھەلىمە ئالغان قانچە يىگىتنىڭ
تەكلىپ قوبۇشقان مەكتۇپ - خېتىنى.
بەزىسى ھەتتا قىلاتتى ئىزھار
ئوي، بىساتى، پۇلى، مېلىنى...
بەزى ھىجران، ئازاپ دەردىنى
قىلاتتى بايان ئام گۇرۇپ زارلاپ.
بەزىسى غەيۋەت قامچىلىرىدا
بىگۇنا قىزنى يۈرەتتى ساۋاپ.
تېخى ھەلىمە بىرەر يىگىتنىڭ
تەكلىپلىرىگە كىپ بەرگەن ئەمەس.
ئۇنىڭ يۈرىكى، ياشلىق بۇلبۇلى
پەن گۈلزارغا تەلپۈنگەن بەس.

چەكچى يىگىتنىڭ پەننى سويۇشى
قوزغىدى قىزدا ئەڭ يۈكسەك ھۆرمەت
باشلاندى شۇنداق بۇ ئىككى ياشنىڭ
ئارىسىدىكى سويگۇ - مۇھەببەت.

گۈزەل شاڭخەينىڭ ئىللىق قوينىدىن،
قايتى ھەلىمە ئوقۇش تۈگىتىپ.
ئاق چاغ دوتسىنت، مۇئەللىملىرى
پويىز يېنىدا قالدى ئۆزىتىپ.
پويىز ئىچىدە خۇشخۇي ھەلىمە
كۈتكۈچىلەرگە قىلاتتى ياردەم.
كوتىرىپ كىچىك بوۋاقلارنى ئۇ
ئانىلىرىنى ئالغۇزاتتى دەم...

بىراق تۇيۇقسىز چىقراق ئاۋاز
ئاۋازلا ئەمەس، تاسادىپى ئوت!
بوپ قالدى بىردىن دىبەندە ① پەيدا،
كوتىرىلدى دەرھال قىيا - چىيا، "ھويت!"
بېنىزىن توكۇپ قويغان دىبەنگە
ئەسلى بىرسى بولۇپ بىپەرۋا.
ئۇ بېنىزىنى ئوقۇشماستىن خوپ،
سۈركەپ چىققان ئەتراپقا توبا. ②
ھەلىمە شۇ چاغ ئوتنىڭ ئۈستىگە،
ئىككىلەنمەستىن ئاتتى ئۆزىنى.

① دىبەن — ۋاگون ئىچىدىكى تاختايلىق يول.

② توبا — پول سۈرتكۈچ.

دومولىدى ئۇ ئۇنىڭ ئۈستىدە،
 مەدەلەشتى ئەل باتۇر قىزنى.
 ئايلىنىپ كۈلگە بولۇشتىن ھالەك،
 قۇتۇلدى پويىز، قۇتۇلدى خەلق.
 پويىز ئىچىدە باشلاندى بايرام،
 مىڭلاپ يۈرەكلەر شاتلىققا غەرق.
 بىراق دوختۇردا ياتار ھەلىمە،
 كويۇك يارىسى تېپىنى قاپلاپ.
 چىداپ تۇرالماي دوختۇرلار پەقەت،
 داۋالار ئىدى ئۇنى ئاۋايلاپ.
 پالاتا ئىچىرە بىر كۈنى ئاڭا،
 ئاڭلىنىپ قالدى مۇنداق بىر ناخشا.
 ئۇناخشا ئىدى خەلق ناخشىسى،
 ئېيتقان رادىيودا ياڭرىتىپ پاشا: ①
 "يارىم بىلەن ئىككىيلەن،
 بىر مەلىدە چوڭ بولغان.
 باشتا ۋەدىسىز شۇنداق،
 ئايرىلماسقا دوست بولغان..."
 "نەدە قىلىشقان بىز باشتا ۋەدە" —
 ھەلىمە شۇ چاغ ئويغا چومۇلدى.
 مەن مېيىپ قىزنىڭ خىلى ئەمەس ئۇ،
 دىگەن بىر قاراش دىلغا پۈكۈلدى.

① پاشا — مەشھۇر ئۇيغۇر ناخشىچىسى.

يىگىت ۋەگزالدا يارىنى كۈتۈپ،
 خەۋەرنى ئاڭلاپ چايتى ياتاققا.
 "نىياز بىلەن كورۇشمەي تۇراي"
 ھەلىمە دىگەنتى، دوختۇر قىزچاققا.
 شۇڭا سېستىرا نىيازنى ئەسلا،
 كىرگۈزمىدى، قىز ياتقان ئويىگە.
 "گۇنايم نىمە" دەپ قالدى يىگىت،
 (تەكسىز خىياللار ئۇچتى نەلەرگە).
 كەلدى قايتىلاپ، لېكىن سېستىرا،
 نەسىھەت بىلەن ھەيدىدى ئۇنى.
 بولمىدى قوبۇل گۈلدەستىلىرى،
 چوڭقۇر ئويالانماي بولمىدى بۇنى.
 "قوغلاندىم ئۈچ رەت دوختۇرخانىدىن،
 قوغلانغىنىمچۇن يوق پۇشايمىنىم.
 بىر ئېغىر يۈكتەك تۇيۇلدى ماڭا
 سىزگە ياماق بولالماي تېنىم.
 لېكىن بىلىپ قېلىڭ تاكى ئولگىچە،
 يالغۇزلا سىزنى سۈيىگە ئىلىگىمنى.
 قېزىپ يۈرۈپ تاغ ۋىسال يولىدا،
 پەرھات كەبى كۈيىگە ئىلىگىمنى.
 مەن قوغلاندىمەن، لېكىن بىلىشىڭىز،
 دېڭىز پاتىدۇ مېنىڭ قەلبىمگە.
 چىراي گۈزەللىكى ۋاقىتلىق نەرسە،
 ۋىجدان گۈزەللىكى ياشار مەڭگۈگە.
 بەرگەن بولسىڭىز ئۈزگىگە كۆڭۈل،
 بولۇۋاتامدەن يا سىزگە كاشال.

ئادەم، ئادەمدەك ياشىماق كېرەك

— (پىدۇفغا) ① (تەقلىت)

ئېي، ئادەم ئادەمدەك ياشىماق كېرەك،
ئۇ ئەسلا كوچۇكتەك بولۇپ قالمايىن.
گۈش كۆرسە ئەگەر شۇلەي ئېقىنىپ،
ئاتونۇش گادايفى قاۋاپ يۈرمىسۇن.
ئېي، ئادەم ئادەمدەك ياشىماق كېرەك،
ئۇ ئەسلا چاشقانداك بولۇپ قالمايىن.
ئوزگىنى تام بېلىپ ھۈلىنى كولاپ،
ھەممىنى غاجلاپ يالماپ يۈتمەيىن.
ئېي، ئادەم ئادەمدەك ياشىماق كېرەك،
ئۇ ئەسلا بىر لايا بولۇپ قالمايىن.
كەينىدىن توك ئۇلاپ ئۇنى باشقىلار،
خالىغان پەدگە نەغمە چالمايىن.
ئېي، ئادەم ئادەمدەك ياشىماق كېرەك،
بۇرۇنچا چۈلۈك بوپ قالمايىن تەقدىر.
ئولۇسىمۇ دەپ قالسۇن ئۇنى ئوزگىلەر،
"ئۇلۇسىمۇ خىسلەتلىك ئادەمدىن بىر"

1981 - يىل، مارت، ئۇرۇمچى.

① پىدۇشى — ۋېنگرىيىنىڭ مەشھۇر شائىرى.

مەن تېخى ئۆمىت جاڭگاللىرىدا،
سىزنى كۆرۈشكە ئىزدەيمەن ئامان
يۈرىڭىز ئامان، قەلبىڭىز ئامان،
يەنە نىمىدىن قىلىسىز ۋايىم.

مەنمۇ جەڭچىمۇ، بەلكى جەڭلەردە.
يا كۆزۈم كېتەر ياكى ئايغىم.

مۇھەببەت ئۆزى بىر نازۇك سېزىم،
ساداقت ئۇنى قىلدۇ ئېزىم.

ئەگەر بىلىسىز تاتۇق ۋە يارا،

مەن ئۈچۈن پەخىر، قەھرىمانلىق ئىز.

قەلبى دەريادەك ئورۇنلار ئاتتى،

ئوقۇپ يىگىتنىڭ يازغان خېتىنى.

ئاقى كۆز يېشى بولاق سۈيىدەك،

لېكىن قىزىللىق قاپلاپ يۈزىنى.

ئوتكۈنچى يىللار، بەختىيار كۈنلەر،

ئوتتى بىلىنمەي مۇھەببەت بىلەن.

بىر جۈپ قىز - يىگىت يازدى بىر داستان،

ئىنسانى خىسلەت، پەزىلەت بىلەن.

1981 - يىل، فېۋرال، ئۇرۇمچى.

مۇھەببەت كىمگە خاس؟

توكۇلگەن چىشى، ئاقارغان بېشى،

دوڭغاق بىر موماي ئالدىرار ئىدى.

ئۇنىڭ قولىدا بىر تال قىزىلگۈل،

خۇشپۇراق چېچىپ يالسىرار ئىدى.

موماي باراقتى دوختۇرخانىغا،

بىتاپ بوپ ياتقان بوۋاينى ئويلاپ.

بوۋاينا سۇنماق بولغان گۈلگە،

قارايتتى ئىنماي يېنىش - يېنىشلاپ.

ئويلايتتى موماي: "زەپ قىسقا ھايات،

يوقالدى ياشلىق (شىرىن چۈش كەبى).

سۇنغان خۇشەد گۈل ماڭا تۇنجى رەت،

"بۈگۈنكى بوۋاي — ئونۇگۈنكى سەبى..."

كورۇپ بۇ ھالىنى ھەيران بولۇشۇپ،

كۈلەتتى ياشلار موماي كەينىدىن.

دەيتتى: "مۇھەببەت ياشلارغا خاسقۇ،

چالغا گۈل سۇنۇش قىزىق ھەممىدىن..."

لېكىن مەن دەيمەن: كۈلمەڭلار دوستلار،

ياشلىق. مۇھەببەت باھارى راستۇر.

ئەمما مۇھەببەت بىباھا غەزەن،

پەقەت قەدرىنى بىلگەنگە خاستۇر.

ماڭا كېيىنكى ئادىمى ئورۇن

مەن ئادەممەن،

ماڭا كېيىنكى

پەقەت ئادەملىك ئورنىلا خالاس.

مەن ئادەممەن ۋىژدان، غۇرۇرلۇق،

ئەمەسمەن ئوغرى ئالمىغان پالاس.

مەن ئادەممەن،

مېھنىتىم بىلەن

تەبىئەتنى ئۈزگەرتكۈچىمەن.

ئادەملىك ھوقۇقۇم بىلەن،

چولنى گۈل قىپ كۈكەرتكۈچىمەن.

مەن ئادەممەن،

خوجاينىمەن —

ئاتاق، شوھرەت، نومۇسلىرىمنىڭ.

مەن ئادەممەن،

خىزمەتكارىمەن —

ئانا ئەلنىڭ، تەڭتۇشلىرىمنىڭ.

مەن ئادەممەن،

لېكىن ھەرگىزمۇ

تالاشمايمەن ئورۇن بىراۋدىن.

گوزگىلەرگە جېنىم پىدادۇر،
شاتلىغىم شۇ: چىقسا پۇخادىن.

شۇڭا ئېيتىمەن دوستلۇرۇم دىلدىن،
ماڭا كېرىكى ئادىمى ئورۇن.
قىلىشم كېرەك ئادەمنى ھۆرمەت،
ھۇندا بەختىم ئاچار كەڭ قويۇن.

1981 - يىل، نوپا، ئۇرۇمچى

ئوركىستىر

كەڭ ۋەقەن زېمىنى گويا بىر سەھنە،
گۇندىكى ئوركىستىر قەلبىم سويگۇسى.
تۇيغۇم دەر ئوركىستىر مەزمۇنى مۇنداق:
ھاياتقا مەدھىيە،
پارلاق كەلگۈسى!

× ×

سويۇمەن، تەبىئەت، ئوركىستىرنىڭنى،
گۇندا بار ئەزىمەت تاغلار ساداسى.
بۇلبۇلنىڭ قەلبىدىن ئۇرغىغان ناۋا،
گۇندا بار چاقماقنىڭ يارقىن زىياسى.
ياڭرىسا ھەرىلەر ئىسكىرىپكىسى،
كاككۇكلار زوق بىلەن چېلىشىدۇ داپ.

ئاي بىلەن كۈن گويا ماھىر دىكراتور،
تۇرىدۇ نۇر تەڭشەپ شۇ سەھنىگە باپ.
مەردانە دېرىزور تېنىمىز بوران،
دەريالار گۇن ئالغۇ لېنتىسى، ئاي - ھاي.
ئوچۇملاپ سۇ ئىچىپ دەريا لىۋىدە
زەپ لىرىك مۇزىكا ئاڭلايمەن قانماي،
دېڭىزلار مەۋجىدە بولدۇقلىتىپ سۇ
بېلىقلار قېتىشتى ئوركىستىرغا ئۇن.
چايكىلار دولقۇنغا ئۇرۇپ باغرىنى،
شاۋقۇنلۇق دېڭىزغا جۈر بولدى شۇ كۈن.
شۇ ياڭراق ئوركىستىر ساداسى ئىچىدە،
ھىسلىرىم ساماغا ئورلىگەن فونتان.
ھەيۋەتلىك تىيانشان - يۇرتىم گويا،
ئېتىگىم - ئىستىقبال كوكىدە چولپان.
قارىمىدىن گۇن قېتىپ بىر ياڭراق سادا،
ئوركىستىر كۈيىگە قوشۇلدى بۇدەم.
تىڭشىغىن بۇ كۈينى، گۇندا مۇھەببەت،
فايە ۋە ئىستەكلەر بولغان مۇجەسسەم.
پەن سىرى ئورلەشنىڭ بەيگىسىدە،
دۇلدۇللار چېپىشى - ئەۋجىسى سازنىڭ.
يوللاردىن غەلىبىلىك ئۆتكەن كارۋاننىڭ،
قوڭغۇراق ساداسى - نەغمىسى سازنىڭ.
تاشلانغان قەدەملەر ئالغا ئىلگىرىلەپ،
دىللارنى ياشىناتقان رېتىمى ئۇنىڭ.
ئاسماندا يۇلتۇزلار ساندەك گويا،
گۇتۇقلار باھارى قېتىمى ئۇنىڭ.

جاراڭلا ئوركىستىر، سېنى گۈل دېسەم،
مەن ئاشۇ گۈللەرگە شەيدا كېيىنەك.
سويلايمەن گۈزەللىك كۈلدە ئەرگىن،
مېھنەت قولۇڭغا پالاق بۇ يۈرەك.

1982 - يىل 6 - يانۋار، ئۈرۈمچى

تۇنجى يامغۇر

تۇنجى يامغۇر سويدى چاڭقىغان،
ئوتلارنىڭ ئۈچى - لىۋىدىن،
چىقتى بۇرتۇپ بىخلار، مايسىلار،
يەرنىڭ باغرى، قوزاق قېتىدىن.

تۇنجى يامغۇر خاسىيىتىدىن،
تولدى ئېرىقلار، ئوينىدى بېلىق.
باغ - ۋارانلار ئۈستى بەرق ئۇرۇپ،
مۈنسى ئۇنىڭ ھەسەلدىن تاتلىق.

شۇ يامغۇرغا ئوخشاققىم كەلدى،
ئەدەپ - ئەخلاق ئېيىنى بۈگۈن.
ئىسىل خىسلەت ئۇلغايدى جۇشقۇن،
تېخى يەنە گۈللەيدۇ ئۇ كۈن.

1982 - يىل، ئۈرۈمچى

سەن يىتىم ئەمەسسەن، قوزام

بۇ دوپپىنى تۇنلىرى ئاناڭ،
ئۇيقىسىدىن ۋاز كېچىپ تىككەن.
دوپپىدىكى ھەر گۈل ھوسنىگە،
دەل رىشتىنى يىپ قىلىپ چەككەن.

ئېلىپ كەتتى ئاشۇ مېھرىۋان -
ئوز ئاناڭنى ۋاقىتسىز ئۆلۈم.
ئاناڭ كۈڭلى بولۇنگەن بۇرۇن...
پاناسزلىق سەن ئۈچۈن زۇلۇم.

خۇش كۈلدۈرۈپ ئاناڭ روھىنى،
چىراق ياقىنىڭ يالغۇز كەپىگە.
"ياخشى ئوقى" دەيتىغۇ ئاناڭ،
شۇ سوز سېنىڭ تۈردى قەلبىڭدە.

تۇتقىن قوزام، مەن باشلاپ باراي،
يىتىملەرنىڭ ئىللىق بېغىغا.
ياخشى ئوقۇپ دارىلئامدا،
چىق ئىرپاننىڭ ئالتۇن تېغىغا.

چۈنكى، يىتىم ئەمەسسەن ھەرگىز،
يېڭى دەۋر سەن ئۈچۈن يولەك.

ئىقبال سېنىڭ سۈيەر چىكەڭدىن،
 ئىشقا ئاشارنى ئارزۇ - تىلەك.

1982 - يىل، ماي، ئۈرۈمچى

كۈلىمەن، يىغلايمەن

(ھەزىل)

(بىر قىز ئاغزىدىن)

مىڭ جۇنۇن ئىشقىنى جەم قىپ كوكسىگە،
 كۆيدۇ بىر يىگىت ماڭا ئاجايىپ.
 بىراق، مەن خۇشتارمەن ئوزگە بىرسىگە،
 مىڭ سەنەم يالقۇنى قەلبىمدە يېنىپ.

كۈلىمەن بۇ جاھان نىمانچە قىزىق،
 گۇمبىنى سويىدۇ، مەن بولسام بۇنى.
 مۇھەببەت نىمانچە قىيىن ۋە مۇشكۈل،
 ئىشق گۈلى گۈلىگە كەلگىنى قېنى؟

يىغلايمەن، ئۆتمەكتە ئومرۇم ئېقىندەك،
 يە مېنى سويىگەننى قىيامىدىم خوشال.
 يە ئوزۇم سويىگەنگە يەتمەيدۇ قولۇم،
 ئاقاردى چاچلىرىم تاپالماي ۋىسال.

1982 - يىل، ئۈرۈمچى

مۇقاۋىنى لايىھىلىگۈچى: جورى قادىر

布谷鸟的叫声（诗集）

（维吾尔文）

吐·玉素因，孜·艾沙著

阿·吾买尔，提·阿巴汗 编

喀什维吾尔文出版社出版

新疆新华书店发行 新疆新华印刷二厂印刷

787×1092毫米 32开本 4.5 印张

1982年10月第1版 1983年4月第1次印刷

印数：1—3,500

书号：M10264·22

定价：0.23元